

Bruksela, dnia 2 sierpnia 2013 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 69/2013

Sprawozdanie nt. propozycji Komisji Europejskiej nt. jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków na potrzeby unii bankowej

Komisja Europejska zaproponowała w dniu 10 lipca 2013 r. jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków na potrzeby unii bankowej. Mechanizm stanowiłby uzupełnienie jednolitego mechanizmu nadzorczego, który, po jego uruchomieniu pod koniec 2014 r., doprowadzi do objęcia przez Europejski Bank Centralny (EBC) bezpośredniego nadzoru nad bankami w strefie euro i innych krajach członkowskich, które zdecydują się przystąpić do unii bankowej. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji gwarantowałby, że – niezależnie od bardziej rygorystycznych mechanizmów nadzoru – jeśli bank podlegający jednolitemu mechanizmowi nadzorczemu borykałby się z poważnymi trudnościami, środki zaradcze podejmowane byłyby sprawnie, przy minimalnych kosztach dla podatników i realnej gospodarki.

Przewodniczący Komisji, **José Manuel Barroso**, powiedział: „Dzięki temu projektowi posiadać będziemy już wszystkie elementy potrzebne do tego, by unia bankowa położyła solidne podstawy działalności branży finansowej, przywróciła zaufanie i przezwyciężyła rozdrobnienie rynków finansowych. Już wcześniej porozumieliśmy się w sprawie wspólnego europejskiego nadzoru nad bankami w strefie euro i w pozostałych krajach członkowskich, które pragną zostać nim objęte. Przedstawiony dziś projekt uzupełnia te ramy silnym i zintegrowanym jednolitym systemem postępowania z bankami zagrożonymi upadłością. Nie możemy całkowicie wyeliminować ryzyka takich upadłości, jednak jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz fundusz stworzony na ten cel powinny

sprawić, że w przyszłości to same banki, a nie europejscy podatnicy, odczują ciężar poniesionych strat”.

Komisarz ds. rynku wewnętrznego i usług, **Michel Barnier**, powiedział: „Byliśmy świadkami tego, jak kryzysy bankowe szybko rozprzestrzeniają się z jednego kraju do drugiego, sprawiając, że zaufanie spada w całej strefie euro. Mogliśmy również obserwować, do jak złożonej i niejasnej sytuacji może doprowadzić upadek dużego banku działającego w skali transgranicznej: likwidacja Dexii nie jest na pewno przykładem do naśladowania. Potrzebujemy systemu, w którym możemy szybko podejmować skuteczne decyzje, rozwiewając wątpliwości co do skutków sytuacji kryzysowych dla finansów publicznych, w oparciu o przepisy, które budują pewność na rynku. O to właśnie chodzi w dzisiejszym projekcie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: gwarantując koordynację nadzoru i działań restrukturyzacyjnych na szczeblu centralnym, przy zaangażowaniu wszystkich właściwych podmiotów krajowych oraz przy wsparciu odpowiedniej puli środków na restrukturyzację, umożliwi on sprawniejsze zarządzanie sytuacjami kryzysowymi w ramach unii bankowej oraz przyczyni się do osłabienia powiązań między kryzysami związanymi z długiem państwowym a trudnościami finansowymi banków”.

Wzmocnione ramy nadzoru zapewniane przez jednolity mechanizm nadzorczy oraz udoskonalone wymogi ostrożnościowe zwiększą bezpieczeństwo banków. Nie oznacza to jednak całkowitego wyeliminowania ryzyka powstawania w bankach poważnych problemów z płynnością czy wypłacalnością. Nadzór bankowy i restrukturyzacja banków muszą być koordynowane i realizowane na tym samym centralnym szczeblu, by zmniejszyć niepewność i zapobiec panice bankowej oraz rozprzestrzenianiu się problemu na inne kraje strefy euro.

W ramach proponowanego mechanizmu stosowane byłyby przepisy prawa materialnego dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w ramach unii bankowej, które mają zostać wkrótce przyjęte. Ministrowie finansów zasiadający w Radzie UE osiągnęli porozumienie w sprawie ogólnego stanowiska w przedmiocie tych przepisów w dniu 27 czerwca br., a Komisja Gospodarcza i Monetarna Parlamentu Europejskiego przyjęła swoje sprawozdanie w dniu 20 maja. Negocjacje pomiędzy Radą a Parlamentem Europejskim mają się właśnie rozpocząć, a końcowe porozumienie w sprawie dyrektywy dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków powinno zostać osiągnięte tej jesieni.

Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji funkcjonowałby w następujący sposób:

- EBC, jako organ nadzorczy, sygnalizowałby, że bank w strefie euro lub kraju członkowskim uczestniczącym w unii bankowej doświadcza poważnych trudności finansowych i musi zostać zrestrukturyzowany.
- Europejska rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, złożona z przedstawicieli EBC, Komisji Europejskiej oraz właściwych organów krajowych (tj. organów z krajów, w których dany bank ma główną siedzibę, oddziały lub spółki zależne), przygotowywałaby restrukturyzację banku. Rada dysponowałaby szerokimi kompetencjami w zakresie analizowania i określania podejścia w sprawie restrukturyzacji banku: które narzędzia należy wykorzystywać oraz w jaki sposób mają być wykorzystane środki jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji.
- Na podstawie zalecenia rady lub z własnej inicjatywy Komisja decydowałaby, czy bank zostanie poddany restrukturyzacji i kiedy się ona zacznie. Określałaby ona również ramy w zakresie wykorzystania narzędzi restrukturyzacyjnych i funduszu restrukturyzacji. Z przyczyn prawnych ostateczna decyzja nie może należeć do rady.
- Pod nadzorem rady krajowe organy ds. restrukturyzacji realizowałyby plan restrukturyzacji.
- Rada nadzorowałaby proces restrukturyzacji. Monitorowałaby ona wykonywanie jej decyzji na szczeblu krajowym przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i, jeśli te nie wypełniałyby jej decyzji, mogłaby kierować zarządzenia bezpośrednio do banków znajdujących się w trudnej sytuacji.
- Ustanowiony zostałby jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znajdujący się pod kontrolą rady w celu zagwarantowania dostępności średnioterminowego wsparcia finansowego podczas restrukturyzacji banku. Fundusz zasilany byłby składkami z sektora bankowego i miałby zastąpić środki pochodzące z krajowych funduszy restrukturyzacyjnych z państw członkowskich strefy euro oraz tych państw członkowskich, które uczestniczą w unii bankowej, zgodnie z treścią projektu dyrektywy w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

Proponuje się, by rola Komisji ograniczała się do decyzji o przeprowadzeniu restrukturyzacji banku oraz decyzji w sprawie ram restrukturyzacji, zapewniając tym samym zgodność tej decyzji z zasadami funkcjonowania jednolitego rynku i przepisami o pomocy państwa oraz gwarantując niezależność ogólnego mechanizmu i jasne określenie odpowiedzialności.

Na posiedzeniu **Rady Europejskiej w dniach 27-28 czerwca** przywódcy UE postawili sobie za cel osiągnięcie porozumienia w sprawie mechanizmu do końca 2013 r., tak by odpowiedni akt prawny został przyjęty przed końcem obecnej kadencji Parlamentu Europejskiego w 2014 r. Umożliwiłoby to stosowanie mechanizmu od stycznia 2015 r., łącznie z dyrektywą w sprawie restrukturyzacji oraz uporządkowanej likwidacji banków.

Konkluzje Rady 27/28 czerwca br.:

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/PL/ec/137653.pdf

Przed wejściem w życie zaproponowanych przepisów zarządzanie kryzysami bankowymi odbywałoby się nadal w ramach systemów krajowych. Zakłada się jednak, że systemy te będą coraz bardziej zbliżone w realizacji uzgodnionych zasad restrukturyzacji, tzn. przerzucenia ciężaru strat ponoszonych przez banki z podatników na akcjonariuszy i wierzycieli. Cel ten zostanie osiągnięty z jednej strony dzięki zmienionym wytycznym w sprawie pomocy państwa dla banków, z drugiej zaś strony dzięki możliwości bezpośredniego dokapitalizowania banków ze środków Europejskiego Mechanizmu Stabilności. Oba instrumenty wymagają odpowiedniego rozdzielenia obciążeń między prywatnych inwestorów banku jako warunku udzielenia wsparcia publicznego ze środków krajowych i z Europejskiego Mechanizmu Stabilności.

- **Kontekst**

Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków został zapowiedziany przez Komisję w komunikacie w sprawie planu działania na rzecz unii bankowej (z września 2012 r.) oraz planie działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej (z listopada 2012 r.).

W grudniu 2012 r. Rada Europejska uznała potrzebę ustanowienia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, który miałby

towarzyszyć jednolitemu mechanizmowi nadzorczemu w ramach unii bankowej. W marcu 2013 r. Rada zobowiązała się dokończyć budowę unii bankowej, podejmując szereg kroków w tym kierunku i potwierdzając równocześnie, że projekt Komisji w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego powinien zostać omówiony w trybie pilnym, tak by możliwe było przyjęcie go przed końcem obecnej kadencji Parlamentu Europejskiego w 2014 r.

Konkluzje Rady 13-14 grudnia 2012 r.:

<http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/12/st00/st00205.pl12.pdf>

Parlament Europejski konsekwentnie wzywał do większego ujednoczenia przepisów dotyczących restrukturyzacji banków, a w rezolucji przyjętej w dniu 13 czerwca 2013 r. ponaglił Komisję do jak najszybszego przyjęcia projektu ustanawiającego jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0276+0+DOC+XML+V0//PL>

- **Więcej informacji:**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (COM (2013) 520)

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2013:0520:FIN:PL:PDF>

Opracowała:

Dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Jak przedstawiono już w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz unii bankowej”¹, w komunikacie Komisji „Plan działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – otwarcie debaty europejskiej”² oraz w sprawozdaniu „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”³, przygotowanym w 2012 r. przez przewodniczącego Rady Europejskiej we współpracy z przewodniczącym Komisji, przewodniczącym Eurogrupy i prezesem Europejskiego Banku Centralnego (EBC) – zintegrowane ramy działania branży finansowej, czyli „unia bankowa”, stanowią jeden z głównych elementów działań politycznych mających na celu ożywienie koniunktury i ponowne wprowadzenie Europy na ścieżkę wzrostu gospodarczego.

Szybkie postępy w tworzeniu unii bankowej są niezbędne do zapewnienia stabilności finansowej i wzrostu gospodarczego w strefie euro i na całym rynku wewnętrznym. Stanowi ona istotny krok na drodze do przezwyciężenia obecnego rozdrobnienia rynków finansowych i rozwiania panującej niepewności, do złagodzenia warunków, na jakich mogą się finansować zagrożone państwa i banki, oraz przełamania wzajemnych uzależnień między nimi, a także do ożywienia transgranicznej działalności banków na rynku wewnętrznym z pożytkiem zarówno dla państw należących do strefy euro, jak i pozostałych państw członkowskich. W oparciu o ramy regulacyjne wspólne dla 28 państw członkowskich tworzących rynek wewnętrzny (jednolity zbiór przepisów) Komisja Europejska zastosowała całościowe podejście i zaproponowała plan działania na rzecz unii bankowej zawierający szereg instrumentów i działań, dotyczący 18 państw członkowskich należących obecnie do strefy euro, ale do którego realizacji przystąpić mogą również pozostałe państwa członkowskie.

W marcu 2013 r. Rada Europejska zobowiązała się do zakończenia procesu tworzenia unii bankowej poprzez podjęcie przedstawionych poniżej kroków. Priorytet powinno stanowić zakończenie procedur ustawodawczych niezbędnych do ustanowienia jednolitego mechanizmu nadzorczego, w ramach którego EBC powierzone zostaną uprawnienia do sprawowania nadzoru nad bankami w strefie euro⁴. W miesiącach letnich powinno zostać osiągnięte porozumienie co do możliwości bezpośredniego dokapitalizowywania banków przez Europejski Mechanizm Stabilności (EMS) – po ustanowieniu jednolitego mechanizmu nadzorczego i dokonaniu oceny bilansów banków oraz zdefiniowaniu „legacy assets”, czyli tzw. „zastanych” aktywów. Latem 2013 r. powinno również zostać osiągnięte porozumienie co do wniosków Komisji w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (zwanej dalej „dyrektywą [...]”)⁵. I wreszcie wniosek Komisji w sprawie jednolitego

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz unii bankowej”, COM(2012) 510 z 12.9.2012.

² Komunikat Komisji „Plan działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej – otwarcie debaty europejskiej”, COM(2012) 777 final/2 z 30.11.2012.

³ „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”, sprawozdanie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana van Rompuy, EUCO 120/12 z 26.6.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywy Rady 77/91/EWG i

mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków wraz z odpowiednimi i skutecznymi mechanizmami ochronnymi powinien zostać priorytetowo potraktowany przez współprawodawców celem przyjęcia go jeszcze w bieżącej kadencji Parlamentu Europejskiego.

Jak stwierdzono powyżej, unia bankowa będzie obejmować wszystkie państwa członkowskie należące do strefy euro oraz te z pozostałych państw członkowskich, które zdecydują się przyłączyć do tej inicjatywy. W obrębie unii bankowej oraz we wszystkich pozostałych państwach członkowskich będą obowiązywać te same, jednolite w całej Unii wymogi ostrożnościowe⁶ oraz przepisy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. W ten sposób zachowana zostanie integralność rynku wewnętrznego. Zwiększona dzięki unii bankowej stabilność finansowa przyczyni się również do wzrostu zaufania oraz polepszonych perspektyw wzrostu gospodarczego na całym rynku wewnętrznym. Z jednolitego stosowania na szczeblu centralnym wymogów ostrożnościowych i przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w państwach członkowskich uczestniczących w unii bankowej korzyści odniosą wszystkie państwa członkowskie. Dzięki przewyciężeniu rozdrobnienia rynków finansowych, które hamuje obecnie aktywność gospodarczą, przyczyni się to do zapewnienia uczciwej konkurencji oraz usunięcia barier dla swobodnego korzystania z podstawowych wolności nie tylko w uczestniczących państwach członkowskich, ale również na całym rynku wewnętrznym.

1.1. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz mechanizmy finansowania jako główne elementy unii bankowej

Szybkie osiągnięcie porozumienia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego w kwietniu 2013 r., zaledwie w siedem miesięcy po przedłożeniu przez Komisję wniosku we wrześniu 2012 r., położyło fundamenty unii bankowej jako integralnej części unii gospodarczej i walutowej.

Wzmocniony nadzór w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego pozwoli przywrócić zaufanie do solidnej kondycji banków. EBC przejmie ostateczną odpowiedzialność za nadzór nad wszystkimi bankami w strefie euro w 2014 r. W praktyce EBC będzie nadzorował bezpośrednio jedynie największe i najbardziej aktywne w skali międzynarodowej banki oraz będzie posiadał możliwość tymczasowego przejęcia bezpośredniego nadzoru na każdym innym bankiem, podczas gdy organy krajowe będą odpowiedzialne za bieżący nadzór nad mniejszymi bankami.

W interesie stabilności rynków bankowych w państwach członkowskich, które uczestniczą w jednolitym mechanizmie nadzorczym, UE musi stworzyć jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiązany z jednolitym mechanizmem nadzorczym, tak by mieć możliwość odpowiedniego postępowania z bankami będącymi na progu upadłości. Nie można całkowicie wyeliminować ryzyka powstawania w bankach poważnych problemów z płynnością czy wypłacalnością. Niezbędne jest zatem ustanowienie ram, które umożliwią dogłębną restrukturyzację banków przez organy publiczne, przy jednoczesnym uniknięciu znacznych zagrożeń dla stabilności gospodarczej oraz wysokich kosztów wynikających z nieuporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami krajowego prawa upadłościowego, dzięki czemu możliwe będzie położenie kresu sytuacjom, w których procesy takie muszą być finansowane ze środków publicznych.

82/891/EWG, dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, COM(2012) 280 z 6.6.2012.

⁶ Rozporządzenie i dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych (CRR/CRDIV) http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm

Dyrektywa w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, po jej przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę, będzie określała zasady restrukturyzacji banków w UE doświadczających poważnych trudności finansowych oraz utrzymywania ich funkcji istotnych dla gospodarki realnej, a także zasady podziału strat i kosztów między akcjonariuszy, wierzycieli i niezabezpieczonych deponentów tych banków. Kluczowy dla tej dyrektywy instrument umorzenia lub konwersji długu określa kolejność przypisywania strat i umarzania roszczeń akcjonariuszy, wierzycieli nieuprzywilejowanych oraz wierzycieli uprzywilejowanych. Deponenci posiadający w danym banku kwotę nieprzekraczającą 100 000 EUR są zawsze wyłączeni z tego przypisywania strat, gdyż ich roszczenia są chronione przez krajowe systemy gwarantowania depozytów.

Przepisy dyrektywy mają funkcjonować w oparciu o sieć organów krajowych i krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Stanowi to wprawdzie istotny krok na drodze do ograniczenia różnic między podejściami stosowanymi przez poszczególne kraje oraz do ochrony integralności rynku wewnętrznego, jednak nie wystarcza w przypadku tych państw członkowskich, które podlegają wspólnemu nadzorowi nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego. Jak przyznała Rada Europejska, w unii bankowej nadzór nad bankami oraz ich restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja muszą być realizowane na tym samym szczeblu kompetencji. W innym przypadku mogą pojawiać się różnice poglądów między organem nadzoru (EBC) a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kwestii sposobu postępowania z bankami znajdującymi się w trudnej sytuacji, podczas gdy nadal mogą się utrzymywać oczekiwania rynkowe co do zdolności lub niezdolności państw członkowskich do rozwiązania na szczeblu krajowym problemów wiążących się z przypadkami upadłości banków, wzmacniając negatywne sprzężenia zwrotne między sytuacją państw i sytuacją banków oraz pogłębiając rozdrobnienie i zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym.

W porównaniu z siecią organów krajowych jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, obejmujący centralny organ decyzyjny oraz jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przyniesie istotne korzyści państwom członkowskim, podatnikom, bankom oraz przyczyni się do finansowej i gospodarczej stabilności w całej UE:

- silny centralny organ decyzyjny zapewni szybkie i skuteczne podejmowanie decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich, pozwoli uniknąć nieskoordynowanych działań, zminimalizować negatywne skutki dla stabilności finansowej oraz ograniczyć potrzebę udzielenia wsparcia finansowego;
- centralny organ, dysponujący odpowiednią wiedzą fachową i doświadczeniem, będzie w stanie w bardziej systematyczny i wydajny sposób zająć się problemami banków będących na progu upadłości niż mogłyby to uczynić poszczególne organy krajowe o bardziej ograniczonych zasobach i mniejszym doświadczeniu;
- jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stworzy możliwość łączenia znacznych zasobów pochodzących ze składek banków, a tym samym bardziej skutecznej ochrony podatników niż w przypadku funduszy krajowych, a jednocześnie zapewni jednolite warunki działania wszystkim bankom z uczestniczących państw członkowskich. Ten jednolity fundusz pozwoli uniknąć problemów z koordynacją, które mogłyby wystąpić w przypadku wykorzystywania funduszy krajowych i będzie miał zasadnicze znaczenie dla wyeliminowania zależności banków od wiarygodności kredytowej państw.

Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi zostać utworzony w obrębie prawnych i instytucjonalnych ram UE. W konkluzjach Rady Europejskiej z 14

grudnia 2012 r. stwierdzono, że „proces ukończenia tworzenia UGW będzie się opierał na ramach instytucjonalnych i prawnych UE”. Zastosowanie doraźnych instrumentów o charakterze międzyrządowym, które nie wchodziły w zakres tych ram, było wprawdzie konieczne w obliczu nadzwyczajnej sytuacji na rynkach oraz niedociągnięć w mechanizmach zarządzania stworzonych pierwotnie na potrzeby unii gospodarczej i walutowej, stanowi ono jednak zagrożenie dla demokratycznej jakości unijnych procesów decyzyjnych oraz spójności systemu prawnego UE. Utworzenie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w obrębie prawnych i instytucjonalnych ram UE, podobnie jak to miało miejsce w przypadku jednolitego mechanizmu nadzorczego, stanowi zatem niezbędny krok na drodze do ukończenia tworzenia unii gospodarczej i walutowej zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej oraz, w szerszym ujęciu, służący ochronie demokratycznego i instytucjonalnego porządku UE.

1.2. Przejście do unii bankowej

Jednolity mechanizm nadzorczy powinien wejść w życie w połowie 2014 r. Z kolei jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zacząć funkcjonować w styczniu 2015 r., kiedy to planowo ma wejść w życie dyrektywa [...], która zawiera przepisy regulujące restrukturyzację i uporządkowaną likwidację banków na całym rynku wewnętrznym⁷. W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowano by wówczas przepisy niniejszego rozporządzenia, które są zgodne z przepisami dyrektywy [...], w odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w unii bankowej, natomiast w odniesieniu do pozostałych państw członkowskich przepisy dyrektywy [...] stosowałyby właściwe organy krajowe.

Jeżeli działania podejmowane w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą obejmowały udzielenie wsparcia przez rząd, w każdym przypadku zastosowanie będą miały zasady pomocy państwa dotyczące podziału obciążeń. Aby dokonać podziału obciążeń w odniesieniu do akcjonariuszy i wierzycieli nieuprzywilejowanych, w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie możliwe stosowanie, począwszy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przepisów zezwalających na umorzenie akcji i długu podporządkowanego w stopniu niezbędnym celem zastosowania zasad pomocy państwa.

Ponadto każde państwo członkowskie może podjąć decyzję o wdrożeniu do swojego prawa krajowego nowych przepisów określonych w dyrektywie [...] jeszcze przed upływem terminu transpozycji tej dyrektywy. W każdym bądź razie Komisja zachowa swoje uprawnienia w zakresie pomocy państwa we wszystkich przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujących wsparcie, które jest uznawane za pomoc państwa. W rzeczywistości, nawet jeżeli wykorzystanie jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stanowi pomocy państwa zgodnie z właściwymi kryteriami określonymi w Traktacie, kryteria te miałyby nadal zastosowanie w analogiczny sposób celem zagwarantowania, że w przypadkach, w których wykorzystywany jest jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do jego interwencji mają zastosowanie te same przepisy jak w przypadku wykorzystywania krajowych mechanizmów finansowania przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

⁷ W zależności od ostatecznego wyniku negocjacji między Parlamentem Europejskim i Radą, pełne wejście w życie przepisów dotyczących umorzenia lub konwersji długu mogłoby nastąpić po okresie przejściowym, który zgodnie z wnioskiem Komisji mógłby trwać nawet do roku 2018.

Na szczeblu europejskim ta konwergencja jest pogłębiana przez, z jednej strony, zmienione wytyczne w sprawie pomocy państwa służącej wsparciu banków oraz, z drugiej strony, przez porozumienie w sprawie możliwości wykorzystywania Europejskiego Mechanizmu Stabilności na potrzeby dokapitalizowania banków znajdujących się w trudnej sytuacji. Zmienione wytyczne w sprawie pomocy państwa nakładają na wszystkie państwa członkowskie, które udzielają swoim bankom wsparcia publicznego, surowsze wymogi jeśli chodzi o podział obciążeń w odniesieniu do akcjonariuszy i wierzycieli nieuprzywilejowanych. Stanowi to próbę przeciwdziałania obecnemu rozdrobnieniu rynku wewnętrznego w wyniku wpływu takich czynników jak solidność poszczególnych państw członkowskich czy istnienie „zastanych” aktywów. Wytyczne dotyczące wykorzystania EMS określałyby natomiast, na jakich warunkach – z zastrzeżeniem zasad pomocy państwa – państwa członkowskie, które nie są w stanie udzielić bankom wsparcia publicznego, mogłyby otrzymać pożyczki lub – w razie konieczności – banki mogłyby zostać bezpośrednio dokapitalizowane przez EMS.

2. UZASADNIENIE JEDNOLITEGO MECHANIZMU RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Komisja uwzględniła analizę przeprowadzoną w ramach oceny skutków dokonanej na potrzeby przyjęcia wniosku w sprawie dyrektywy [...], w której to analizie oceniono aspekty operacyjne i prawne istotne dla ustanowienia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Proponowane elementy jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały poddane dodatkowej analizie na podstawie aktualizacji informacji zawartych w ocenie skutków. W kwestii tego, czy w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie możliwe podejmowanie skutecznych decyzji, kluczowe jest znaczenie czynnika czasu, z dwóch istotnych powodów: *ex-ante*, celem zwiększenia wiarygodności nowo powstałego mechanizmu jako narzędzia reagowania, co ułatwia ograniczenie źródeł niepewności na rynkach; oraz w przypadku uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – celem utrzymania wartości aktywów, która może ulec obniżeniu w wyniku zbędnych opóźnień w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sieć organów krajowych potrzebowałaby dodatkowego czasu na czynności proceduralne w każdym przypadku dotyczącym instytucji transgranicznych. Proponowany podział kompetencji między centralny szczebel decyzyjny a lokalne organy wykonawcze doprowadzi natomiast do oszczędności czasowych. Na szczeblu krajowym możliwe będzie szybsze niż na szczeblu centralnym zgromadzenie całej wiedzy fachowej niezbędnej na potrzeby wdrażania, ponieważ obowiązują tu przepisy krajowe; na szczeblu centralnym istnieją większe szanse na osiągnięcie masy krytycznej pozwalającej przyciągnąć i rozwijać najlepszy personel fachowy.

Jeśli chodzi o wydajność podejmowania decyzji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, centralny szczebel decyzyjny przyczyni się do ograniczenia do minimum kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno dlatego, że może on osiągnąć znaczne korzyści skali dzięki sieci, jak i dlatego, że wnosi on istotny wkład w zapewnienie jak najlepszej jakości decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz możliwości jej wykonania. Pod względem strukturalnym system, który nie wykracza poza zadanie organów krajowych polegające na ograniczeniu do minimum kosztów dla własnego państwa członkowskiego, nie w pełni uwzględnia transgraniczne efekty zewnętrzne. Od początku kryzysu państwa członkowskie rozważają

wprowadzenie mechanizmu podziału obciążeń celem ograniczenia globalnego spadku dobrobytu w takich sytuacjach⁸. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może lepiej niż sieć zagwarantować wykonalność przeniesienia obciążeń, która jest warunkiem koniecznym funkcjonowania uzgodnień w sprawie podziału obciążeń. Zagwarantuje on również zewnętrzną wykonalność optymalnej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co umożliwi uprzednie uzgodnienie takich zasad podziału obciążeń, które prowadzą do przypisania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyważony sposób i według sprawiedliwych kryteriów.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 114 TFUE umożliwiający przyjęcie środków służących zbliżeniu przepisów krajowych, których celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Wniosek ma na celu utrzymanie integralności oraz usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego. Jednolite stosowanie jednego zbioru przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz z dostępem centralnego organu do jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywróci prawidłowe funkcjonowanie rynków bankowych w Unii, usunie bariery dla korzystania z podstawowych wolności oraz pozwoli uniknąć istotnych zakłóceń konkurencji przynajmniej w tych państwach członkowskich, które podlegają wspólnemu nadzorowi nad instytucjami kredytowymi na szczeblu europejskim.

Dyrektywa [...] prowadzi wprawdzie do znacznej harmonizacji, pozostawia jednak państwom członkowskim pewną dozę elastyczności, co oznacza, że rozdrobnienie rynku wewnętrznego mogłoby się nadal w pewnym stopniu utrzymywać. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia natomiast zintegrowaną strukturę decyzyjną, która łączy restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w ramach tego mechanizmu z nadzorem w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego celem wyeliminowania niekorzystnych warunków konkurencji, które napotykają banki w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym w porównaniu z bankami w pozostałych państwach członkowskich ze względu na brak scentralizowanego systemu postępowania z bankami będącymi na progu upadłości. Aby zapewnić pełne zaufanie wszystkich uczestniczących państw członkowskich do jakości i bezstronności procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku – zwłaszcza w kontekście lokalnych skutków gospodarczych – decyzje o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą przygotowywane i monitorowane centralnie przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, tak by zapewnić spójne i jednolite podejście, natomiast samą procedurę będzie wszczynać Komisja. Komisja będzie również podejmować decyzje w sprawie ram instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które stosuje się względem odnośnego podmiotu, a także w sprawie wykorzystania funduszu w celu wsparcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Ponadto celem wsparcia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zwiększenia jej skuteczności proponowane rozporządzenie ustanawia jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Proponowane rozporządzenie jest

⁸ Zob. konkluzje Rady z dnia 9 października 2007 r. w sprawie wzmocnienia mechanizmów osiągania stabilności finansowej w UE:
http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf

bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, ale stosuje się do wszystkich podmiotów podlegających nadzorowi jednolitego mechanizmu nadzorczego. Jednolity zbiór przepisów ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych⁹, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi¹⁰ oraz dyrektywą [...] będzie miał zastosowanie do uczestniczących państw członkowskich, gdyż przepisy te obowiązują na całym rynku wewnętrznym.

Właściwą podstawę prawną stanowi zatem art. 114 TFUE.

3.2. Zasada pomocniczości

Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TUE, w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, Unia podejmuje działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zarówno na poziomie centralnym, jak i regionalnym oraz lokalnym, i jeśli ze względu na zakres lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Jedynie działanie na poziomie Unii może zagwarantować, że banki będące na progu upadłości będą restrukturyzowane w spójny sposób zgodnie z jednolitym zbiorem przepisów, a skutki uboczne takiej restrukturyzacji będą ograniczone do minimum. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyniesie znaczne korzyści skali, a także pozwoli na uniknięcie negatywnych skutków zewnętrznych, jakie mogą wynikać z decyzji podejmowanych wyłącznie na szczeblu krajowym i wykorzystywania jedynie funduszy krajowych. Znaczne różnice między decyzjami o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na szczeblu krajowym, które są uzależnione od warunków lokalnych i podlegają lokalnym ograniczeniom w zakresie finansowania, mogą podważyć stabilność i integralność rynku wewnętrznego.

Podczas gdy ustanowienie jednolitego mechanizmu nadzorczego zapewnia równe warunki działania pod względem nadzoru nad bankami i zmniejsza ryzyko wstrzymywania się organów z podjęciem decyzji, jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji gwarantuje, że w sytuacji gdy ogłosi upadłość, restrukturyzację można przeprowadzić po możliwie niskich kosztach, wierzyciele zostaną potraktowani sprawiedliwie i w ten sam sposób, a środki finansowe mogą zostać szybko przeznaczone na najbardziej produktywne cele na całym rynku wewnętrznym.

W związku z tym właściwe jest, by Unia zaproponowała niezbędne działania ustawodawcze służące ustanowieniu takiego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, które podlegają nadzorowi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego. Rozporządzenie jest właściwym instrumentem prawnym, który pozwala uniknąć rozbieżności wiążących się z krajową transpozycją przepisów i który zapewnia jednolity mechanizm

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

instytucjonalny oraz równe warunki działania dla wszystkich banków w uczestniczących państwach członkowskich.

3.3. Zasada proporcjonalności

Zgodnie z zasadą proporcjonalności zakres i forma działania Unii nie powinny wykroczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w Traktatach.

W unii bankowej nadzór nad bankami oraz ich restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja muszą być realizowane na tym samym szczeblu kompetencji. W innym przypadku mogą pojawiać się różnice poglądów między europejskim organem nadzoru a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kwestii sposobu postępowania z bankami znajdującymi się w trudnej sytuacji i pokrycia związanych z tym kosztów. Różnice te mogą ograniczać skuteczność zarówno nadzoru, jak i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także prowadzić do zakłóceń konkurencji między państwami członkowskimi.

Niedawny kryzys uwypuklił potrzebę szybkich i zdecydowanych działań wspieranych przez mechanizmy finansowania na szczeblu europejskim celem uniknięcia sytuacji, w których restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja banku prowadzona na szczeblu krajowym prowadzi do nieproporcjonalnych skutków dla gospodarki realnej, a także w celu stłumienia panującej w takich sytuacjach niepewności oraz zapobieżenia przypadkom paniki bankowej i wystąpieniu na rynku wewnętrznym efektu domina. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji gwarantowałby, że te same zasady byłyby stosowane w ten sam sposób w odniesieniu do każdego banku z siedzibą w uczestniczącym państwie członkowskim będącego na progu upadłości. Odpowiednie rezerwy finansowe pozwoliłyby uniknąć sytuacji, w których problemy poszczególnych banków prowadzą do spadku zaufania do całego systemu bankowego w danym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich, które na rynkach postrzegane są jako narażone na podobne rodzaje ryzyka.

Zwiększenie pewności prawnej, właściwie dostosowane zachęty w kontekście unii bankowej, jak również korzyści gospodarcze płynące z prowadzonych na szczeblu centralnym, jednolitych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oznaczają, że wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności i nie wykrocza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza w zakresie prawa do ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do skutecznego środka prawnego i bezstronnego sądu oraz musi być wdrażane zgodnie z tymi prawami i zasadami.

4. SZCZEGÓŁOWE OMÓWIENIE WNIOSKU

4.1. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

4.1.1. Zasady, struktura i zakres

Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi obejmować struktury decyzyjne, które z jednej strony będą miały solidne podstawy prawne, a z drugiej strony będą skutecznie funkcjonowały w sytuacji kryzysowej. Proces podejmowania decyzji musi zapewniać ich europejski wymiar, ale jednocześnie – poprzez włączenie państw członkowskich – uwzględniać znaczenie procesów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków dla gospodarek krajowych.

W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednolity zbiór przepisów dotyczących właściwej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji, zawartych w dyrektywie w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosowany będzie w odniesieniu do znajdujących się w trudnej sytuacji banków z państw członkowskich uczestniczących w tym mechanizmie. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie obejmował jednolite przepisy i procedury, które ma stosować Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („rada”) wspólnie z Komisją i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z uczestniczących państw członkowskich.

Komisja Europejska będzie uczestniczyć w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tylko w zakresie niezbędnym do realizacji szczególnych zadań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz w odniesieniu do funkcji kontroli pomocy państwa powierzonych jej na mocy Traktatu lub w celu zastosowania w analogiczny sposób kryteriów ustanowionych na potrzeby stosowania art. 107 TFUE.

Ze względu na charakter procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji różni się jednak od zróżnicowanego – według poszczególnych kategorii banków – podejścia przyjętego w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego. Inaczej niż w przypadku prowadzonego na bieżąco zadania, jakim jest stałe sprawowanie nadzoru, procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie w danym momencie prowadzona jedynie w stosunku do ograniczonej liczby banków. Ponadto szeroki zakres zastosowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest w pełni zgodny z logiką, zgodnie z którą w przypadku problemów EBC może przejąć bezpośredni nadzór nad każdym bankiem, w tym również biorąc pod uwagę jego możliwą restrukturyzację i uporządkowaną likwidację. Ponadto kryzys pokazał, że ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na szczeblu europejskim potrzebne są nie tylko z uwagi na duże banki działające na skalę międzynarodową. Istnienie różnych instancji ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla banków o różnej wielkości oznaczałoby również konieczność stworzenia zróżnicowanych mechanizmów finansowania i mechanizmów ochronnych, co z kolei prowadziłoby do wzmocnienia zależności między państwami i bankami oraz do zakłóceń konkurencji.

4.1.2. Zasady podejmowania działań w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Aby zapewnić obiektywizm i rzetelność procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Komisji, radzie i krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakazuje się wszelkiej dyskryminacji banków, ich deponentów, wierzycieli lub akcjonariuszy ze względu na przynależność państwową lub siedzibę. Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja grup transgranicznych jest prowadzona w oparciu o szereg zasad mających zapewnić równe traktowanie poszczególnych podmiotów wchodzących w skład grupy, mających umożliwić należyte uwzględnienie interesów poszczególnych państw członkowskich włączonych w daną procedurę oraz pozwalających uniknąć sytuacji, w której koszty, którymi obarczani są wierzyciele, przekraczają koszty, które ponieśliby w wyniku zwykłego postępowania upadłościowego. Jeżeli restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlega jedynie część grupy, niniejszy wniosek służy zagwarantowaniu, że procedura ta nie będzie miała negatywnego wpływu na te podmioty wchodzące w skład grupy, które nie są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą co do zasady ponoszone przez podmioty zmuszone do umorzenia lub konwersji wierzytelności oraz branżę bankową. W związku z tym wniosek ma na celu zagwarantowanie, że Komisja, rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzje o wykorzystaniu mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w taki sposób, by do minimum ograniczyć nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe.

4.1.3. Związek z kontrolą pomocy państwa przez Komisję

W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kontrola pomocy państwa przez Komisję byłaby utrzymana w każdych okolicznościach. Oznacza to, że jeżeli EBC powiadomi Komisję i radę, iż bank lub grupa jest na progu upadłości lub jest zagrożony(-a) upadłością, procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji byłaby w stosownych przypadkach realizowana równolegle z procedurą dotyczącą pomocy państwa, w związku z czym dane państwo lub państwa członkowskie zostałyby poproszone o zgłoszenie planowanych środków Komisji zgodnie z art. 108 TFUE. Wymaga to ustanowienia mechanizmów stałej współpracy i wymiany informacji między radą a Komisją na potrzeby zakończenia procedury dotyczącej pomocy państwa. Ponadto decyzja Komisji podjęta zgodnie z zasadami pomocy państwa byłaby warunkiem wstępnym przyjęcia przez Komisję decyzji o objęciu danego banku restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Jeżeli wykorzystanie funduszu nie stanowi przypadku pomocy państwa, kryteria ustanowione na potrzeby stosowania art. 107 TFUE należałoby zastosować w analogiczny sposób jako warunek wstępny przyjęcia decyzji o objęciu danego banku restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, tak by zachować integralność rynku wewnętrznego w kontekście uczestniczących i nieuczestniczących państw członkowskich.

4.1.4. Zadania i struktura decyzyjna

Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje wszystkie kluczowe zadania w kontekście tej procedury, które są niezbędne celem przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będących na progu upadłości. Zadania te obejmują między innymi: udzielanie zezwolenia na zastosowanie uproszczonych obowiązków w odniesieniu do sporządzenia projektów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; sporządzanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; przegląd planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku; podejmowanie decyzji o objęciu banku restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; oraz wdrażanie programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje podejmowanie decyzji o wykorzystaniu mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Konstrukcja jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia solidne podstawy prawne i skuteczność jego struktur decyzyjnych, w tym również w sytuacjach kryzysowych. Struktury te zaprojektowano w taki sposób, by zapewnić europejski wymiar podejmowanych decyzji oraz włączenie w proces ich podejmowania państw członkowskich w związku ze znaczeniem procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków dla gospodarek krajowych.

Struktury decyzyjne jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z uczestniczących państw członkowskich oraz Komisję Europejską. Zadania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostają podzielone między Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Aby zapewnić skuteczność i odpowiedzialność jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zgodnie z wymogami prawnymi Komisja Europejska – jako

organ UE – jest uprawniona do wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku, w oparciu o zalecenie rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z własnej inicjatywy. Jeżeli Komisja wszczyną procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowałaby również decyzje w sprawie ram instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które stosuje się w danym przypadku, a także w sprawie wykorzystania funduszu. Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji podejmowałaby wszystkie pozostałe decyzje na mocy rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i kierowałyby je do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji celem wykonania ich na szczeblu krajowym zgodnie z rozporządzeniem w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dyrektywą [...]. Rada monitorowałaby wykonanie jej decyzji na szczeblu krajowym przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz – jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosowałby się do jej decyzji – mogłaby kierować decyzje bezpośrednio do banków.

4.1.5. *Proces decyzyjny*

Zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie [...] bank zostałby objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, jeżeli nie są dostępne rozwiązania w obrębie sektora prywatnego, które pozwalają uniknąć upadłości, oraz jeżeli restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja jest w interesie publicznym ze względu na znaczenie systemowe banku, tj. jego upadłość naruszyłaby stabilność systemu finansowego. Celem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych banku, utrzymanie stabilności finansowej, ograniczenie do minimum sięgania po pieniądze podatników oraz ochrona deponentów.

Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaje uruchomiona w wyniku procesu zapewniającego podjęcie uzasadnionej i bezstronnej decyzji w odniesieniu do każdego banku będącego na progu upadłości:

- EBC, jako podmiot sprawujący nadzór nad bankami, powiadamia Komisję, radę ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe krajowe organy i ministerstwa, że dany bank jest na progu upadłości;
- rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy istnieje ryzyko systemowe oraz czy istnieje rozwiązanie w obrębie sektora prywatnego;
- po stwierdzeniu ryzyka systemowego i braku rozwiązania w obrębie sektora prywatnego, rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaleca Komisji wszczęcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i powiadamia radę o ramach instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które stosuje się względem odnośnego podmiotu, a także o ramach wykorzystania funduszu w celu wsparcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje, w drodze decyzji skierowanej do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w którym określone zostają instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działania podejmowane w ramach tej procedury oraz działania z zakresu finansowania, oraz nakazuje właściwym krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowanie środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują zgodnie z prawem krajowym środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone przez radę. Jeżeli

krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosują się do decyzji rady, ma ona prawo do przejęcia ich kompetencji i do kierowania bezpośrednio do banków określonych decyzji dotyczących wdrożenia środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.1.6. Odpowiedzialność i budżet

Poszczególne elementy jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są niezależne w wykonywaniu swoich zadań i podlegają surowym przepisom dotyczącym odpowiedzialności, tak by dopilnować, by wykorzystywały one swoje uprawnienia we właściwy i bezstronny sposób, w granicach określonych w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie [...]. Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiada zatem przed Parlamentem Europejskim i Radą za wszystkie decyzje podjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia. O działalności rady informowane będą również parlamenty narodowe uczestniczących państw członkowskich. Rada będzie musiała ustosunkować się do wszelkich uwag lub pytań, które mogą do niej skierować parlamenty narodowe uczestniczących państw członkowskich. Budżet jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który obejmuje jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie stanowi części budżetu UE. Wydatki związane z wykonywaniem zadań jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarządzaniem jednolitym bankowym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej oraz jego wykorzystaniem będą finansowane ze składek wnoszonych przez branżę bankową.

4.1.7. Stosunki z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi

Na potrzeby rozwiązywania problemów grup bankowych w dyrektywie [...] ustanowiono kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w których skład wchodzi krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak by zapewnić odpowiednie i zrównoważone włączenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ze wszystkich państw członkowskich, w których działa dany bank. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) pełni rolę mediatora w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa macierzystego i państwa przyjmującego nie są w stanie osiągnąć porozumienia w kwestii przygotowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz samej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W kontekście jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku podmiotów i grup, które mają siedziby wyłącznie w państwach uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym, jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastępuje kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w dyrektywie [...]. Zamiast udziału w kolegiach przedstawiciele krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są włączeni w prace rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku banków z siedzibą w nieuczestniczących państwach członkowskich według definicji zawartej w rozporządzeniu ustanawiającym jednolity mechanizm nadzorczy, dyrektywa [...] obowiązuje w pełnym zakresie. Podobnie stosunki między jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich będą w pełni regulowane przepisami dyrektywy [...]. Przepisy dotyczące wzajemnych stosunków między poszczególnymi mechanizmami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (wzajemne wsparcie oraz dobrowolne wzajemne pożyczki) mają również w pełni zastosowanie do stosunków między jednolitym bankowym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a krajowymi mechanizmami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istniejącymi w nieuczestniczących państwach

członkowskich. We wniosku sprecyzowano również, że rola EUNB przewidziana w dyrektywie [...] oraz w rozporządzeniu ustanawiającym EUNB, w tym jego uprawnienia w zakresie mediacji, znajduje pełne zastosowanie w odniesieniu do rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Ponadto we wniosku w trojaki sposób uwzględniono sytuację banków, które mają siedzibę w państwie członkowskim nieuczestniczącym w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Po pierwsze, wniosek zawiera zasadę niedyskryminacji instytucji kredytowych, deponentów oraz inwestorów lub innych wierzycieli ze względu na ich przynależność państwową lub siedzibę przez którykolwiek element jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Po drugie, we wniosku przewidziano, że jeżeli grupa obejmuje instytucje kredytowe z siedzibą zarówno w uczestniczącym, jak i w nieuczestniczącym państwie członkowskim, rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastępuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie [...].

Po trzecie, nieuczestniczące państwa członkowskie mają zawsze możliwość przystąpienia do jednolitego mechanizmu nadzorczego, a tym samym zapewnienia, by banki z siedzibą na ich terytorium zostały objęte jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.1.8. Związek z dyrektywą [...] Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zasady określone w dyrektywie [...] będą miały zastosowanie do uczestniczących państw członkowskich, jako że obowiązują one na całym rynku wewnętrznym. Odstępstwa są dopuszczalne jedynie w przypadku, gdy procedury lub przepisy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zastępują odpowiednie przepisy dyrektywy [...] (np. przepisy dotyczące kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zostają zastąpione przez struktury decyzyjne w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji).

Wniosek w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera pewne przepisy, które są analogiczne do przepisów dyrektywy [...], gdyż podstawę działań rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz Komisji musi stanowić prawo Unii mające bezpośrednie zastosowanie. Inne przepisy zawarte w niniejszym wniosku zawierają szczególne odniesienia do wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy [...]. Niektóre z tych przepisów zostały zmienione w wyniku przyjęcia w maju sprawozdania przez Komisję Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego oraz w związku z podejściem ogólnym Rady uchwalonym w dniu 28 czerwca. Rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi ostatecznie być w pełni zgodne z porozumieniem w sprawie dyrektywy [...] osiągniętym przez Parlament Europejski i Radę. Niniejszy wniosek odnosi się do podejścia ogólnego Rady jako do najnowszego dostępnego dokumentu. Ponieważ negocjacje między Parlamentem Europejskim i Radą nadal trwają i dyrektywa nie przyjęła jeszcze ostatecznej formy, celem Komisji jest zastąpienie tych przepisów prawa materialnego przepisami stanowiącymi końcowy wynik negocjacji współprawodawców prowadzonych w związku z dyrektywą [...].

W przypadku niektórych aspektów już uwzględnionych w dyrektywie [...] konieczne jest dalsze dostosowanie celem zapewnienia właściwego funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z jednolitym bankowym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Po pierwsze, należy w pełni zharmonizować hierarchię roszczeń w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w oparciu o zasadę uprzywilejowania deponentów. W art. 15 zaproponowano harmonizację hierarchii roszczeń w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w oparciu o zasadę uprzywilejowania deponentów. Komisja jest zdania, że taka harmonizacja jest niezbędna w przypadku wszystkich podmiotów podlegających przepisom dyrektywy [...], tak by zapewnić równe warunki konkurencji na rynku wewnętrznym. Po drugie, w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagane jest ściśle ograniczenie wszelkiej elastyczności w zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu i wszystkie banki muszą w tym zakresie podlegać tym samym warunkom. W związku z tym art. 24 wniosku zawiera dodatkowe ściśle ramy, oparte na podejściu ogólnym Rady z dnia 28 czerwca 2013 r., wykluczając w tym kontekście możliwość zastosowania jakichkolwiek odstępstw przewidzianych w dyrektywie [...] (w szczególności w odniesieniu do obliczania progu na potrzeby instrumentu umorzenia lub konwersji długu).

4.2. Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

4.2.1. Aspekty związane z zarządzaniem

Aby zapewnić skuteczny i odpowiedzialny proces decyzyjny w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, struktura i zasady funkcjonowania rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidują właściwe włączenie wszystkich bezpośrednio zainteresowanych państw członkowskich. W skład rady wchodzi dyrektor wykonawczy, zastępca dyrektora wykonawczego, członkowie mianowani przez Komisję i EBC oraz członkowie mianowani przez każde uczestniczące państwo członkowskie, którzy reprezentują krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Rada, której przewodniczy dyrektor wykonawczy, spotyka się i pracuje w ramach dwóch rodzajów sesji – plenarnej i wykonawczej. Do udziału w posiedzeniach rady mogą zostać zaproszeni obserwatorzy.

Na sesji plenarnej rada podejmuje wszystkie decyzje o charakterze ogólnym. Na sesji wykonawczej rada podejmuje decyzje w odniesieniu do poszczególnych podmiotów lub grup bankowych. Tego rodzaju decyzje dotyczą m.in. planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, korzystania z uprawnień do podjęcia wczesnej interwencji, programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wykorzystania funduszu na potrzeby sfinansowania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także kierowanych do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrukcji w zakresie wykonywania decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W trakcie sesji wykonawczej w skład rady wchodzi dyrektor wykonawczy i jego zastępca oraz członkowie mianowani przez Komisję i EBC.

W zależności od banków lub grup, które w danym przypadku mają zostać poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do udziału w sesji wykonawczej rady zaproszeni zostaną również, oprócz dyrektora wykonawczego i jego zastępcy oraz członków mianowanych przez Komisję i EBC, członkowie mianowani przez zainteresowane krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji transgranicznych grup bankowych w posiedzeniach i procesie decyzyjnym biorą zatem udział zarówno członkowie mianowani przez państwo członkowskie, w którym znajduje się organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, jak również członkowie mianowani przez państwa członkowskie, w których mają

siedziby jednostki zależne lub podmioty objęte nadzorem skonsolidowanym. Obowiązujące w radzie zasady dotyczące głosowania uwzględniają potrzebę uwzględnienia interesów wszystkich państw członkowskich, których dotyczy podejmowana decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Żaden z uczestników posiedzeń rady nie dysponuje prawem weta.

Z uwagi jednak na fakt, iż państwa członkowskie suwerennie decydują o wykorzystaniu środków z budżetów krajowych, we wniosku jednoznacznie określono, że jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może zażądać od państw członkowskich udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego jakiegokolwiek podmiotowi objętemu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ponadto aby w pełni uwzględnić wszelkie skutki finansowe dla państw członkowskich, członkowie mianowani przez zainteresowane krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą na sesji wykonawczej zażądać dalszych obrad służących omówieniu potencjalnych skutków tego rodzaju.

4.2.2. Uprawnienia

Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji gromadzi informacje, którymi EBC i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponują w odniesieniu do kondycji finansowej banków podlegających ich kompetencjom. W porównaniu z siecią organów krajowych działających na podstawie krajowych upoważnień umożliwia to lepszą ocenę okoliczności, które mogą prowadzić do konieczności objęcia danego banku restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz pozwala uniknąć transgranicznych skutków ubocznych. Wniosek opiera się na ramach ustanowionych w projekcie dyrektywy w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i uprawnia radę ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szybkiej interwencji w przypadku pogarszania się sytuacji finansowej banku lub grupy.

Radzie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powierzono uprawnienia do określenia, w którym momencie właściwe jest skierowanie do Komisji zalecenia dotyczącego objęcia banku lub grupy restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki uruchomienia tej procedury są spełnione i podejmie decyzję o objęciu banku restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, rada – mając na uwadze ogólne ramy określone przez Komisję – podejmuje decyzję o szczegółach dotyczących zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykorzystania środków funduszu. Uprawnienia te umożliwiają radzie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wybór i zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz odpowiednich zasad i procedur w jednolity sposób. W szczególności w sytuacji, gdy banki działają w skali transgranicznej, doprowadzi to do wyeliminowania występujących obecnie rozbieżności między przepisami i podejściami stosowanymi przez państwa członkowskie, wraz z ich negatywnymi skutkami dla funkcjonowania rynków bankowych w Unii.

Tego rodzaju bezpośrednia odpowiedzialność rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewni równe traktowanie banków ze wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz przewidywalność stosowania jednolitego zbioru przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, jak również zaufanie do sposobu stosowania tego zbioru przepisów. Zwiększy to pewność prawa i pozwoli w większym stopniu utrzymać wartość aktywów finansowych dzięki uniknięciu niepotrzebnych zakłóceń w przepływie środków. Zapewni to również wykorzystanie aktywów instytucji będącej na progu upadłości w sposób jak najbardziej produktywny (tak by ograniczyć do minimum straty ponoszone przez wierzycieli we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich), a nie zgodnie z interesami poszczególnych państw członkowskich.

Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia ściśle wykonanie decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z prawem krajowym. W tym celu rada posiada uprawnienia do nadzoru i oceny wykonania decyzji przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez możliwość uzyskania, w stosownych przypadkach, informacji bezpośrednio od banków lub prowadzenia dochodzeń lub kontroli na miejscu. Jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonuje decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ustalonym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rada jest uprawniona do bezpośredniego kierowania określonych decyzji do danego banku, w których żąda podjęcia działań koniecznych do wykonania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.2.3. Współpraca na szczeblu europejskim i międzynarodowym

Wykonując swoje zadania, rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie współpracować z EBC i innymi organami uprawnionymi do sprawowania nadzoru nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, jak również z innymi organami wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego. Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie również ściśle współpracować z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyż odgrywają one kluczową rolę w przygotowaniu i zastosowaniu środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Ponieważ wiele instytucji kredytowych działa nie tylko w Unii, lecz również poza nią, rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie miała wyłączne uprawnienia do zawarcia, w imieniu organów krajowych uczestniczących państw członkowskich, niewiążących umów o współpracy z organami państw trzecich.

4.3. Jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

4.3.1. Zasady, ustanowienie i zadania

U podstaw działań podejmowanych przez radę leży zasada, że wszelkie straty, koszty i inne wydatki poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są w pierwszej kolejności ponoszone przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a dopiero następnie, jeżeli jest to konieczne, przez branżę finansową. Jednak nawet jeśli koszty restrukturyzacji instytucji miałyby być ostatecznie poniesione z jej środków wewnętrznych, istnieje potrzeba ustanowienia mechanizmu umożliwiającego instytucji (bądź to w jej pierwotnej formie, bądź za pośrednictwem banku pomostowego lub podmiotu zarządzającego aktywami – banku likwidującego złe aktywa) dalsze prowadzenie działalności. Istotne jest zatem ustanowienie bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji celem zapewnienia skuteczności działań podejmowanych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, np. poprzez udostępnienie krótkoterminowego finansowania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub udzielenie gwarancji potencjalnym nabywcom takiej instytucji.

Nadrzędnym celem jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zapewnienie stabilności finansowej, a nie przejmowanie strat instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub udostępnianie kapitału takiej instytucji. Fundusz ten nie powinien być traktowany jako fundusz ratunkowy. Mogą jednak zaistnieć wyjątkowe okoliczności, w których, po odpowiednio wysokim wykorzystaniu środków wewnętrznych (co najmniej 8 % zobowiązań i funduszy własnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją), nadrzędny cel nie może zostać osiągnięty,

jeżeli fundusz nie będzie mógł pokryć dalszych strat lub udostępnić kapitału. Jedynie w takich okolicznościach fundusz ten mógłby zostać wykorzystany jako mechanizm ochronny dla środków prywatnych.

Ustanowienie jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest w pierwszym rzędzie uzasadnione faktem, że na zintegrowanych rynkach finansowych wszelkie wsparcie finansowe służące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku zwiększa stabilność finansową i poprawia kondycję finansową innych banków nie tylko w danym państwie członkowskim, ale również w pozostałych państwach członkowskich. Ponieważ z tego rodzaju wsparcia korzyści odnoszą pośrednio banki z wszystkich uczestniczących państw członkowskich, składki służące sfinansowaniu tego wsparcia nie powinny być nakładane wyłącznie na banki z danego państwa członkowskiego.

Jeśli chodzi o skuteczność, możliwość łączenia przez fundusz środków pochodzących od wszystkich banków w strefie euro stwarza dużo bardziej skuteczny bufor chroniący przed kryzysami bankowymi, w trakcie których straty koncentrują się asymetrycznie w niektórych państwach członkowskich – pod tym względem fundusz stanowi mechanizm zabezpieczający dla całej strefy euro. Niedawny kryzys pokazał, że w poszczególnych państwach członkowskich straty powstały w bardzo różny sposób.

Ponieważ w przyszłości straty wynikające z wstrząsów w branży bankowej będą się prawdopodobnie koncentrować w danym momencie tylko w niektórych państwach członkowskich, wspólny europejski prywatny mechanizm ochronny – w przeciwieństwie do pojedynczych krajowych mechanizmów tego rodzaju – będzie bardziej skuteczny w absorpcji tego rodzaju wstrząsów dzięki składkom pobieranym *ex ante* (a w wyjątkowych przypadkach również *ex post*) od całej branży bankowej w strefie euro. Dzięki połączeniu zasobów na szczeblu europejskim fundusz wzmocni zatem mechanizmy ochronne, co zwiększy odporność systemu bankowego. Jednocześnie rozłożenie nadzwyczajnych, pobieranych *ex post* składek po równo między banki we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich doprowadzi do zmniejszenia wysokości takiej składki przypadającej na każdy bank, ograniczając procykliczne skutki tych składek.

Ponadto mechanizm, w którym pokrycie strat wykracza poza granice krajowe, może skutecznie przełamać błędne koło zależności między kryzysami bankowymi w danym państwie członkowskim a sytuacją budżetową tego państwa. Gdyby tego rodzaju jednolity fundusz bankowy istniał w chwili wybuchu kryzysu finansowego, możliwe byłoby złagodzenie w ten sposób obecnych obciążeń niektórych państw członkowskich związanych z ratowaniem banków.

Ponadto jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadający możliwość łączenia środków branży bankowej ze wszystkich uczestniczących państw członkowskich, będzie dysponował szerszą bazą naliczania składek, a tym samym lepszą reputacją, która w razie potrzeby umożliwi radzie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pożyczanie na rynkach finansowych większych środków po niższej cenie. Większe możliwości pozyskiwania finansowania zewnętrznego na rynku ograniczą potrzebę uciekania się do środków publicznych w przypadkach ekstremalnie wysokich strat, co przyczyniłoby się do zerwania zależności między państwami a bankami oraz do uchronienia podatników przed koniecznością pokrywania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jednolity fundusz pozwoli również na właściwe zrównanie zachęt dla wszystkich instytucji działających w ramach unii bankowej. Jeżeli, zwłaszcza w przypadku transgranicznych grup bankowych, środki na pokrycie kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które przekraczają koszty poniesione przez akcjonariuszy i wierzycieli, musiałyby zostać udostępnione przez krajowe mechanizmy finansowania, ograniczałoby to skuteczność nie

tylko jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również jednolitego mechanizmu nadzorczego.

Ustanowienie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga, by rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponowała szybkim i skutecznym dostępem do jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Fundusz ten stanowi prywatny zewnętrzny mechanizm ochronny, który może udzielać średnio- i długoterminowego finansowania celem uniknięcia lub ograniczenia do minimum wykorzystania środków publicznych na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Ponadto oznacza on zwiększenie skuteczności procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dzięki uniknięciu problemów z koordynacją, które pojawiają się w przypadku wykorzystywania krajowych mechanizmów finansowania, zwłaszcza w przypadkach grup transgranicznych.

4.3.2. *Finansowanie funduszu*

Fundusz potrzebuje łatwo dostępnych środków, tak by zapewnić wystarczające możliwości finansowania, uniknąć procykliczności systemów repartycyjnych oraz ograniczyć do minimum konieczność korzystania z zewnętrznego wsparcia finansowego. W tym celu docelowa wielkość funduszu powinna wynosić co najmniej 1 % kwoty gwarantowanych depozytów w systemie bankowym uczestniczących państw członkowskich, co byłoby wystarczające do zapewnienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku przyszłych kryzysów, pod warunkiem że wierzyciele ponoszą koszty w postaci umorzenia lub konwersji długu w wysokości co najmniej 8 % łącznych zobowiązań i funduszy własnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Biorąc za podstawę dane z 2011 r. dotyczące banków oraz szacunkowej kwoty gwarantowanych depozytów w bankach strefy euro, docelowa wielkość jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie 1 % odpowiadałaby kwocie około 55 mld EUR. Docelowa wielkość funduszu w wartościach bezwzględnych (w EUR) będzie miała charakter dynamiczny i wzrośnie automatycznie w przypadku rozwoju branży bankowej.

Na osiągnięcie przez fundusz docelowego poziomu przewidziano okres przejściowy wynoszący 10 lat. Może on zostać przedłużony do 14 lat, jeżeli z funduszu dokonane zostaną wypłaty przekraczające połowę jego docelowego poziomu. Jeżeli w początkowym okresie gromadzenia środków z funduszu nie zostaną dokonane żadne wypłaty, branża bankowa musiałaby corocznie wносить jedną dziesiątą kwoty docelowej, czyli w wartościach bezwzględnych około 5,5 mld EUR.

Po zakończeniu początkowego okresu gromadzenia środków w funduszu, banki będą zobowiązane do wniesienia dodatkowych składek, jeżeli dojdzie do wzrostu wartości stanowiącej podstawę obliczenia składki lub w przypadku dokonywania wypłat z funduszu. Jeżeli dostępne środki finansowe funduszu spadną do poziomu poniżej połowy jego wielkości docelowej, banki zostaną zobowiązane do wnoszenia minimalnej składki rocznej w wysokości co najmniej jednej piątej łącznych zobowiązań (z pominięciem kapitału regulacyjnego i gwarantowanych depozytów) wszystkich banków w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wysokość składek będzie obliczana zgodnie z dyrektywą [...] w oparciu o wysokość zobowiązań banku (z pominięciem funduszy własnych i gwarantowanych depozytów) i korygowana w zależności od profilu ryzyka danej instytucji. Oznacza to, że banki, które finansują się niemal wyłącznie z depozytów, w praktyce będą płacić bardzo niskie składki.

Banki te będą oczywiście wpłacały odpowiednie składki do krajowych systemów gwarantowania depozytów.

Przewidziano zabezpieczenia w celu uniknięcia sytuacji, w których nakładanie składek prowadzi do problemów ze stabilnością finansową w instytucjach o dobrej sytuacji finansowej – w postaci tymczasowych zwolnień z wymogu wnoszenia składek *ex post*.

Jeżeli składki *ex ante* okażą się niewystarczające, a składki *ex post* nie będą bezpośrednio dostępne, mogą być potrzebne dodatkowe rezerwy finansowe, zwłaszcza w okresie przejściowym, celem zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych banku lub banków przez cały okres prowadzenia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Fundusz będzie miał prawo zawierać umowy pożyczki lub umowy dotyczące innego rodzaju wsparcia finansowego (w tym ze środków publicznych) z instytucjami finansowymi lub innymi osobami trzecimi, jeżeli okaże się to konieczne do sfinansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Co do zasady wsparcie to zostanie spłacone przez samą instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Jeżeli jednak miałyby się to okazać niemożliwe, w rozporządzeniu przewidziano, że straty podlegają podziałowi – w formie składek *ex post* – między wszystkie banki objęte jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dzięki temu zostanie zagwarantowane, że w perspektywie średniookresowej wszelkie wykorzystanie środków publicznych pozostanie bez wpływu na budżet.

Aby uniknąć niekorzystnych skutków dla tych państw członkowskich, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia będą dysponowały odpowiednim krajowym mechanizmem finansowania, przepisy rozporządzenia pozostawiają tym państwom swobodę decyzji co do sposobu wykorzystania istniejących krajowych mechanizmów finansowania na potrzeby wypełnienia przez banki z tychże państw zobowiązań spoczywających na nich na mocy niniejszego rozporządzenia.

4.3.3. Rola systemów gwarantowania depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Jeżeli bank zostaje objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, krajowy system gwarantowania depozytów, którego bank ten jest członkiem, wniesie składkę w wysokości nieprzekraczającej kwoty gwarantowanych depozytów odpowiadającą kwocie strat, które musiałby ponieść, gdyby bank ten został zlikwidowany w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. Rola ta została już w pełni przewidziana w dyrektywie [...].

Ponadto jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ma wpływu na instytucjonalne systemy ochrony i inne wewnątrzgrupowe mechanizmy wsparcia finansowego ustanowione przez niektóre grupy instytucji kredytowych. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie interweniował jedynie w przypadkach, gdy tego rodzaju rozwiązania ustanowione przez sektor prywatny nie przyniosą skutecznego rozwiązania problemów wiążących się z upadłością banku.

4.3.4. Rola funduszu w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup, do których należą instytucje niepodlegające jednolitemu mechanizmowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup, w których skład wchodzi zarówno instytucje podlegające jednolitemu mechanizmowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i instytucje niepodlegające temu mechanizmowi, wkład funduszu będzie odpowiadał wielkości tej części grupy, która podlega jednolitemu mechanizmowi, podczas gdy reszta zostanie pokryta przez krajowe mechanizmy finansowania pozostające poza mechanizmem.

Aby wzmocnić finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na całym rynku wewnętrznym, wniosek dopuszcza możliwość zaciągania przez fundusz pożyczek od innych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub udzielania takim mechanizmom pożyczek, na zasadzie dobrowolności. Umożliwi to funduszowi dokonywanie wypłat w istotnej wysokości, które nie są pokryte ze składek *ex ante* ani ze składek *ex post*. Będzie to również stanowiło wsparcie mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich pozostających poza zakresem jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.3.5. Zastąpienie krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Ponieważ fundusz zastępuje krajowe mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w uczestniczących państwach członkowskich, państwa członkowskie, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia będą dysponowały już odpowiednimi krajowymi mechanizmami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mają swobodę decyzji co do sposobu wykorzystania tych mechanizmów zgodnie z prawem krajowym. Państwa członkowskie mogą ponadto postanowić, że te krajowe mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wnoszą składki na rzecz jednolitego funduszu w imieniu danych banków krajowych do czasu wyczerpania środków dostępnych w ramach tych mechanizmów.

5. WPLYW NA BUDŻET

Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie finansowana w pełni ze składek wnoszonych przez instytucje finansowe. Utworzenie rady będzie jednak w okresie początkowym wiązało się z pewnymi niewielkimi skutkami dla budżetu Unii. Szczegółowe informacje na ten temat zawiera załączona ocena skutków finansowych regulacji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ścisła integracja wewnętrznego rynku usług bankowych jest niezbędna do wspierania ożywienia gospodarczego w Unii. Obecny kryzys gospodarczo-finansowy uwidocznił jednak, że funkcjonowanie rynku wewnętrznego w tym obszarze jest zagrożone oraz że rośnie ryzyko rozdrobnienia rynku usług finansowych. Z powodu obaw dotyczących wystąpienia efektu domina, braku zaufania do innych krajowych systemów bankowych i wątpliwości co do możliwości zapewnienia bankom wsparcia przez państwa członkowskie płynność rynków międzybankowych zmniejszyła się, a działalność transgraniczna banków spadła.
- (2) Rozbieżności w krajowych przepisach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w poszczególnych państwach członkowskich oraz odpowiednich praktykach administracyjnych, a także brak jednolitej procedury decyzyjnej na szczeblu unijnym dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków transgranicznych przyczynia się do braku zaufania i niestabilności rynku, ponieważ wspomniane przepisy i procedury nie zapewniają pewności i przewidywalności co do ewentualnych skutków upadłości banku. Decyzje o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowane na szczeblu krajowym mogą prowadzić jedynie do zakłóceń konkurencji, a w konsekwencji do pogorszenia funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (3) Rozbieżne praktyki państw członkowskich w traktowaniu wierzycieli banków objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz ratowaniu banków będących na progu upadłości mają w szczególności wpływ na postrzegane ryzyko

¹¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

kredytowe, dobrą kondycję finansową i wypłacalność banków w poszczególnych państwach. To z kolei podważa zaufanie społeczeństwa do sektora bankowego i utrudnia korzystanie ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w ramach rynku wewnętrznego, ponieważ koszty finansowania byłyby niższe, gdyby takie różnice w praktykach państw członkowskich nie istniały.

- (4) Rozbieżności w krajowych przepisach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w poszczególnych państwach członkowskich oraz odpowiednich praktykach administracyjnych mogą sprawić, że koszty uzyskania kredytu przez banki i klientów będą wyższe, wyłącznie z uwagi na ich siedzibę czy miejsce zamieszkania i niezależnie od ich faktycznej zdolności kredytowej. Ponadto stopy oprocentowania dla klientów banków w niektórych państwach członkowskich są wyższe niż stopy oprocentowania w innych państwach członkowskich niezależnie od ich zdolności kredytowej.
- (5) Tak długo jak przepisy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także praktyki i podejścia dotyczące podziału obciążenia pozostaną w gestii poszczególnych państw członkowskich, a środki finansowe potrzebne do sfinansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą pozyskiwane i wydatkowane na szczeblu krajowym, rynek wewnętrzny pozostanie rozdrobniony. Ponadto krajowe organy nadzoru mają silną motywację do ograniczania do minimum potencjalnych skutków kryzysów bankowych dla gospodarek ich państw poprzez podejmowanie jednostronnych działań służących wydzieleniu operacji bankowych np. poprzez ograniczanie transferów i pożyczek wewnątrzgrupowych lub poprzez zaostrzenie wymogów kapitałowych i dotyczących płynności wobec mających siedzibę na ich terytorium jednostek zależnych od jednostek dominujących będących potencjalnie na progu upadłości. Ogranicza to działalność transgraniczną banków i utrudnia korzystanie z podstawowych wolności, a także prowadzi do zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (6) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady [...] ¹³ do pewnego stopnia ujednoliciła krajowe przepisy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, a także uregulowała współpracę między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącą postępowania w przypadku upadłości banków transgranicznych. Harmonizacja przewidziana w dyrektywie [...] nie jest jednak pełna, a proces decyzyjny nie jest scentralizowany. Zasadniczo dyrektywa [...] ustanawia wspólne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz określa uprawnienia krajowych organów wszystkich państw członkowskich, ale pozostawia tym organom swobodę w stosowaniu tych instrumentów i w korzystaniu z krajowych mechanizmów finansowania na potrzeby stosowania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dyrektywa [...] nie zapobiega podejmowaniu przez państwa członkowskie odrębnych i potencjalnie niespójnych decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych, co może wpłynąć na łączne koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto, ponieważ dyrektywa przewiduje ustanowienie krajowych mechanizmów finansowania, nie ogranicza w wystarczającym stopniu zależności banków od wsparcia z budżetów krajowych i nie

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywy Rady 77/91/EWG i 82/891/EWG, dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

zapobiega stosowaniu przez państwa członkowskie różnych podejść w odniesieniu do wykorzystywania tych mechanizmów.

- (7) Zapewnienie w obrębie Unii skutecznych, jednolitych decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będących na progu upadłości, w tym dotyczących skorzystania ze środków pozyskanych na szczeblu unijnym, jest niezbędne do ukończenia procesu tworzenia wewnętrznego rynku usług finansowych. W ramach rynku wewnętrznego upadłość banków w jednym państwie członkowskim może wpłynąć na stabilność rynków finansowych w całej Unii. Zapewnienie skutecznych, jednolitych przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz równych warunków finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich leży w interesie nie tylko państw członkowskich, w których banki te prowadzą działalność, ale także wszystkich państw członkowskich; posłuży to bowiem utrzymaniu konkurencji i poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego. Systemy bankowe na rynku wewnętrznym charakteryzują się wysokim stopniem współzależności, grupy bankowe są międzynarodowe, a banki posiadają wysoki odsetek aktywów zagranicznych. W świetle braku jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kryzysy bankowe w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym miałyby poważniejsze skutki systemowe również dla nieuczestniczących państw członkowskich. Ustanowienie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwiększy stabilność banków w uczestniczących państwach członkowskich oraz zapobiegnie przenoszeniu się kryzysów do nieuczestniczących państw członkowskich, a w ten sposób usprawni funkcjonowanie całego rynku wewnętrznego.
- (8) Po ustanowieniu jednolitego mechanizmu nadzorczego rozporządzeniem Rady (UE) nr .../...¹⁴, zgodnie z którym banki w uczestniczących państwach członkowskich podlegają centralnemu nadzorowi sprawowanemu przez Europejski Bank Centralny (EBC), istnieje niedostosowanie między nadzorowaniem tych banków na szczeblu unijnym a ich krajowym traktowaniem w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z dyrektywą [...].
- (9) Podczas gdy banki w państwach członkowskich nieobjętych jednolitym mechanizmem nadzorczym korzystają z dostosowanych na poziomie krajowym mechanizmów nadzorczych, ochronnych i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, banki w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym podlegają unijnym mechanizmom nadzorczym i krajowym mechanizmom ochronnym oraz krajowym mechanizmom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niedostosowanie to stwarza niekorzystne warunki konkurencji dla banków w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym w porównaniu z bankami w pozostałych państwach członkowskich. Z uwagi na to, że nadzór oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja odbywają się w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na dwóch różnych poziomach, interweniowanie oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w odniesieniu do banków w państwach członkowskich uczestniczących w tym mechanizmie nie byłyby tak szybkie, spójne i skuteczne jak w odniesieniu do banków w państwach członkowskich w nim nieuczestniczących. Negatywnie wpływa

¹⁴ Rozporządzenie Rady (UE) nr .../... z dnia [...] r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi.

to na koszty finansowania ponoszone przez te banki, a także prowadzi do powstania niekorzystnych warunków konkurencji, których skutki są szkodliwe dla państw członkowskich, w których banki te prowadzą działalność, a także dla ogólnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W związku z tym do zapewnienia równych warunków działania niezbędny jest scentralizowany mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujący wszystkie banki prowadzące działalność w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym.

- (10) Podział odpowiedzialności w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pomiędzy organy krajowe a organy unijne powinien odpowiadać podziałowi odpowiedzialności w zakresie nadzoru pomiędzy tymi organami. Tak długo jak nadzór w danym państwie członkowskim będzie sprawowany na szczeblu krajowym, państwo to powinno być odpowiedzialne za skutki finansowe upadłości banku. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zatem objąć jedynie banki i instytucje finansowe z siedzibą w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym i podlegające nadzorowi EBC w ramach tego mechanizmu. Banki z siedzibą w państwach członkowskich nieuczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym nie powinny być objęte jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli takie państwa członkowskie zostałyby objęte jednolitym mechanizmem nadzorczym, stworzyłoby to dla nich niewłaściwe zachęty. Organy nadzoru w tych państwach członkowskich mogłyby w szczególności złagodzić podejście w stosunku do banków podlegających ich kompetencjom, gdyż nie musiałyby w pełni ponosić ryzyka finansowego ich upadłości. W związku z tym, w celu zapewnienia spójności z jednolitym mechanizmem nadzorczym, jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien objąć państwa członkowskie uczestniczące w jednolitym mechanizmie nadzorczym. W miarę przystępowania państw członkowskich do jednolitego mechanizmu nadzorczego, powinny one również automatycznie być obejmowane jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oczekuje się, że docelowo cały rynek wewnętrzny zostanie objęty jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (11) Jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwany dalej „funduszem”) jest zasadniczym elementem, bez którego nie można by zapewnić prawidłowego funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odrębne systemy finansowania ze środków krajowych zaburzyłyby stosowanie jednolitych przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków na rynku wewnętrznym. Fundusz powinien ułatwić zapewnienie jednolitych praktyk administracyjnych w zakresie finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także zapobieganie tworzeniu się przeszkód w korzystaniu z podstawowych wolności lub zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym w wyniku rozbieżnych praktyk krajowych. Fundusz powinien być bezpośrednio finansowany przez banki, a środki powinny być gromadzone na szczeblu unijnym, tak aby środki na potrzeby finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły zostać przydzielone państwom członkowskim w oparciu o obiektywne czynniki, prowadząc w ten sposób do zwiększenia stabilności finansowej i ograniczenia powiązania pomiędzy postrzeganą sytuacją budżetową poszczególnych państw członkowskich a kosztami finansowania ponoszonymi przez banki i przedsiębiorstwa prowadzące działalność w tych państwach członkowskich.

- (12) Niezbędne jest zatem przyjęcie środków celem stworzenia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego wszystkie państwa członkowskie uczestniczące w jednolitym mechanizmie nadzorczym, tak aby ułatwić odpowiednie i stabilne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (13) Scentralizowane stosowanie ustanowionych dyrektywą [...] przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków przez jeden unijny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w uczestniczących państwach członkowskich można jedynie zapewnić, jeżeli przepisy dotyczące ustanowienia i funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich w celu uniknięcia rozbieżnej wykładni tych przepisów w poszczególnych państwach. Powinno to przynieść korzyści całemu rynkowi wewnętrznemu, ponieważ przyczyniłoby to się do zapewnienia uczciwej konkurencji i usunięcia przeszkód w swobodnym korzystaniu z podstawowych wolności nie tylko w uczestniczących państwach członkowskich, ale także na całym rynku wewnętrznym.
- (14) Podobnie jak zakres rozporządzenia Rady (UE) nr .../..., jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien objąć wszystkie instytucje kredytowe mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich. W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna jednak istnieć możliwość przeprowadzenia bezpośredniej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dowolnej instytucji kredytowej z uczestniczącego państwa członkowskiego w celu uniknięcia asymetrii w ramach rynku wewnętrznego w zakresie traktowania będących na progu upadłości instytucji i wierzycieli podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli jednostki dominujące, firmy inwestycyjne i instytucje finansowe są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez EBC, powinny one zostać objęte również jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Mimo iż EBC nie będzie nadzorował tych instytucji na zasadzie nieskonsolidowanej, będzie on jedynym organem nadzoru posiadającym ogólny ogląd ryzyka, jakim obarczona jest grupa i – pośrednio – poszczególni członkowie. Wyłączenie podmiotów objętych nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez EBC z jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uniemożliwiłoby sporządzenie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grup bankowych oraz przyjęcie strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, a także doprowadziłoby do znacznego ograniczenia skuteczności decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (15) W ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyzje powinny być podejmowane na najodpowiedniejszym szczeblu.
- (16) EBC, będący organem nadzoru w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, jest najstosowniejszym organem do oceny, czy instytucja kredytowa jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, oraz czy istnieją jakiegokolwiek realne szanse, że alternatywne działania ze strony sektora prywatnego lub działania nadzorcze zapobiegłyby jej upadłości w rozsądnym czasie. Rada, po otrzymaniu powiadomienia EBC, powinna przedstawić Komisji zalecenie. Z uwagi na potrzebę osiągnięcia równowagi pomiędzy różnymi interesami Komisja powinna podjąć decyzję, czy instytucja powinna zostać objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz decyzję o jasnych i szczegółowych ramach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określających działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinna podjąć rada. W nakreślonych w powyższym

sposób ramach rada powinna podjąć decyzję o programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz poinformować krajowe organy ds. restrukturyzacji uporządkowanej likwidacji o dostępnych instrumentach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnieniach w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy wykonać na szczeblu krajowym.

- (17) Rada powinna być uprawniona do podejmowania decyzji dotyczących w szczególności planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oceny możliwości skutecznego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny pomagać radzie w sporządzaniu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w przygotowaniu decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto, ponieważ wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga zastosowania prawa krajowego, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być odpowiedzialne za wykonywanie decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (18) Dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego niezmiernie znaczenie ma to, aby te same przepisy miały zastosowanie do wszystkich środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy środki te są stosowane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie dyrektywy [...], czy też w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Komisja dokona oceny tych środków zgodnie z art. 107 TFUE. W przypadku gdy wykorzystanie mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie obejmuje pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja powinna, w celu zapewnienia równych warunków działania na rynku wewnętrznym, dokonać oceny tych środków przez analogię do art. 107 TFUE. Jeśli powiadomienie na podstawie art. 108 TFUE nie jest konieczne, ponieważ proponowane wykorzystanie funduszu przez radę nie stanowi przyznania pomocy państwa zgodnie z art. 107 TFUE, w celu zapewnienia integralności rynku wewnętrznego pomiędzy uczestniczącymi i nieuczestniczącymi państwami członkowskimi, przy ocenie proponowanego wykorzystania funduszu Komisja powinna przez analogię zastosować odpowiednie zasady pomocy państwa określone w art. 107 TFUE. Rada nie powinna podejmować decyzji o programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do czasu, gdy Komisja zapewni, przez analogię do zasad pomocy państwa, aby wykorzystanie funduszu było dokonywane zgodnie z tymi samymi zasadami co wykorzystywanie krajowych mechanizmów finansowania.
- (19) W celu zapewnienia szybkiego i skutecznego procesu decyzyjnego w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rada powinna być odrębną agencją unijną o określonej strukturze odpowiadającej jej szczególnym zadaniom, która odbiega od struktury wszystkich innych agencji unijnych. Skład rady powinien zapewnić właściwe uwzględnienie wszystkich istotnych interesów w prowadzonych procedurach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Rady powinna pracować w ramach sesji plenarnych i wykonawczych. W trakcie sesji wykonawczej w skład rady powinni wchodzić dyrektor wykonawczy i jego zastępca oraz członkowie mianowani przez Komisję i EBC. Uwzględniając misję rady, dyrektor wykonawczy i jego zastępca powinni być mianowani przez Radę na podstawie wniosku Komisji i po wysłuchaniu Parlamentu Europejskiego. W przypadku obrad nad restrukturyzacją i

uporządkowaną likwidacją banku lub grupy mających siedzibę w jednym uczestniczącym państwie członkowskim, do udziału w sesji wykonawczej rady oraz w procesie decyzyjnym zaproszony powinien zostać również członek mianowany przez zainteresowane państwo członkowskie, reprezentujący krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, do udziału w sesji wykonawczej rady oraz w procesie decyzyjnym zaproszeni powinni zostać również członkowie mianowani przez macierzyste państwo członkowskie i wszystkie zainteresowane przyjmujące państwa członkowskie, reprezentujący właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy państwa macierzystego i państw przyjmujących powinny mieć równoważny wpływ na podejmowaną decyzję, więc organom państw przyjmujących powinien przysługiwać łącznie jeden głos. Do udziału w posiedzeniach rady mogą również zostać zaproszeni obserwatorzy, w tym przedstawiciel Europejskiego Mechanizmu Stabilności i Eurogrupy.

- (20) W świetle misji rady i celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które obejmują ochronę środków publicznych, funkcjonowanie rady powinno być finansowane ze składek płaconych przez instytucje z uczestniczących państw członkowskich.
- (21) Rada i Komisja powinny, w stosownych przypadkach, zastąpić krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na podstawie dyrektywy [...] w odniesieniu do wszystkich aspektów związanych z procesem decyzyjnym w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na podstawie dyrektywy [...] powinny kontynuować prowadzenie działań związanych realizacją programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjętych przez radę. W celu zapewnienia przejrzystości i kontroli demokratycznej, a także ochrony praw instytucji unijnych, rada powinna odpowiadać przed Parlamentem Europejskim i Radą za wszystkie decyzje podejmowane na podstawie niniejszego wniosku. Również z uwagi na przejrzystość i kontrolę demokratyczną parlamentom narodowym powinny przysługiwać pewne prawa do uzyskania informacji na temat działalności rady oraz do podjęcia z nią dialogu.
- (22) W przypadku gdy dyrektywa [...] przewiduje możliwość zastosowania uproszczonych obowiązków lub zwolnienia z obowiązków przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wymogu sporządzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy ustanowić procedurę, zgodnie z którą rada może zezwolić na stosowanie tych uproszczonych obowiązków.
- (23) W celu zapewnienia jednolitego podejścia do instytucji i grup rada powinna być uprawniona do sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich instytucji i grup. Rada powinna oceniać możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzać środki celem usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Rada powinna zobowiązywać krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do stosowania tych niezbędnych środków służących usunięciu przeszkód w przeprowadzaniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia spójności i możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danych instytucji.

- (24) Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zasadniczym elementem ich skutecznego przeprowadzenia. Rada powinna zatem posiadać uprawnienie do żądania zmian w strukturze i organizacji instytucji lub grup w celu usunięcia praktycznych przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zapewnienia przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danych podmiotów. Ze względu na potencjalnie systemowy charakter wszystkich instytucji, w celu utrzymania stabilności finansowej niezwykle istotne jest, by organy miały możliwość przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej instytucji. W celu poszanowania prawa prowadzenia działalności gospodarczej określonej w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, swoboda uznania rady powinna być ograniczona do tego, co jest konieczne do uproszczenia struktury i działalności instytucji jedynie w celu zwiększenia możliwości przeprowadzenia jej skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto wszelkie środki stosowane w tych celach powinny być zgodne z prawem Unii. Środki te nie powinny być bezpośrednio ani pośrednio dyskryminujące ze względu na przynależność państwową oraz powinny być uzasadnione nadrzędnym względem interesu publicznego, jaki stanowi stabilność finansowa. W celu ustalenia czy działanie zostało podjęte w ogólnym interesie publicznym, rada, działając w ogólnym interesie publicznym, powinna być w stanie osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie napotykając przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w możliwości wykonywania powierzonych jej uprawnień. Ponadto działanie nie powinno wykraczać poza minimum niezbędne do osiągnięcia wyznaczonych celów.
- (25) Podstawą ustanowienia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być ramy dyrektywy [...] oraz jednolity mechanizm nadzorczy. Rada powinna być zatem uprawniona do interwencji na wczesnym etapie w przypadkach, gdy pogarsza się sytuacja finansowa lub wypłacalność instytucji. Informacje, które rada otrzymuje od krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EBC na tym etapie, są niezbędne do ustalenia, jakie działania może ona podjąć w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej danej instytucji.
- (26) W celu zapewnienia szybkiego podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy staje się to konieczne, rada powinna ściśle monitorować, we współpracy z odpowiednim właściwym organem lub EBC, sytuację danych instytucji oraz zastosowanie się tych instytucji do wprowadzonych wobec nich środków wczesnej interwencji.
- (27) W celu ograniczenia zaburzeń na rynkach finansowych i zaburzeń gospodarki restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja powinna zostać przeprowadzona w krótkim czasie. W trakcie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Komisja powinna mieć dostęp do wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do podjęcia uzasadnionej decyzji w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o objęciu danej instytucji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, rada powinna niezwłocznie przyjąć program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określający szczegóły dotyczące zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień, a także wykorzystania mechanizmów finansowania.
- (28) Likwidacja instytucji będącej na progu upadłości w ramach zwykłego postępowania upadłościowego może zagrażać stabilności finansowej, zakłócać świadczenie podstawowych usług i wpływać na ochronę deponentów. W takim przypadku istnieje

interes publiczny przemawiający za zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem obejmować: zapewnienie ciągłości świadczenia podstawowych usług finansowych, utrzymanie stabilności systemu finansowego, ograniczenie pokusy nadużycia poprzez ograniczenie do minimum zakładania publicznego wsparcia finansowego na rzecz instytucji będących na progu upadłości oraz ochronę deponentów.

- (29) Zanim jednak podjęta zostanie ewentualna decyzja o kontynuacji działalności przez instytucję, należy zawsze rozważyć likwidację niewypłacalnej instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. Prowadzenie działalności przez niewypłacalną instytucję powinno być kontynuowane w celu utrzymania stabilności finansowej i przy wykorzystaniu, w możliwie największym stopniu, środków prywatnych. Można tego dokonać poprzez zbycie na rzecz nabywcy z sektora prywatnego lub połączenie z takim nabywcą, bądź w wyniku umorzenia zobowiązań instytucji lub konwersji jej długu na kapitał własny na potrzeby dokapitalizowania.
- (30) Podczas wykonywania uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Komisja i rada powinny zapewnić: poniesienie przez akcjonariuszy i wierzycieli odpowiedniej części strat, wymianę osób zarządzających, ograniczenie kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji do minimum oraz podobne traktowanie wszystkich wierzycieli niewypłacalnej instytucji należących do tej samej kategorii.
- (31) Ograniczenia praw akcjonariuszy i wierzycieli powinny być zgodne z art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy zatem stosować wyłącznie w odniesieniu do instytucji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością i jedynie jeśli jest to konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym, jakim jest stabilność finansowa. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy stosować w szczególności, jeżeli dana instytucja nie może zostać zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego bez destabilizacji systemu finansowego i niezbędne są środki w celu zapewnienia szybkiego przeniesienia i ciągłości funkcji o znaczeniu systemowym, oraz jeżeli nie ma realnych szans na zaproponowanie przez sektor prywatny alternatywnego rozwiązania, w tym podwyższenia kapitału przez obecnych akcjonariuszy lub przez osobę trzecią o kwotę umożliwiającą przywrócenie pełnej rentowności instytucji.
- (32) Ingerencja w prawa własności nie powinna być nieproporcjonalna. W związku z powyższym zainteresowani akcjonariusze lub wierzyciele nie powinni ponosić większych strat niż te, które ponieśli, gdyby instytucja została zlikwidowana w chwili, gdy podejmowana jest decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku częściowego przeniesienia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy z sektora prywatnego lub instytucji pomostowej, pozostała część instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinna zostać zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. W celu ochrony aktualnych akcjonariuszy i wierzycieli instytucji podczas postępowania upadłościowego powinni być oni uprawnieni do wypłaty ich roszczeń w kwocie nie mniejszej od szacowanej kwoty, którą odzyskaliby, gdyby cała instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.
- (33) W celu ochrony praw akcjonariuszy i zapewnienia odzyskania przez wierzycieli kwoty nie mniejszej od kwoty, którą odzyskaliby w ramach zwykłego postępowania

upadłościowego, należy określić jasne obowiązki dotyczące wyceny aktywów i zobowiązań instytucji, a także przewidzieć odpowiedni czas na właściwe oszacowanie sposobu ich potraktowania, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. Powinna istnieć możliwość rozpoczęcia takiej wyceny już na etapie wczesnej interwencji. Przed podjęciem działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy dokonać oszacowania wartości aktywów i zobowiązań instytucji oraz sposobu potraktowania akcjonariuszy i wierzycieli w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.

- (34) Ważne jest, by straty były ujmowane natychmiast z chwilą upadłości danej instytucji. Głównym wyznacznikiem wyceny aktywów i zobowiązań instytucji będących na progu upadłości powinna być ich wartość rynkowa w chwili zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz stopień prawidłowości funkcjonowania rynków. Jeżeli rynki funkcjonują wyraźnie nieprawidłowo, wycena powinna zostać przeprowadzona według należycie uzasadnionej długoterminowej wartości gospodarczej aktywów i zobowiązań. Należy zapewnić możliwość dokonania przez radę – z uwagi na pilność sytuacji – szybkiej, tymczasowej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości, która powinna obowiązywać do czasu dokonania niezależnej wyceny.
- (35) W celu zapewnienia obiektywizmu i pewności co do procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy ustalić kolejność umarzania lub konwersji niezabezpieczonych roszczeń wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W celu ograniczenia ryzyka poniesienia przez wierzycieli większych strat od strat, które ponieśliby, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, kolejność, którą należy ustalić, powinna być stosowana zarówno w odniesieniu do zwykłego postępowania upadłościowego, jak i w odniesieniu do procedury umarzania lub konwersji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ułatwiłoby to również wycenę długu.
- (36) Komisja powinna zapewnić ramy działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinny zostać podjęte w zależności od okoliczności danej sprawy, i powinna być w stanie wskazać wszystkie niezbędne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy zastosować. Te jasne i precyzyjne ramy pozwolą radzie podejmować decyzje w sprawie szczegółowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odpowiednie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować: instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, instrument instytucji pomostowej, instrument umorzenia lub konwersji długu oraz instrument wydzielenia aktywów, przewidziane również w dyrektywie [...]. Ramy te powinny również umożliwić ocenę spełnienia warunków zastosowania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych.
- (37) Instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa powinien pozwolić na dokonanie sprzedaży instytucji lub części jej przedsiębiorstwa jednemu nabywcy lub większej liczbie nabywców bez zgody akcjonariuszy.
- (38) Instrument wydzielenia aktywów powinien umożliwiać organom przeniesienie aktywów zagrożonych lub aktywów o obniżonej jakości do odrębnego podmiotu. Instrument ten powinien być stosowany jedynie równocześnie z innymi instrumentami, aby zapobiec uzyskaniu przez instytucję będącą na progu upadłości nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej.

- (39) Skuteczny system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ograniczać do minimum ponoszone przez podatników koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będącej na progu upadłości. System ten powinien również umożliwiać restrukturyzację i uporządkowaną likwidację także dużych instytucji o znaczeniu systemowym w sposób niezagrażający stabilności finansowej. Instrument umorzenia lub konwersji długu umożliwia osiągnięcie tego celu, zapewniając poniesienie przez akcjonariuszy i wierzycieli danego podmiotu odpowiedniej części strat i odpowiedniej części wspomnianych kosztów. W tym celu Rada Stabilności Finansowej zaleciła, by ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowały ustawowe uprawnienia dotyczące umorzenia zobowiązań jako dodatkowe rozwiązanie w powiązaniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (40) W celu zapewnienia niezbędnej elastyczności w przypisywaniu strat wierzycielom w szeregu okoliczności, instrument umorzenia lub konwersji długu należy stosować zarówno w przypadku gdy celem jest restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji będącej na progu upadłości w sposób pozwalający na dalsze prowadzenie przez nią działalności, jeśli istnieją realne szanse przywrócenia rentowności instytucji; jak i w przypadku gdy usługi o znaczeniu systemowym są przenoszone do instytucji pomostowej, a pozostała część instytucji zaprzestaje działalności i zostaje zlikwidowana.
- (41) W przypadku gdy instrument umorzenia lub konwersji długu jest stosowany w celu przywrócenia kapitału instytucji będącej na progu upadłości na potrzeby umożliwienia jej kontynuacji działalności, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy pomocy instrumentu umorzenia lub konwersji długu powinna zawsze towarzyszyć wymiana osób zarządzających oraz następująca po niej restrukturyzacja instytucji i jej działalności w sposób likwidujący przyczyny jej upadłości. Taka restrukturyzacja powinna być osiągnięta poprzez wdrożenie planu reorganizacji działalności.
- (42) Nie należy stosować instrumentu umorzenia lub konwersji długu w stosunku do roszczeń, które są zabezpieczone różnymi formami zabezpieczeń lub gwarancji. W celu zapewnienia skuteczności instrumentu umorzenia lub konwersji długu oraz umożliwienia osiągnięcia jego celów powinno być możliwe jego stosowanie w odniesieniu do jak najszerszego zakresu niezabezpieczonych zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości. Z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu należy jednakże wyłączyć niektóre rodzaje niezabezpieczonych zobowiązań. Ze względów porządku publicznego oraz dla zapewnienia skuteczności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować wobec depozytów chronionych przepisami dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵, zobowiązań względem pracowników instytucji będącej na progu upadłości ani wobec roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej dotyczących towarów i usług niezbędnych do bieżącego funkcjonowania instytucji.
- (43) Deponenci, którzy posiadają depozyty gwarantowane przez system gwarancji depozytów, nie powinni być objęci stosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu. System gwarancji depozytów wnosi jednakże wkład w finansowanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stopniu, w jakim musiałby wypłacić

¹⁵ Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5–14.

odszkodowania deponentom. Wykonywanie uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji długu zapewniłoby deponentom ciągły dostęp do ich depozytów, co jest głównym powodem, dla którego systemy gwarancji depozytów zostały utworzone. Nieuwzględnienie wkładu systemów gwarancji depozytów w tych przypadkach stanowiłoby niesprawiedliwą korzyść w porównaniu z pozostałymi wierzycielami, którzy podlegaliby wykonywaniu uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (44) Aby dokonać podziału obciążeń w odniesieniu do udziałowców i wierzycieli nieuprzywilejowanych, zgodnie z zasadami pomocy państwa, jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie mógł w drodze analogii stosować, począwszy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, instrument umorzenia lub konwersji długu.
- (45) Aby uniknąć sytuacji, w której instytucje dokonują strukturyzacji swoich zobowiązań w sposób, który ogranicza skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji długu, rada powinna móc określić, że instytucje muszą stale posiadać określoną łączną kwotę funduszy własnych, długu podporządkowanego i zobowiązań uprzywilejowanych podlegających instrumentowi umorzenia lub konwersji długu, wyrażoną jako odsetek łącznych zobowiązań instytucji, które nie są uznawane za fundusze własne w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹⁶ lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r.¹⁷
- (46) Najbardziej odpowiednią metodę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy wybrać na podstawie okoliczności sprawy, i w tym celu powinny być dostępne wszystkie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej przewidziane w dyrektywie [...].
- (47) Na mocy dyrektywy [...] krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powierzono uprawnienie do umarzania i konwersji instrumentów kapitałowych z uwagi na to, że warunki zastosowania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych mogą być zbieżne z warunkami uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w takim przypadku należy ocenić, czy samo umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych jest wystarczające do przywrócenia dobrej kondycji finansowej danego podmiotu, czy też konieczne jest również podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zasadniczo będzie to wykorzystywane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Również w pełnieniu tej funkcji Komisja powinna zastąpić krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i powinna być w związku z tym uprawniona do dokonania oceny, czy warunki zastosowania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych zostały spełnione, oraz do podjęcia decyzji o konieczności objęcia podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeśli warunki jej uruchomienia również zostały spełnione.
- (48) Należy zapewnić skuteczność i jednolitość działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

W tym celu rada powinna być uprawniona, w wyjątkowych przypadkach i jeżeli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował się do decyzji rady bądź zastosował się do tej decyzji w niewystarczającym zakresie, do przeniesienia na inną osobę określonych praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do żądania konwersji instrumentów dłużnych zawierających warunek umowy przewidujący konwersję w określonych okolicznościach. Należy uniemożliwić wszelkie działania krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które ograniczałyby wykonywanie uprawnień lub pełnienie funkcji rady bądź wpływały na te uprawnienia lub funkcje.

- (49) Aby zwiększyć skuteczność jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rada powinna ściśle współpracować z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego we wszystkich okolicznościach. W stosownych przypadkach rada powinna również współpracować z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz innymi organami tworzącymi Europejski System Nadzoru Finansowego. Ponadto rada powinna ściśle współpracować z EBC oraz innymi organami uprawnionymi do nadzorowania instytucji kredytowych w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, w szczególności grup objętych nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez EBC. Aby skutecznie zarządzać restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją banków będących na progu upadłości, rada powinna współpracować z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wszystkich etapach tej procedury. Współpraca z tymi organami jest niezbędna nie tylko na potrzeby wykonania podejmowanych przez radę decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również przed podjęciem takiej decyzji, na etapie opracowania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wczesnego interweniowania.
- (50) Ponieważ rada zastępuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich w podejmowaniu decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rada powinna również zastępować te organy do celów współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi w odniesieniu do funkcji związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Rada powinna w szczególności reprezentować wszystkie organy z uczestniczących państw członkowskich w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w których udział biorą również organy z nieuczestniczących państw członkowskich.
- (51) Ponieważ wiele instytucji prowadzi działalność nie tylko w Unii, ale również poza nią, skuteczny mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga określenia zasad współpracy z właściwymi organami z państw trzecich. Wsparcie na rzecz organów państw trzecich powinno być udzielane zgodnie z ramami prawnymi określonymi w art. 88 dyrektywy [...]. W związku z tym, ponieważ rada powinna być jedynym organem uprawnionym do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będących na progu upadłości z uczestniczących państw członkowskich, powinna również posiadać wyłączne uprawnienia do zawarcia niewiążących umów o współpracy z organami państw trzecich, w imieniu krajowych organów uczestniczących państw członkowskich.
- (52) Aby skutecznie wykonywać swoje zadania, rada powinna posiadać odpowiednie uprawnienia dochodzeniowe. Rada powinna mieć możliwość żądania wszelkich niezbędnych informacji bezpośrednio lub za pośrednictwem krajowych organów ds.

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz prowadzenia dochodzeń lub kontroli na miejscu, w stosownych przypadkach we współpracy z właściwymi organami krajowymi. W kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kontrole na miejscu posłużą radzie do skutecznego monitorowania wykonywania decyzji przez krajowe organy, a także do zagwarantowania, że Komisja i rada podejmują decyzje w oparciu o w pełni dokładne informacje.

- (53) W celu zapewnienia radzie dostępu do wszystkich istotnych informacji, pracownicy nie powinni mieć możliwości powoływania się na przepisy dotyczące tajemnicy służbowej, aby uniknąć ujawnienia informacji radzie.
- (54) Aby zapewnić stosowanie się do decyzji podejmowanych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku naruszeń należy nakładać proporcjonalne i odstrasżające sankcje. Rada powinna być uprawniona do nakazania krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nałożenia grzywien lub okresowych kar pieniężnych na przedsiębiorstwa niewywiązujące się z obowiązków nałożonych na nie na podstawie jej decyzji. W celu zapewnienia spójnej, skutecznej i wydajnej praktyki egzekwowania przepisów rada powinna być uprawniona do wydawania skierowanych do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wytycznych w sprawie stosowania grzywien i kar pieniężnych.
- (55) W przypadku gdy krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji narusza zasady jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie wykonując uprawnień powierzonych mu na mocy prawa krajowego w celu wykonania polecenia rady, dane państwo członkowskie może być odpowiedzialne za naprawienie szkód poniesionych przez osoby, a także, w stosownych przypadkach, przez podmiot lub grupę objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub wierzyciela jakiegokolwiek części tego podmiotu lub grupy w dowolnym państwie członkowskim, zgodnie z tym orzecznictwem.
- (56) Należy ustanowić odpowiednie przepisy dotyczące zarządzania budżetem rady oraz jego przygotowania, przyjęcia wewnętrznych zasad określających procedury jego ustanowienia i wykonania, a także wewnętrznego i zewnętrznego badania sprawozdania finansowego.
- (57) W pewnych okolicznościach skuteczność zastosowanych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zależeć od dostępności finansowania krótkoterminowego instytucji lub instytucji pomostowej, udzielenia gwarancji potencjalnym nabywcom lub udostępnienia kapitału instytucji pomostowej. Ważne jest zatem ustanowienie funduszu w celu zapobiegania wykorzystywaniu środków publicznych do tych celów.
- (58) Należy zapewnić pełną dostępność środków zgromadzonych w funduszu na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości. Fundusz nie powinien być zatem wykorzystywany do jakichkolwiek innych celów niż skuteczne stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto fundusz powinien być wykorzystywany wyłącznie zgodnie z obowiązującymi celami i zasadami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W konsekwencji rada powinna zapewnić, aby straty, koszty lub inne wydatki ponoszone w związku z wykorzystywaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w pierwszej kolejności pokrywane przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Jedynie po wyczerpaniu środków

akcjonariuszy i wierzycieli straty, koszty lub inne wydatki ponoszone w związku z wykorzystywaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być pokrywane z funduszu.

- (59) Zasadniczo składki powinny być pobierane od podmiotów z sektora finansowego przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i niezależnie od tych działań. Jeżeli zgromadzone w ten sposób środki nie wystarczają do pokrycia strat lub kosztów poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu, należy pobierać dodatkowe składki na pokrycie dodatkowych kosztów lub strat. Ponadto fundusz powinien mieć możliwość zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i uzgadniania innych form wsparcia ze strony instytucji finansowych lub innych osób trzecich w przypadku gdy dostępne środki funduszu nie są wystarczające do pokrycia strat, kosztów i innych wydatków ponoszonych w związku z wykorzystaniem funduszu, a nadzwyczajne składki *ex post* nie są bezpośrednio dostępne.
- (60) W celu osiągnięcia masy krytycznej i uniknięcia skutków procyklicznych, które mogłyby wystąpić, gdyby fundusz musiał polegać wyłącznie na składkach *ex post* w sytuacji kryzysu systemowego, konieczne jest, aby dostępne *ex ante* środki finansowe funduszu osiągnęły pewien poziom docelowy.
- (61) Należy ustanowić odpowiedni termin osiągnięcia docelowego poziomu finansowania funduszu. Rada powinna mieć jednak możliwość dostosowania okresu poboru składek, aby uwzględnić znaczne wypłaty z funduszu.
- (62) Jeżeli państwa członkowskie dysponują już odpowiednimi krajowymi mechanizmami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny mieć możliwość ustalenia, że te krajowe mechanizmy korzystają z dostępnych im środków finansowych, pobranych wcześniej od instytucji w formie składek *ex ante*, do zwrotu instytucjom składek *ex ante*, które instytucje te powinny wpłacić na rzecz funduszu. Zwrot ten nie powinien naruszać zobowiązań państw członkowskich na mocy dyrektywy 94/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁸.
- (63) W celu zapewnienia uczciwego obliczenia wysokości składek oraz zapewnienia zachęt do prowadzenia działalności w sposób ograniczający ryzyko, składki na rzecz funduszu powinny uwzględniać stopień ryzyka ponoszonego przez instytucje kredytowe.
- (64) W celu zapewnienia odpowiedniego podziału kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pomiędzy systemami gwarantowania depozytów a funduszem, system gwarantowania depozytów, którego członkiem jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, może odpowiadać, do wysokości gwarantowanych depozytów, za kwotę strat, które poniósłby, gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.
- (65) W celu utrzymania wartości środków zgromadzonych w funduszu środki te powinny być inwestowane w aktywa o wystarczającym poziomie bezpieczeństwa, dywersyfikacji i płynności.

¹⁸

Dyrektywa 94/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. zmieniająca dyrektywę 80/390/EWG koordynującą wymagania odnośnie do sporządzania, kontroli i rozpowszechniania szczegółowych danych notowania przeznaczonych do opublikowania, dla dopuszczenia papierów wartościowych do oficjalnego notowania na giełdzie papierów wartościowych w odniesieniu do obowiązków publikowania szczegółowych danych notowania, Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 1.

- (66) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu: ustalenia rodzajów składek na rzecz funduszu oraz celów, na które zbiera się składki, sposobu obliczania kwot składek oraz sposobu opłacania składek; określenia zasad rejestracji, rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych zasad niezbędnych dla zapewnienia pełnego i terminowego opłacania składek; ustalenia systemu składek dla instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności po osiągnięciu przez fundusz poziomu docelowego; ustalenia kryteriów rozłożenia w czasie składek; ustalenia okoliczności, w których można przyspieszyć opłacanie składek; określenia kryteriów ustalania składek rocznych; ustalenia środków służących określeniu okoliczności i warunków, w jakich instytucja może zostać częściowo lub całkowicie zwolniona ze składek *ex post*.
- (67) W celu zachowania poufności prac prowadzonych przez radę jej członkowie, pracownicy i pracownicy zatrudnieni w drodze wymiany z uczestniczącymi państwami członkowskimi lub oddelegowani przez te państwa na potrzeby wykonywania obowiązków z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinni podlegać wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji. Do celów wykonywania powierzonych jej zadań rada powinna być upoważniona, na odpowiednich warunkach, do wymiany informacji z krajowymi lub unijnymi urzędami lub organami.
- (68) Aby zapewnić reprezentację rady w Europejskim Systemie Nadzoru Finansowego, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w celu uwzględnienia rady w pojęciu właściwych organów ustanowionym w tym rozporządzeniu. Tego rodzaju zrównanie rady oraz właściwych organów w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 jest zgodne z powierzonymi EUNB na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zadaniami przyczyniania się do opracowywania i koordynowania planów naprawy i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aktywnego uczestniczenia w tych działaniach, a także ułatwiania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości, a w szczególności grup transgranicznych.
- (69) Do czasu osiągnięcia przez radę pełnej zdolności do działania Komisja powinna odpowiadać za początkowe działania, obejmujące pobór składek niezbędnych do pokrycia wydatków administracyjnych oraz wyznaczenie tymczasowego dyrektora wykonawczego na potrzeby zatwierdzania wszystkich niezbędnych płatności w imieniu rady.
- (70) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza w zakresie prawa własności, ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, oraz musi być wykonywane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (71) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie wydajnych i skutecznych jednolitych europejskich ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych oraz zapewnienie spójnego stosowania przepisów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZEŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów, o których mowa w art. 2, mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, o których mowa w art. 4.

Te jednolite zasady i procedura stosowane są przez Komisję oraz radę i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich w ramach stosowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowionego niniejszym rozporządzeniem. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wspierany jednolitym bankowym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanym dalej Funduszem).

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących podmiotów:

- a) instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich;
- b) jednostek dominujących mających siedzibę w jednym z uczestniczących państw członkowskich, w tym finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, jeśli są one objęte nadzorem skonsolidowanym prowadzonym przez EBC zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. i) rozporządzenia Rady (UE) nr [...] powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi;
- c) firm inwestycyjnych i instytucji finansowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, jeśli są one objęte nadzorem skonsolidowanym jednostki dominującej prowadzonym przez EBC zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. i) rozporządzenia Rady (UE) nr [...].

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w art. 2 dyrektywy [...] i art. 3 dyrektywy 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹. Ponadto stosuje się następujące definicje:

¹⁹ Dyrektywa 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

- 1) „właściwy organ krajowy” oznacza właściwy organ krajowy zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr [...];
- 2) „krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r.;
- 3) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 2, lub wykonanie w odniesieniu do nich uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 4) „depozyty gwarantowane” oznaczają depozyty gwarantowane w ramach systemów gwarancji depozytów przewidzianych prawem krajowym zgodnie z dyrektywą 94/19/WE i do poziomu gwarancji przewidzianego w art. 7 dyrektywy 94/19/WE;
- 5) „kwalifikujące się depozyty” oznaczają depozyty zgodnie z definicją w art. 1 dyrektywy 94/19/WE, które są wyłączone z ochrony zgodnie z art. 2 tej dyrektywy, niezależnie od ich wysokości;
- 6) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy” oznacza krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba instytucji lub jednostki dominującej objętych nadzorem skonsolidowanym;
- 7) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013²⁰;
- 8) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego określonym w art. 9 tego rozporządzenia;
- 9) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 26) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 10) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 15) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym instytucję, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej;
- 11) „instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza podmiot, o którym mowa w art. 2, w odniesieniu do którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 12) „instytucja” oznacza instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną objętą nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 2 lit. c);
- 13) „grupa” oznacza jednostkę dominującą i jej jednostki zależne, będące podmiotami, o których mowa w art. 2;
- 14) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 16) rozporządzenia nr 575/2013;

²⁰ Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- 15) „instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa” oznacza przeniesienie tytułów własności lub aktywów, praw lub zobowiązań instytucji spełniającej warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz nabywcy niebędącej instytucją pomostową;
- 16) „instrument instytucji pomostowej” oznacza przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do instytucji pomostowej;
- 17) „instrument wydzielenia aktywów” oznacza przeniesienie aktywów i praw instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do podmiotu zarządzającego aktywami;
- 18) „instrument umorzenia lub konwersji długu” oznacza uprawnienia do umorzenia i konwersji zobowiązań instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 19) „dostępne środki finansowe” oznaczają gotówkę, depozyty, aktywa i nieodwołalne zobowiązania do płatności, którymi dysponuje Fundusz, do celów wymienionych w art. 74;
- 20) „docelowy poziom finansowania” oznacza kwotę dostępnych środków finansowych, którą należy osiągnąć zgodnie z art. 68.

Artykuł 4

Uczestniczące państwa członkowskie

Uczestniczące państwo członkowskie to państwo członkowskie, którego walutą jest euro lub państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, lecz które nawiązało ścisłą współpracę zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (UE) nr [...].

Artykuł 5

Związek z dyrektywą [...] i z właściwym prawem krajowym

1. Tam gdzie, na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja lub rada wykonuje zadania lub uprawnienia, które zgodnie z dyrektywą [...] mają być wykonywane przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, radę, do celów stosowania niniejszego rozporządzenia i dyrektywy [...], uznaje się za właściwy krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy transgranicznej, za właściwy krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy.
2. Działając jako krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rada działa, w stosownych przypadkach, na upoważnienie Komisji.
3. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego działają na podstawie i zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego, zharmonizowanymi dyrektywą [...]

Artykuł 6

Ogólne zasady

1. Żadne działanie, propozycja lub polityka rady, Komisji lub krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może dyskryminować podmiotów, o których mowa w art. 2, posiadaczy depozytów, inwestorów lub innych wierzycieli mających siedzibę w Unii z powodu ich narodowości lub miejsca prowadzenia działalności.
2. Przy podejmowaniu decyzji lub działań, które mogą mieć skutki w więcej niż jednym uczestniczącym państwie członkowskim, a w szczególności przy podejmowaniu decyzji dotyczących grup mających siedzibę w dwóch lub większej liczbie uczestniczących państw członkowskich, Komisja należycie rozważa wszystkie następujące czynniki:
 - a) interesy uczestniczących państw członkowskich, w których grupa prowadzi działalność oraz w szczególności wpływ decyzji lub działania lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, gospodarkę, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów w każdym z tych państw członkowskich;
 - b) cel polegający na zrównoważeniu interesów różnych uczestniczących państw członkowskich oraz unikaniu niesprawiedliwego szkodenia interesom uczestniczących państw członkowskich lub niesprawiedliwej ochrony tych interesów;
 - c) konieczność unikania negatywnego wpływu na inne części grupy, do której należy podmiot, o którym mowa w art. 2, objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - d) konieczność unikania nieproporcjonalnego wzrostu kosztów obciążających wierzycieli podmiotów, o których mowa w art. 2, w zakresie, w jakim koszty te byłyby wyższe niż te, które ponieśliby, gdyby likwidację przeprowadzono w ramach zwykłego postępowania upadłościowego;
 - e) decyzje podejmowane na mocy art. 107 TFUE, o których mowa w art. 16 ust. 10.
3. Komisja równoważy czynniki, o których mowa w ust. 2, z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 12, z uwzględnieniem charakteru i okoliczności każdej sprawy.
4. Żadna z decyzji rady lub Komisji nie może wymagać od państw członkowskich zapewnienia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

CZĘŚĆ II

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

TYTUŁ I

FUNKCJE W RAMACH JEDNOLITEGO MECHANIZMU RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI ORAZ PRZEPISY PROCEDURALNE

Rozdział 1

Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 7

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Rada sporządza plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów, o których mowa w art. 2, i grup.
2. Do celów ust. 1 krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują radzie wszystkie informacje niezbędne do sporządzenia i wdrożenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, otrzymane przez nie zgodnie z art. 10 i art. 12 ust. 1 dyrektywy [...], bez uszczerbku dla przepisów rozdziału 5 niniejszego tytułu.
3. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, względem podmiotów, o których mowa w art. 2.
4. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą podjąć Komisja i rada, jeśli podmiot, o którym mowa w art. 2, lub grupa spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się szereg scenariuszy, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem Funduszu ustanowionego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
5. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego podmiotu obejmuje:
 - a) streszczenie głównych elementów planu;
 - b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatecznych informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) wykazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji;

- d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
 - e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 8;
 - f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 8 ust. 5 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8;
 - g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów odnośnej instytucji;
 - h) szczegółowy opis uzgodnień gwarantujących, że informacje wymagane zgodnie z art. 8 są aktualne i są w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - i) wyjaśnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
 - j) szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy;
 - k) opis krytycznych współzależności;
 - l) analizę wpływu planu na inne instytucje należące do grupy;
 - m) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz innej infrastruktury;
 - n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;
 - o) minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i kwalifikujących się zobowiązań wymaganych zgodnie z art. 10 oraz w stosownych przypadkach termin osiągnięcia tego poziomu;
 - p) w stosownych przypadkach minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 10 oraz w stosownych przypadkach termin osiągnięcia tego poziomu;
 - q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych odnośnej instytucji;
 - r) opis wpływu wdrożenia planu na pracowników, w tym ocenę wszelkich powiązanych kosztów.
6. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy obejmują plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości i wskazują środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek dominujących i jednostek zależnych należących do grupy.
7. Rada sporządza plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we współpracy z organem nadzoru lub organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich, w których mają siedziby te podmioty.

8. Rada może zobowiązać krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do sporządzenia wstępnych projektów planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy do sporządzenia wstępnego projektu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy.
9. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegają przeglądowi i w stosownych przypadkach aktualizacji, co najmniej raz w roku i po wszelkich zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej instytucji lub jej działalności lub jej sytuacji finansowej, które mogą mieć istotny wpływ na plan lub wymagać jego zmiany.

Artykuł 8

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 7, rada, po konsultacji z właściwym organem, w tym z EBC, i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, w których znajdują się ważne oddziały, w zakresie dotyczącym tych ważnych oddziałów, przeprowadzają ocenę, w jakim zakresie możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup przy założeniu braku nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem środków z Funduszu ustanowionego zgodnie z art. 64.
2. Sporządzając plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów, o których mowa w art. 2, rada ocenia, w jakim zakresie możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Uznaje się, że możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, jeśli dla organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wykonalne i wiarygodne przeprowadzenie jego likwidacji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego lub przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z wykorzystaniem różnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez powodowania znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym sytuacji szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, państwa członkowskiego, w którym podmiot ma siedzibę, lub innych państw członkowskich lub Unii, oraz w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez podmiot.
3. Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup, rada ocenia, w jakim zakresie możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Uznaje się, że możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów grupy, jeśli dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wykonalne i wiarygodne przeprowadzenie likwidacji podmiotów grupy w ramach zwykłego postępowania upadłościowego lub przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z wykorzystaniem różnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez powodowania znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym sytuacji

szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, państw członkowskich, w których podmioty grupy mają siedzibę, lub innych państw członkowskich lub Unii, oraz w celu zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty, ponieważ możliwe jest ich łatwe i bezzwłoczne oddzielenie lub zastosowanie innych środków.

4. Do celów oceny rada bada co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika do dyrektywy [...]
5. Jeśli po przeprowadzeniu oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu lub grupy, przeprowadzonej zgodnie z ust. 2 i 3, rada, po konsultacji z właściwym organem, w tym z EBC, stwierdzi, że istnieją potencjalne istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnego podmiotu lub grupy, rada, po konsultacji z właściwymi organami, sporządza sprawozdanie skierowane do instytucji lub jednostki dominującej zawierające analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonaniu uprawnień w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sprawozdanie określa również zalecane środki, które zdaniem rady są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia tych przeszkód zgodnie z ust. 8.
6. Sprawozdanie przekazuje się odnośnemu podmiotowi lub przedsiębiorstwu dominującemu, właściwym organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, w których znajdują się ważne oddziały. Powinno ono wskazywać przyczyny odnośnej oceny lub ustalenia oraz określać, w jaki sposób ocena lub ustalenie są zgodne z wymogiem proporcjonalnego stosowania określonym w art. 6.
7. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania sprawozdania podmiot lub jednostka dominująca może wnieść uwagi i zaproponować radzie alternatywne środki mające na celu usunięcie przeszkód wskazanych w sprawozdaniu. O wszelkich środkach zaproponowanych przez podmiot lub jednostkę dominującą rada informuje właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich, w których znajdują się ważne oddziały.
8. Jeśli środki zaproponowane przez podmiot lub jednostkę dominującą nie usuwają skutecznie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rada, po konsultacji z właściwym organem i w stosownych przypadkach z organem makroostrożnościowym, podejmuje decyzję stwierdzającą, że zaproponowane środki nie usuwają skutecznie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nakazującą krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zobowiązanie odnośnej instytucji, jednostki dominującej lub jednostki zależnej odnośnej grupy do podjęcia środków wymienionych w ust. 9 w oparciu o następujące kryteria:
 - a) skuteczność środka, jeśli chodzi o usunięcie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) konieczność unikania negatywnego wpływu na stabilność finansową w uczestniczących państwach członkowskich;
 - c) konieczność unikania wpływu na odnośną instytucję lub grupę, który wykraczałby poza zakres konieczny w celu usunięcia przeszkód w

przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub byłby nieproporcjonalny.

9. Do celów ust. 8 rada nakazuje krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęcie następujących środków:
- a) zobowiązanie odnośnego podmiotu do opracowania umów dotyczących świadczenia usług (zarówno wewnątrz grupy, jak i z osobami trzecimi) w celu zagwarantowania świadczenia funkcji krytycznych;
 - b) zobowiązanie odnośnego podmiotu do ograniczenia swoich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;
 - c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - d) zobowiązanie odnośnego podmiotu do zbycia określonych aktywów;
 - e) zobowiązanie odnośnego podmiotu do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;
 - f) ograniczenie lub zaprzestanie rozwoju nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;
 - g) zobowiązanie do zmiany struktur prawnych lub operacyjnych odnośnego podmiotu lub podmiotów należących do grupy, bezpośrednio lub pośrednio przez nią kontrolowanych, aby ograniczyć złożoność tych struktur w celu zapewnienia możliwości prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - h) zobowiązanie określonego podmiotu do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z siedzibą w określonym państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;
 - i) zobowiązanie określonego podmiotu do emisji kwalifikujących się zobowiązań w celu spełnienia wymogów art. 10;
 - j) zobowiązanie określonego podmiotu do podjęcia próby renegocjacji kwalifikujących się zobowiązań, wyemitowanego przez niego instrumentu dodatkowego w Tier I lub instrumentu w Tier II, w celu zapewnienia, by wszelkie decyzje Komisji w sprawie umorzenia lub konwersji tych zobowiązań lub instrumentów były wykonywane zgodnie z prawem jurysdykcji, której podlegają te zobowiązania lub instrumenty.
10. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje rady zgodnie z art. 26.

Artykuł 9

Uprozczone obowiązki i zwolnienia

1. Rada, z własnej inicjatywy lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może zastosować uproszczone obowiązki w odniesieniu do sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 7, lub może znieść obowiązek sporządzenia tych planów.

2. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zaproponować radzie zastosowanie uproszczonych obowiązków lub zniesienie obowiązku sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do określonych instytucji lub grup. Odnośny wniosek musi być uzasadniony i poparty odpowiednią dokumentacją.
3. Po otrzymaniu wniosku na podstawie ust. 1 lub w przypadku działania z własnej inicjatywy rada przeprowadza ocenę odnośnych instytucji lub grup. Ocena przeprowadzana jest z uwzględnieniem potencjalnego wpływu, jaki upadłość odnośnej instytucji lub grupy, ze względu na charakter jej działalności, jej wielkość lub powiązania z innymi instytucjami lub z całym systemem finansowym, mogłaby mieć na rynki finansowe, na inne instytucje i na warunki finansowania.
4. Rada ocenia bieżące stosowanie zwolnień co najmniej raz w roku i od daty ich przyznania lub po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej, sytuacji gospodarczej lub finansowej odnośnej instytucji lub grupy. Rada nie przyznaje zwolnienia instytucji, w przypadkach gdy posiada ona co najmniej jedną jednostkę zależną lub ważne oddziały w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

Rada przestaje stosować uproszczone obowiązki lub zwolnienie z obowiązku sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeśli nie występuje już którakolwiek z okoliczności, które je uzasadniały.

Jeśli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który zaproponował zastosowanie uproszczonych obowiązków lub przyznanie zwolnienia zgodnie z ust. 1, stwierdzi, że decyzja o zastosowaniu uproszczonych obowiązków lub o przyznaniu zwolnienia musi zostać wycofana, przedkłada w tym celu odpowiedni wniosek radzie. W takim przypadku rada podejmuje decyzję w sprawie proponowanego wycofania z pełnym uwzględnieniem uzasadnienia wycofania przedłożonego przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście elementów określonych w ust. 3.

5. Rada może przyznać zwolnienie zgodnie z ust. 3 i 4 dotyczące obowiązku sporządzenia planów naprawy poszczególnym instytucjom powiązanim z organem centralnym, o którym mowa w art. 21 dyrektywy 2013/36/UE, i całkowicie lub częściowo zwolnionym z wymogów ostrożnościowych według prawa krajowego zgodnie z art. 2 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE. W takim przypadku obowiązek sporządzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma zastosowanie na zasadzie skonsolidowanej do organu centralnego.
6. Rada może przyznać zwolnienie dotyczące stosowania obowiązku sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucjom należącym do instytucjonalnego systemu ochrony zgodnie z art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu zwolnienia instytucji należącej do instytucjonalnego systemu ochrony rada rozważa, czy instytucjonalny system ochrony będzie potencjalnie w stanie spełniać równoczesne wymagania nałożone względem tego systemu w odniesieniu do jego członków.
7. Rada informuje EUNB o zastosowaniu przez nią ust. 1, 4 i 5.

Artykuł 10

Minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i kwalifikujących się zobowiązań

1. Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, ustala minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i kwalifikujących się zobowiązań, o których mowa w ust. 2, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, które instytucje i jednostki dominujące, o których mowa w art. 2, zobowiązane są utrzymywać.
2. Minimalny wymóg oblicza się jako kwotę funduszy własnych i kwalifikujących się zobowiązań wyrażoną jako odsetek łącznych zobowiązań i funduszy własnych instytucji i przedsiębiorstw dominujących, o których mowa w art. 2, z wyłączeniem zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych.
3. Ustalenie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie następujących kryteriów:
 - a) potrzeba zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i przedsiębiorstwa dominującego, o których mowa w art. 2, w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) potrzeba zagwarantowania w stosownych przypadkach, by instytucja i przedsiębiorstwo dominujące, o których mowa w art. 2, miały wystarczające kwalifikujące się zobowiązania zapewniające, że w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu będzie możliwe pokrycie strat oraz będzie możliwe przywrócenie wskaźnika kapitału podstawowego Tier I instytucji i przedsiębiorstwa dominującego, o których mowa w art. 2, do poziomu koniecznego do umożliwienia im przestrzegania warunków zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, do której są upoważnione zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz do utrzymania wystarczającego zaufania rynku do odnośnej instytucji i przedsiębiorstwa dominującego, o których mowa w art. 2;
 - c) potrzeba zagwarantowania, w przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje możliwość wyłączenia niektórych klas kwalifikujących się zobowiązań z umorzenia i konwersji na mocy art. 24 ust. 5 lub przewiduje, że niektóre klasy kwalifikujących się zobowiązań mogą być przeniesione w całości na rzecz odbiorcy w ramach częściowego przeniesienia, by instytucja i przedsiębiorstwo dominujące, o których mowa w art. 2, miały wystarczające pozostałe kwalifikujące się zobowiązania, aby zapewnić możliwość pokrycia strat i przywrócenia wskaźnika kapitału podstawowego Tier I instytucji i przedsiębiorstwa dominującego, o których mowa w art. 2, do poziomu koniecznego do umożliwienia im przestrzegania warunków zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, do której są upoważnione zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013;
 - d) wielkość, model biznesowy i profil ryzyka instytucji i przedsiębiorstwa dominującego, o których mowa w art. 2, w tym ich fundusze własne;
 - e) zakres wkładu, jaki system gwarancji depozytów mógłby wnieść w finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 73;

- f) zakres, w jakim upadłość instytucji i przedsiębiorstwa dominującego, o których mowa w art. 2, miałyby negatywny wpływ na stabilność finansową, w tym z powodu jej powiązań z innymi instytucjami lub z resztą systemu finansowego poprzez efekt domina względem innych instytucji.

We wspomnianym ustaleniu określa się minimalny wymóg, który instytucje muszą spełniać indywidualnie i który jednostki dominujące muszą spełniać na zasadzie skonsolidowanej. Rada może podjąć decyzję o zniesieniu minimalnego wymogu na zasadzie skonsolidowanej względem jednostki dominującej, o ile spełnione są warunki określone w art. 39 ust. 4ca lit. a) i b) dyrektywy [...] Rada może podjąć decyzję o zniesieniu minimalnego wymogu na zasadzie skonsolidowanej względem jednostki zależnej, o ile spełnione są warunki określone w art. 39 ust. 4d lit. a)-c) dyrektywy [...]

4. Ustalenie, o którym mowa w ust. 1, może przewidywać, że minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i kwalifikujących się zobowiązań jest częściowo spełniony na poziomie skonsolidowanym lub indywidualnym poprzez umowny instrument umorzenia lub konwersji długu.
5. Aby instrument kwalifikował się jako umowny instrument umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 4, rada musi być przekonana, że instrument ten:
 - a) zawiera postanowienie umowne stwierdzające, że w przypadku gdy Komisja postanowi zastosować względem tej instytucji instrument umorzenia lub konwersji długu, odnośny instrument zostanie umorzony lub poddany konwersji w wymaganym zakresie przed przeprowadzeniem umorzenia lub konwersji innych kwalifikujących się zobowiązań; oraz
 - b) jest objęty wiążącą umową o podporządkowaniu bądź wiążącym zobowiązaniem lub postanowieniem o podporządkowaniu, zgodnie z którymi w przypadku zwykłego postępowania upadłościowego odnośny instrument ma niższy stopień uprzywilejowania niż pozostałe kwalifikujące się zobowiązania i nie może zostać spłacony do czasu rozliczenia innych pozostających w danym momencie do spłaty kwalifikujących się zobowiązań.
6. Rada podejmuje wszelkie ustalenia, o których mowa w ust. 1, w toku opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 7.
7. Rada kieruje swoje ustalenia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje rady zgodnie z art. 26. Rada zobowiązuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do sprawdzania i zapewnienia, by instytucje i jednostki dominujące utrzymywały minimalny wymóg określony w ust. 1.
8. Rada informuje EBC i EUNB o minimalnym wymogu, który ustaliła dla poszczególnych instytucji i jednostek dominujących na mocy ust. 1.

Rozdział 2

Wczesna interwencja

Artykuł 11

Wczesna interwencja

1. EBC lub właściwe organy uczestniczących państw członkowskich informują radę o wszelkich środkach, do których podjęcia zobowiązują instytucję lub grupę, lub które same podejmują na mocy art. 13b rozporządzenia Rady (UE) nr [...] lub na mocy art. 23 ust. 1 lub art. 24 dyrektywy [...] lub na podstawie art. 104 dyrektywy 2013/36/UE.
Rada powiadamia Komisję o wszelkich informacjach, które otrzymała na podstawie akapitu pierwszego.
2. Począwszy od daty otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla uprawnień EBC i właściwych organów zgodnie z innymi przepisami Unii, rada może przygotowywać się do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnej instytucji lub grupy.
Do celów akapitu pierwszego rada ściśle monitoruje, we współpracy z EBC i odnośnym właściwym organem, sytuację instytucji lub jednostki dominującej i ich zgodność z wszelkimi środkami wczesnej interwencji, których podjęcie jest wymagane.
3. Rada posiada uprawnienia do:
 - a) zażądania, zgodnie z rozdziałem 5 niniejszego tytułu, wszystkich informacji niezbędnych w celu przygotowania się do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy;
 - b) przeprowadzenia wyceny aktywów i zobowiązań instytucji lub grupy zgodnie z art. 17;
 - c) skontaktowania się z potencjalnymi nabywcami w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, lub zobowiązania instytucji, jednostki dominującej lub krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do uczynienia tego, pod warunkiem przestrzegania wymogów dotyczących poufności określonych w niniejszym rozporządzeniu i w art. 76 dyrektywy [...];
 - d) zobowiązania właściwego krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do sporządzenia wstępnego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnej instytucji lub grupy.
4. Jeśli EBC lub właściwe organy uczestniczących państw członkowskich zamierzają nałożyć na instytucję lub grupę jakiekolwiek dodatkowe środki na mocy art. 13b rozporządzenia Rady (UE) nr [...] lub na mocy art. 23 lub 24 dyrektywy [...] lub na mocy art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, zanim instytucja lub grupa zapewni pełną zgodność z pierwszym środkiem zgłoszonym radzie, konsultują się one z radą przed nałożeniem tych dodatkowych środków na odnośną instytucję lub grupę.
5. EBC lub właściwy organ oraz rada zapewniają spójność dodatkowego środka, o którym mowa w ust. 4, i działań rady mających na celu przygotowanie się do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 2.

Rozdział 3

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

Artykuł 12

Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Działając w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 16, Komisja i rada, w zakresie swoich odnośnych obowiązków, uwzględniają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wybierają instrumenty i uprawnienia, które ich zdaniem najlepiej pozwalają osiągnąć cele odpowiednie w okolicznościach danej sprawy.
2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:
 - a) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych;
 - b) uniknięcie znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej, w tym zapobiegnięcie efektowi domina oraz utrzymanie dyscypliny rynkowej;
 - c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
 - d) ochrona deponentów objętych zakresem dyrektywy 94/19/WE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE²¹.

Realizując powyższe cele, Komisja i rada dążą do uniknięcia niepotrzebnego spadku wartości oraz do ograniczenia do minimum kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Komisja równoważy cele, o których mowa w ust. 2, odpowiednio z charakterem i okolicznościami danej sprawy.

Artykuł 13

Ogólne zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Działając w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 16, Komisja i rada podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia, by działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością uprzywilejowania roszczeń określonej w art. 15;

²¹ Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22.

- c) zastępuje się kierownictwo instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem przypadków, kiedy utrzymanie kierownictwa, w całości lub części, w zależności od okoliczności, uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - d) zgodnie z odpowiednimi procedurami prawnymi osoby fizyczne i podmioty podlegają odpowiedzialności z tytułu upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w zakresie w ich odpowiedzialności wynikającej z prawa krajowego;
 - e) wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;
 - f) żaden z wierzycieli nie ponosi większych strat niż te, które poniósłby, gdyby podmiot, o którym mowa w art. 2, został zlikwidowany w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.
2. W przypadku gdy instytucja jest podmiotem należącym do grupy, Komisja, w stosownych przypadkach, i rada stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonują uprawnienia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób minimalizujący skutki dla pozostałych podmiotów należących do grupy i dla grupy jako całości oraz minimalizujący negatywny wpływ na stabilność finansową w Unii i w szczególności w państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.
3. W przypadku zastosowania względem podmiotu, o którym mowa w art. 2, instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia aktywów, podmiot uznaje się za objęty postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE²².

Artykuł 14

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji finansowych i jednostek dominujących

1. Komisja podejmuje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem instytucji finansowej, kiedy warunki określone w art. 16 ust. 2 są spełnione zarówno w odniesieniu do instytucji finansowej, jak i jednostki dominującej.
2. Komisja podejmuje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem jednostki dominującej, o którym mowa w art. 2 lit. b), kiedy warunki określone w art. 16 ust. 2 są spełnione zarówno w odniesieniu do tej jednostki dominującej, jak i w odniesieniu do jednej lub większej liczby jednostek zależnych będących instytucjami.
3. W drodze odstępstwa od ust. 2 i niezależnie od faktu, że jednostka dominująca może nie spełniać warunków określonych w art. 16 ust. 2, Komisja może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej, jeśli jedna lub większa liczba jednostek zależnych będących

²² Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16.

instytucjami spełnia warunki określone w art. 16 ust. 2 oraz działania w odniesieniu do tej jednostki dominującej są konieczne w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednej lub większej liczby jednostek zależnych będących instytucjami lub w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jako całości.

Artykuł 15

Kolejność uprzywilejowania roszczeń

Stosując instrument umorzenia lub konwersji długu względem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bez uszczerbku dla zobowiązań wyłączonych z instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 24 ust. 3, Komisja podejmuje decyzję w sprawie roszczeń, a rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji tych roszczeń, w odwrotnej kolejności uprzywilejowania w stosunku do poniższej kolejności uprzywilejowania w przypadku zwykłego postępowania upadłościowego:

- a) roszczenia dotyczące kwalifikujących się depozytów i roszczenia z systemów gwarancji depozytów;
 - b) niezabezpieczone i nieuprzywilejowane roszczenia;
 - c) roszczenia podporządkowane inne niż te wymienione w lit. d)-f);
 - d) roszczenia kadry kierowniczej wyższego szczebla i dyrektorów;
 - e) roszczenia dotyczące instrumentów dodatkowych w Tier I i Tier II;
 - f) roszczenia dotyczące instrumentów w kapitale podstawowym Tier I;
- począwszy od lit. f) i kończąc na lit. a).

Artykuł 16

Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W przypadkach, w których EBC lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że warunki, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 2, bezzwłocznie informuje o tej ocenie Komisję i radę.
2. Po otrzymaniu informacji na podstawie ust. 1 lub w przypadku działania z własnej inicjatywy rada przeprowadza ocenę, czy spełnione są następujące warunki:
 - a) podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością;
 - b) w odniesieniu do ram czasowych i innych istotnych okoliczności nie ma rozsądnych perspektyw, że jakiegokolwiek alternatywne działanie sektora prywatnego lub działanie w ramach nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 14), podjęte względem podmiotu, zapobiegłoby jego upadłości w rozsądnych ramach czasowych;
 - c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 4.
3. Do celów ust. 2 lit. a) uznaje się, że podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, jeśli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:

- a) podmiot naruszył, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że instytucja ta w najbliższej przyszłości naruszy, wymogi dotyczące kontynuacji zezwolenia w sposób uzasadniający wycofanie zezwolenia przez EBC lub właściwy organ, w tym z powodu poniesienia lub prawdopodobieństwa poniesienia przez instytucję strat, które wyczerpią wszystkie lub znaczną część jej funduszy własnych;
- b) wartość aktywów podmiotu jest niższa od wartości jego zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów podmiotu będzie niższa od wartości jego zobowiązań;
- c) podmiot jest niezdolny, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że podmiot w najbliższej przyszłości będzie niezdolny, do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności;
- d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, z wyjątkiem sytuacji, gdy w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce państwa członkowskiego i utrzymania stabilności finansowej wspomniane nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przybiera następujące formy:
 - (i) gwarancja rządowa celem zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;
 - (ii) gwarancja rządowa dotycząca nowo wyemitowanych zobowiązań;
 - (iii) zastrzyk funduszy własnych lub nabycie instrumentów kapitałowych po cenach i na warunkach, które nie przyznają korzyści podmiotowi, o ile w momencie przyznania wsparcia publicznego nie występują okoliczności określone w ust. 2 lit. a), b) i c) ani okoliczności określone w art. 14.

W każdym z przypadków wspomnianych w ppkt (i), (ii) i (iii) gwarancja lub równoważne środki, o których mowa w tych podpunktach, ograniczone są do podmiotów wypłacalnych i wymagają uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Środki te mają charakter zapobiegawczy i tymczasowy i są proporcjonalne do celów zaradzenia konsekwencjom poważnych zakłóceń; nie są one wykorzystywane do kompensowania strat, które podmiot poniósł lub może ponieść w najbliższej przyszłości.

- 4. Do celów ust. 2 lit. c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za będące w interesie publicznym, jeśli realizuje co najmniej jeden z celów określonych w art. 12 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja podmiotu w ramach zwykłego postępowania upadłościowego nie pozwoliłaby zrealizować tych celów w takim samym zakresie.
- 5. Jeśli spełnione są wszystkie warunki określone w ust. 2, rada zaleca Komisji objęcie podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Zalecenie to obejmuje co najmniej:
 - a) zalecenie objęcia podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) ramy instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 3;
 - c) ramy wykorzystania Funduszu w celu wsparcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 71.

6. Uwzględniając pilny charakter danej sprawy, Komisja postanawia, z własnej inicjatywy lub z uwzględnieniem ewentualnych przekazanych informacji, o których mowa w ust. 1, lub zalecenia rady, o którym mowa w ust. 5, czy podmiot należy objąć restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz określa ramy instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które stosuje się względem podmiotu, a także ramy wykorzystania Funduszu w celu wsparcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Komisja może z własnej inicjatywy zdecydować o objęciu podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeśli spełnione są wszystkie warunki, o których mowa w ust. 2.
7. Decyzja Komisji jest skierowana do rady. Jeśli Komisja postanawia nie obejmować podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ponieważ nie jest spełniony warunek określony w ust. 2 lit. c), odnośny podmiot jest likwidowany zgodnie z krajowym prawem upadłościowym.
8. W ramach określonych odnośną decyzją Komisji rada podejmuje decyzję w sprawie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 20, oraz zapewnia podjęcie koniecznych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu realizacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwe krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja rady jest skierowana do właściwych krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zawiera instrukcje dla tych organów, które podejmują wszystkie konieczne środki w celu wykonania decyzji rady zgodnie z art. 26, poprzez wykonanie wszelkich uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie [...], w szczególności uprawnień określonych w art. 56-64 tej dyrektywy. W przypadku istnienia pomocy państwa rada może podjąć decyzję dopiero po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie tej pomocy państwa.
9. Po otrzymaniu informacji przekazanych na podstawie ust. 1, lub z własnej inicjatywy, jeśli rada uzna, że środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą potencjalnie stanowić pomoc państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, zwraca się do odnośnych uczestniczących państw członkowskich o bezzwłoczne zgłoszenie Komisji przewidzianych środków zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.
10. W stopniu, w jakim działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowane przez radę wiąże się z wykorzystaniem Funduszu i nie wiąże się z przyznaniem pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, Komisja stosuje równoległe, w drodze analogii, kryteria ustanowione w celu zastosowania art. 107 TFUE.
11. Komisja jest uprawniona do otrzymywania od rady wszelkich informacji, które uzna za istotne do wykonywania swoich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia i w stosownych przypadkach na mocy art. 107 TFUE. Rada jest uprawniona do uzyskania od każdej osoby, zgodnie z rozdziałem 5 niniejszego tytułu, wszelkich informacji potrzebnych jej do przygotowania i podejmowania decyzji w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji zawartych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
12. Rada jest uprawniona do zalecenia Komisji zmiany ram instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ram wykorzystania Funduszu w odniesieniu do podmiotu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Artykuł 17

Wycena

1. Przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych rada dopilnowuje, by osoba niezależna od organów publicznych, w tym od rady, organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i odnośnego podmiotu, przeprowadziła rzetelną i realistyczną wycenę aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2.
2. Z zastrzeżeniem ust. 13, jeśli spełnione są wszystkie wymogi określone w ust. 3-14, wycenę uznaje się za ostateczną.
3. Jeśli nie jest możliwa niezależna wycena zgodnie z ust. 1, rada może przeprowadzić tymczasową wycenę aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2, zgodnie z przepisami ust. 9.
4. Celem wyceny jest ocena wartości aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2, który jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością.
5. Cele wyceny są następujące:
 - a) uwzględnienie jej przy ustalaniu, czy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;
 - b) jeśli spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględnienie jej przy podejmowaniu decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 2;
 - c) jeśli wykonywane jest uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, uwzględnienie jej przy podejmowaniu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub rozwodnienia akcji lub innych tytułów własności oraz decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych;
 - d) jeśli stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu, uwzględnienie jej przy podejmowaniu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub konwersji kwalifikujących się zobowiązań;
 - e) jeśli stosowany jest instrument instytucji pomostowej lub instrument wydzielenia aktywów, uwzględnienie jej przy podejmowaniu decyzji dotyczącej aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych tytułów własności, które mają być przeniesione, oraz decyzji dotyczącej wartości wynagrodzenia należnego instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w stosownych przypadkach, właścicielom akcji lub innych tytułów własności;
 - f) jeśli stosowany jest instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, uwzględnienie jej przy podejmowaniu decyzji dotyczącej aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych praw własności, które mają być przeniesione, oraz przekazanie radzie informacji umożliwiających jej ustalenie, co stanowi warunki handlowe do celów art. 21 ust. 2 lit. b);

- g) we wszystkich przypadkach, dopilnowanie, by wszystkie straty dotyczące aktywów podmiotu, o którym mowa w art. 2, zostały w pełni uznane w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych.
6. W stosownych przypadkach wycena jest oparta na ostrożnych założeniach, w tym w odniesieniu do wskaźników dotyczących niewywiązywania się ze zobowiązań i poważnego charakteru strat. Wycena nie przewiduje potencjalnego udzielenia w przyszłości nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 2, od momentu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Ponadto wycena uwzględnia fakt, że w przypadku zastosowania dowolnego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
- a) rada może odzyskać od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją rozsądne wydatki poniesione zgodnie z przepisami;
- b) Fundusz może naliczyć odsetki lub prowizje w odniesieniu do pożyczek lub gwarancji udzielonych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z art. 71.
7. Wycenę uzupełnia się o następujące informacje zawarte w księgach rachunkowych i ewidencji podmiotu, o którym mowa w art. 2:
- a) zaktualizowany bilans i sprawozdanie na temat sytuacji finansowej podmiotu, o którym mowa w art. 2;
- b) analizę i oszacowanie wartości księgowej aktywów;
- c) wykaz pozostających do spłaty zobowiązań wykazanych w księgach rachunkowych i ewidencji podmiotu, o którym mowa w art. 2, wraz z informacjami dotyczącymi odpowiednich wierzytelności i kolejnością uprzywilejowania roszczeń, o której mowa w art. 15;
- d) wykaz aktywów posiadanych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, na rachunek osób trzecich posiadających prawa własności względem tych aktywów.
8. W stosownych przypadkach w celu uzasadnienia decyzji, o których mowa w ust. 5 lit. e) i f), informacje w ust. 7 lit. b) uzupełnia się analizą i oszacowaniem wartości aktywów i zobowiązań podmiotu, o którym mowa w art. 2, na podstawie wartości rynkowej.
9. Wycena zawiera informacje o podziale wierzycieli na klasy zgodnie z kolejnością uprzywilejowania roszczeń, o której mowa w art. 15, oraz oszacowanie, w jaki sposób zostałyby potraktowane poszczególne klasy akcjonariuszy i wierzycieli, gdyby podmiot, o którym mowa w art. 2, został zlikwidowany w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.
10. Jeśli ze względu na pilny charakter sprawy nie jest możliwe spełnienie wymogów ust. 6 i 8 lub jeśli ma zastosowanie ust. 2, przeprowadza się wycenę tymczasową. Wycena tymczasowa jest zgodna z wymogami ust. 4 i w miarę praktycznych możliwości wynikających z zaistniałych okoliczności z wymogami ust. 1, 7 i 9.
- Tymczasowa wycena, o której mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia bufor na dodatkowe straty, wraz z odpowiednim uzasadnieniem.

11. Wycenę niespełniającą wszystkich wymogów określonych w niniejszym artykule uznaje się za tymczasową do czasu przeprowadzenia przez niezależną osobę wyceny w pełni zgodnej z wszystkimi wymogami określonymi w niniejszym artykule. Tę ostateczną wycenę *ex post* przeprowadza się w najbliższym praktycznie możliwym terminie.

Cele ostatecznej wyceny *ex post* są następujące:

- a) dopilnowanie, by wszystkie straty dotyczące aktywów podmiotu, o którym mowa w art. 2, zostały w pełni ujęte w księgach rachunkowych tego podmiotu;
- b) uzasadnienie decyzji dotyczącej umorzenia roszczeń wierzycieli lub podniesienia wartości należnego wynagrodzenia, zgodnie z ust. 12.

12. W przypadku gdy zawarta w ostatecznej wycenie *ex post* szacunkowa wartość netto aktywów podmiotu, o którym mowa w art. 2, jest wyższa niż szacunkowa wartość netto aktywów tego podmiotu określona w wycenie tymczasowej, rada może zwrócić się do krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o:

- a) wykonanie uprawnienia do podniesienia wartości roszczeń wierzycieli, które zostały umorzone w ramach instrumentu umorzenia lub konwersji długu;
- b) nakazanie instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami dokonanie dodatkowej wypłaty wynagrodzenia w odniesieniu do aktywów, praw, zobowiązań na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 2, objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub w stosownych przypadkach w odniesieniu do akcji lub tytułów własności na rzecz właścicieli akcji lub innych tytułów własności.

13. W drodze odstępstwa od ust. 1 wycenę tymczasową przeprowadzoną zgodnie z ust. 10 i 11 uznaje się za dopuszczalną podstawę podjęcia przez radę działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych.

14. Wycena nie ma skutku prawnego i jest etapem proceduralnym przygotowania zalecenia rady dotyczącego zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

15. Wycena musi być również zgodna z aktami delegowanymi dotyczącymi okoliczności, w których osoba jest uznawana za niezależną, metodyki oceny wartości aktywów i zobowiązań podmiotu oraz metodyki obliczania i uwzględniania bufora na dodatkowe straty w wycenie tymczasowej, przyjętymi przez Komisję na podstawie art. 30 ust. 7 dyrektywy [...].

16. Po przeprowadzeniu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do celów oceny, czy akcjonariusze i wierzyciele zostaliby lepiej potraktowani, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została poddana zwykłemu postępowaniu upadłościowemu, rada dopilnowuje, by przeprowadzona została wycena przez niezależną osobę. Wycena ta jest odrębna od wyceny przeprowadzonej na mocy ust. 1-14.

17. Wycena, o której mowa w ust. 16, określa:

- a) sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku gdyby podmiot, o którym mowa w art. 2, objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do którego dokonano częściowego przeniesienia, umorzenia lub

- konwersji, został objęty zwykłym postępowaniem upadłościowym bezpośrednio przed dokonaniem tego przeniesienia, umorzenia lub konwersji;
- b) faktyczny sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli podczas restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, o którym mowa w art. 2, objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a), oraz sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b).
18. W wycenie, o której mowa w ust. 16:
- a) przyjmuje się, że podmiot, o którym mowa w art. 2, objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do którego dokonano częściowego przeniesienia, umorzenia lub konwersji, zostałby objęty zwykłym postępowaniem upadłościowym bezpośrednio przed dokonaniem tego przeniesienia, umorzenia lub konwersji;
 - b) przyjmuje się, że częściowe przeniesienie lub przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań, bądź umorzenie lub konwersja nie zostały dokonane;
 - c) nie uwzględnia się udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 2, objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Artykuł 18

Umorzenie i konwersja instrumentów kapitałowych

1. EBC, właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. ba) i bb) oraz art. 54 dyrektywy [...] informuje radę, czy w jego ocenie spełnione zostały następujące warunki w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 2, lub grupy mającej siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim:
 - a) podmiot nie będzie w stanie utrzymać rentowności, chyba że instrumenty kapitałowe zostaną umorzone lub nastąpi ich konwersja na kapitał własny;
 - b) podmiot lub grupa wymaga udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem wystąpienia okoliczności określonych w art. 16 ust. 3 lit. d) ppkt iii).
2. Do celów ust. 1 podmiot, o którym mowa w art. 2, lub grupę uznaje się za niebędące w stanie utrzymać rentowności wyłącznie, jeśli spełnione są oba poniższe warunki:
 - a) podmiot lub grupa są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;
 - b) w odniesieniu do ram czasowych i innych istotnych okoliczności nie ma rozsądnych perspektyw, że jakiegokolwiek działanie, w tym alternatywne działanie sektora prywatnego lub działanie w ramach nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji), inne niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych, podjęte osobno lub wraz z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zapobiegłoby upadłości tego podmiotu lub grupy w rozsądnych ramach czasowych.
3. Do celów ust. 1 lit. a) podmiot uznaje się za będący na progu upadłości lub zagrożony upadłością, jeśli występuje co najmniej jedna z okoliczności określonych w art. 16 ust. 3.

4. Do celów ust. 2 lit. a) grupę uznaje się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeśli grupa naruszyła, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że grupa ta w najbliższej przyszłości naruszy, dotyczące jej wymogi w zakresie skonsolidowanego nadzoru ostrożnościowego w sposób uzasadniający podjęcie działania przez właściwy organ, w tym między innymi z powodu poniesienia lub prawdopodobieństwa poniesienia przez tę grupę strat, które wyczerpią wszystkie lub znaczną część jej funduszy własnych.
5. Komisja, po otrzymaniu zalecenia od rady lub działając z własnej inicjatywy, sprawdza, czy spełnione są warunki, o których mowa w ust. 1. Komisja ustala, czy uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych wykonuje się odrębnie czy też, zgodnie z procedurą na mocy art. 16 ust. 4-7, wraz z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Jeśli Komisja stwierdzi, że warunki, o których mowa w ust. 1, są spełnione, lecz nie są spełnione warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 16 ust. 2, rada, po przyjęciu decyzji przez Komisję, nakazuje krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 51 i 52 dyrektywy [...].
7. Jeśli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 1, i warunki, o których mowa w art. 16 ust. 2, stosuje się procedurę określoną w art. 16 ust. 4-7.
8. Rada dopilnowuje, by krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji w sposób zapewniający następujące rezultaty:
 - a) obniżenie w pierwszej kolejności kapitału podstawowego Tier I proporcjonalnie do strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez niego strat;
 - b) kwota główna odpowiednich instrumentów kapitałowych jest umarzana lub poddawana konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, w wymaganym stopniu i do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe.
9. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje rady i przeprowadzają umorzenie i konwersję instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 26.

Artykuł 19

Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jeśli rada postanowi zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotu, o którym mowa w art. 2, i odnośne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji doprowadziłoby do poniesienia strat przez wierzycieli lub konwersji ich roszczeń, rada wykonuje uprawnienie na mocy art. 18 bezpośrednio przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 16 ust. 5, są następujące:
 - a) instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa;

- b) instrument instytucji pomostowej;
 - c) instrument wydzielenia aktywów;
 - d) instrument umorzenia lub konwersji długu.
3. Przyjmując zalecenie, o którym mowa w art. 16 ust. 5, rada uwzględnia następujące czynniki:
- a) aktywa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na podstawie wyceny zgodnie z art. 17;
 - b) sytuację w zakresie płynności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - c) zbywalność i wartość koncesji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w świetle warunków konkurencyjnych i gospodarczych panujących na rynku;
 - d) dostępny czas.
4. Z zastrzeżeniem ust. 5 instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można zastosować oddzielnie lub wspólnie, z wyjątkiem instrumentu wydzielenia aktywów, który można zastosować jedynie wraz z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 20

Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjęty przez radę na mocy art. 16 ust. 8 określa, zgodnie z decyzjami Komisji w sprawie ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 16 ust. 6 i w stosownych przypadkach, o ile mają zastosowanie przez analogię, z decyzjami w sprawie pomocy państwa, szczegółowe informacje dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają być zastosowane wobec instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, dotyczące co najmniej środków, o których mowa w art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 1, a także ustala konkretne kwoty i cele, do których wykorzystywany jest Fundusz.

W trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rada może zmienić lub odpowiednio zaktualizować program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w świetle okoliczności sprawy i zakresie ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalonych decyzją Komisji na podstawie art. 16 ust. 6.

Artykuł 21

Instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa

1. W ramach ustalonych przez Komisję instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa obejmuje przeniesienie na rzecz nabywcy niebędącego instytucją pomostową:
- a) akcji lub innych tytułów własności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; lub
 - b) wszystkich lub określonych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Jeśli chodzi o instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 16 ust. 8, określa w szczególności:
 - a) instrumenty, aktywa, prawa i zobowiązania, które mają zostać przeniesione przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 32 ust. 1 i ust. 7-11 dyrektywy [...];
 - b) warunki handlowe, z uwzględnieniem okoliczności oraz kosztów i wydatków poniesionych w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z którymi krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia zgodnie z art. 32 ust. 2-4 dyrektywy [...];
 - c) czy uprawnienia do przeniesienia mogą być wykonane przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji więcej niż raz zgodnie z art. 32 ust. 5 i 6 dyrektywy [...];
 - d) ustalenia dotyczące oferowania na sprzedaż przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnego podmiotu lub odnośnych instrumentów, aktywów, praw i zobowiązań zgodnie z art. 33 ust. 1 i 2 dyrektywy [...];
 - e) czy spełnienie przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogów dotyczących oferowania na sprzedaż może potencjalnie naruszyć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3.
3. Rada stosuje instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa bez konieczności spełnienia warunków oferowania na sprzedaż na mocy ust. 2 lit. e), jeśli ustali, że spełnienie tych wymogów mogłoby potencjalnie naruszyć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w szczególności, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) w jej ocenie istnieje poważne zagrożenie dla stabilności finansowej wynikające z upadłości lub potencjalnej upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub rosnące na skutek upadłości lub potencjalnej upadłości tej instytucji;
 - b) w jej ocenie spełnienie tych wymogów mogłoby ograniczyć skuteczność instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa w zmniejszeniu tego zagrożenia lub w osiągnięciu celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego w art. 12 ust. 2 lit. b).

Artykuł 22

Instrument instytucji pomostowej

1. W ramach ustalonych przez Komisję instrument instytucji pomostowej obejmuje przeniesienie do instytucji pomostowej co najmniej jednego z poniższych:
 - a) akcji lub innych tytułów własności wyemitowanych przez co najmniej jedną z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) wszystkich lub określonych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Jeśli chodzi o instrument instytucji pomostowej, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 20, określa w szczególności:
 - a) instrumenty, aktywa, prawa i zobowiązania, które mają zostać przeniesione do instytucji pomostowej przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 34 ust. 1-9 dyrektywy [...];
 - b) ustalenia dotyczące ustanowienia, prowadzenia i zakończenia działalności instytucji pomostowej przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 35 ust. 1-3 i ust. 5-8 dyrektywy [...];
 - c) ustalenia dotyczące oferowania na sprzedaż instytucji pomostowej lub jej aktywów lub zobowiązań przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 35 ust. 4 dyrektywy [...].
3. Rada dopilnowuje, by łączna wartość zobowiązań przenoszonych przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do instytucji pomostowej nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przenoszonych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub zapewnionych z innych źródeł.

Artykuł 23

Instrument wydzielenia aktywów

1. W ramach ustalonych przez Komisję instrument wydzielenia aktywów obejmuje przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami.

Podmiot zarządzający aktywami jest podmiotem prawnym spełniającym wszystkie poniższe kryteria:

 - a) jest w pełni lub w całości własnością jednego lub większej liczby organów publicznych lub jest przez nie kontrolowany; mogą nimi być między innymi organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) został utworzony w celu otrzymania niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej.
2. Jeśli chodzi o instrument wydzielenia aktywów, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 20, określa w szczególności:
 - a) instrumenty, aktywa, prawa i zobowiązania, które mają zostać przeniesione przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotu zarządzającego aktywami zgodnie z art. 36 ust. 1-4 i ust. 6-10 dyrektywy [...];
 - b) wynagrodzenie w zamian za przeniesienie aktywów przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotu zarządzającego aktywami, zgodnie z zasadami określonymi w art. 17. Mimo obowiązywania tego przepisu wynagrodzenie może mieć wartość nominalną lub ujemną.

Artykuł 24

Instrument umorzenia lub konwersji długu

1. Instrument umorzenia lub konwersji długu można zastosować w jednym z następujących celów:

- a) dokapitalizowania podmiotu, o którym mowa w art. 2, spełniającego warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stopniu wystarczającym do przywrócenia mu możliwości przestrzegania warunków zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, do której jest upoważniony na mocy dyrektywy 2013/36/UE lub dyrektywy 2004/39/WE;
- b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej roszczenia lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone do instytucji pomostowej, w celu zapewnienia kapitału dla tej instytucji pomostowej.

W ramach ustalonych przez Komisję, jeśli chodzi o instrument umorzenia lub konwersji długu, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa w szczególności:

- a) łączną kwotę, o którą kwalifikujące się zobowiązania muszą być obniżone lub poddane konwersji, zgodnie z ust. 6;
- b) zobowiązania, które można wyłączyć zgodnie z ust. 5-13;
- c) cele i minimalną treść planu reorganizacji działalności, który należy przedłożyć zgodnie z ust. 16.

2. Instrument umorzenia lub konwersji długu można zastosować w celu, o którym mowa w ust. 1 lit. a), jedynie jeśli istnieją realistyczne przesłanki, że zastosowanie tego instrumentu, wraz ze środkami wdrożonymi zgodnie z planem reorganizacji działalności wymaganym zgodnie z ust. 16, nie tylko pozwoli osiągnąć odpowiednie cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również przywróci dobrą kondycję finansową i długoterminową rentowność odnośnej instytucji.

Jeśli warunek określony w akapicie pierwszym nie jest spełniony, stosuje się odpowiednio jeden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz instrument umorzenia lub konwersji długu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 lit. d).

3. Następujące zobowiązania nie podlegają umorzeniu i konwersji:

- a) gwarantowane depozyty;
- b) zabezpieczone zobowiązania, w tym obligacje zabezpieczone;
- c) zobowiązania wynikające z posiadania przez podmiot, o którym mowa w art. 2, aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów lub ze stosunku powierniczego między podmiotem, o którym mowa w art. 2, jako powiernikiem, a inną osobą jako beneficjentem, pod warunkiem że odnośny klient lub beneficjent jest chroniony zgodnie z właściwym prawem upadłościowym lub cywilnym;
- d) zobowiązania wobec instytucji, z wyłączeniem podmiotów należących do tej samej grupy, o pierwotnym terminie wymagalności poniżej siedmiu dni;

- e) zobowiązania wynikające z uczestnictwa w systemie wyznaczonym zgodnie z dyrektywą 98/26/WE²³, o pozostałym terminie wymagalności poniżej siedmiu dni;
 - f) zobowiązania w stosunku do:
 - (i) pracowników, związane z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia nieuregulowanych prawem lub układem zbiorowym;
 - (ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikające z dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 lit. b), c) lub d), które mają zasadnicze znaczenie dla prowadzenia przez nie bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń;
 - (iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa upadłościowego lub cywilnego.
4. Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu określony w ust. 3 nie uniemożliwia, w stosownych przypadkach, wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego złożono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone. Obligacje zabezpieczone w rozumieniu art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE²⁴ mogą być wyłączone z zakresu tego przepisu.
5. W wyjątkowych okolicznościach niektóre zobowiązania mogą być całkowicie lub częściowo wyłączone z zakresu zastosowania uprawnień do umorzenia lub konwersji, w jednym z następujących przypadków:
- a) jeśli nie jest możliwe umorzenie lub konwersja odnośnego zobowiązania w rozsądnym terminie niezależnie od starań podejmowanych w dobrej wierze przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub
 - b) jeśli wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne w celu osiągnięcia ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający utrzymać zdolność instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuacji kluczowych operacji, usług i transakcji; lub
 - c) jeśli wyłączenie jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne w celu uniknięcia wywołania efektu domina, który poważnie zakłóciłby funkcjonowanie rynków finansowych w sposób, który mógłby doprowadzić do poważnych zakłóceń w gospodarce państwa członkowskiego lub Unii; lub

²³ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

- d) jeśli zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do tych zobowiązań spowodowałoby spadek wartości, w wyniku którego straty poniesione przez innych wierzycieli byłyby wyższe niż w przypadku, gdyby te zobowiązania zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji długu.

Jeśli kwalifikujące się zobowiązania lub klasa kwalifikujących się zobowiązań są wyłączone w całości lub częściowo, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany w odniesieniu do innych kwalifikujących się zobowiązań może być podwyższony w celu uwzględnienia tych wyłączeń, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych kwalifikujących się zobowiązań jest zgodny z zasadą określoną w art. 13 ust. 1 lit. f).

- 6. Jeśli kwalifikujące się zobowiązania lub klasa kwalifikujących się zobowiązań są wyłączone w całości lub częściowo na podstawie ust. 5, a straty, które zostałyby poniesione na tych zobowiązaniach, nie zostały przeniesione w pełni na innych wierzycieli, na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją można przekazać wkład z Funduszu w celu:
 - a) pokrycia strat, które nie zostały pokryte przez kwalifikujące się zobowiązania, i przywrócenia do zera wartości netto aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z ust. 1 lit. a);
 - b) nabycia akcji lub innych tytułów własności lub instrumentów kapitałowych w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w celu dokapitalizowania tej instytucji zgodnie z ust. 1 lit. b).
- 7. Fundusz może dokonać wkładu, o którym mowa w ust. 6, jedynie pod warunkiem, że spełnia on oba poniższe kryteria:
 - a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 17, został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych tytułów własności, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych kwalifikujących się zobowiązań poprzez umorzenie, konwersję lub w inny sposób;
 - b) wkład z Funduszu nie przekracza pułapu 5 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalonego w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 17.
- 8. Wkład z Funduszu może być finansowany z:
 - a) kwoty dostępnej w ramach Funduszu, która została zebrana ze składek od podmiotów, o których mowa w art. 2, zgodnie z art. 66;
 - b) kwoty, która może zostać zebrana ze składek *ex post* zgodnie z art. 67 w okresie trzech lat; oraz
 - c) jeśli kwoty, o których mowa w lit. a) i b) są niewystarczające, z kwot zebranych z alternatywnych źródeł finansowania zgodnie z art. 69.
- 9. W wyjątkowych okolicznościach możliwe jest poszukiwanie dalszych środków finansowych z alternatywnych źródeł finansowania, po:

- a) osiągnięciu pułapu 5% określonego w ust. 7 lit. b); oraz
 - b) pełnym umorzeniu lub konwersji wszystkich niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych zobowiązań, innych niż kwalifikujące się depozyty.
10. Alternatywnie lub dodatkowo, jeśli spełnione są warunki określone w ust. 7 lit. a) i b), wkład może być dokonany z zasobów zebranych ze składek *ex ante* zgodnie z art. 66, które nie zostały jeszcze wykorzystane.
11. Do celów niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania art. 38 ust. 3c pkt 5 dyrektywy [...].
12. Przy podejmowaniu decyzji, o której mowa w ust. 5, należy uwzględnić następujące czynniki:
- a) zasadę, że straty powinny być ponoszone w pierwszej kolejności przez akcjonariuszy, a następnie, co do zasady, przez wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w kolejności uprzywilejowania;
 - b) poziom zdolności do pokrycia strat, którym dysponowałaby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdyby odnośne zobowiązania lub klasa zobowiązań zostały wykluczone;
 - c) konieczność utrzymania odpowiednich zasobów w celu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
13. Rada przeprowadza ocenę następujących kwestii na podstawie wyceny zgodnej z wymogami art. 17:
- a) łącznej kwoty, o którą muszą być umorzone kwalifikujące się zobowiązania w celu zapewnienia, by wartość aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją była równa zero;
 - b) w stosownych przypadkach – łącznej kwoty, o którą kwalifikujące się zobowiązania muszą być poddane konwersji na akcje w celu przywrócenia wskaźnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej.
- Jeśli postanowiono zastosować instrument umorzenia lub konwersji długu w celu, o którym mowa w ust. 1 lit. a), w ocenie, o której mowa w akapicie pierwszym, ustala się kwotę, o którą kwalifikujące się zobowiązania muszą być poddane konwersji w celu przywrócenia wskaźnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub w stosownych przypadkach instytucji pomostowej, z uwzględnieniem wszelkich wkładów kapitału z funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 71 ust. 1 lit. d), oraz w celu utrzymania odpowiedniego zaufania rynku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do instytucji pomostowej oraz w celu umożliwienia jej dalszego przestrzegania warunków zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, do której jest upoważniona zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2004/39/WE.
14. Wyłączenia na mocy ust. 5 mogą być zastosowane w celu całkowitego wyłączenia zobowiązania z umorzenia lub w celu ograniczenia zakresu umorzenia danego zobowiązania.
15. Uprawnienia do umorzenia i konwersji nie naruszają wymogów dotyczących kolejności uprzywilejowania roszczeń określonych w art. 15.

16. Krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie przekazuje radzie plan reorganizacji działalności otrzymany po zastosowaniu instrumentu umorzenia i konwersji długu od zarządcy wyznaczonego zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy [...].

W terminie 2 tygodni od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje radzie swoją ocenę tego planu. W terminie 1 miesiąca od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności rada ocenia prawdopodobieństwo, że plan, w przypadku jego wdrożenia, przywróci długoterminową rentowność podmiotu, o którym mowa w art. 2. Ocenę należy sporządzić w porozumieniu z właściwym organem.

Jeśli rada jest przekonana, że plan umożliwia osiągnięcie tego celu, zezwala krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zatwierdzenie tego planu zgodnie z art. 47 ust. 5 dyrektywy [...]. Jeśli rada nie jest przekonana, że plan umożliwia osiągnięcie tego celu, nakazuje krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomienie zarządcy o jej wątpliwościach i zobowiązanie zarządcy do zmiany planu w sposób pozwalający rozwiązać te wątpliwości zgodnie z art. 47 ust. 6 dyrektywy [...]. Czynności te przeprowadza się w porozumieniu z właściwym organem.

Krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje zmieniony plan radzie. Rada nakazuje krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomienie zarządcy w terminie jednego tygodnia o tym, czy jest przekonana, że zmieniony plan rozwiewa zgłoszone wątpliwości, czy też konieczne są dalsze zmiany.

Artykuł 25

Monitorowanie przez radę

1. Rada ściśle monitoruje wykonanie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
- a) współpracują z radą i wspierają ją w wykonywaniu obowiązku monitorowania;
 - b) przekazują, w regularnych odstępach czasowych ustalonych przez radę, dokładne, rzetelne i kompletne informacje na temat realizacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o które może zwrócić się rada, w tym informacje na temat:
 - (i) funkcjonowania i sytuacji finansowej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami;
 - (ii) sposobu traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku, gdyby likwidację instytucji przeprowadzono w ramach zwykłego postępowania upadłościowego;
 - (iii) wszelkich trwających postępowań sądowych związanych z likwidacją aktywów instytucji, której upadłość ogłoszono, z zaskarżeniem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z wyceną lub z

wnioskami o wypłatę odszkodowania złożonymi przez akcjonariuszy lub wierzycieli;

- (iv) wyznaczenia, odwołania lub zastąpienia rzeczoznawców, zarządców, biegłych rewidentów, prawników i innych ekspertów, których wsparcie może być niezbędne dla krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także na temat wykonywania przez nich swoich obowiązków;
- (v) wszelkich innych kwestii wspomnianych przez radę;
- (vi) zakresu i sposobu wykonania przez nich uprawnień przysługujących krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wymienionych w rozdziale V dyrektywy [...];
- (vii) rentowności, wykonalności i wdrażania planu reorganizacji działalności przewidzianego w art. 24 ust. 16.

Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkładają radzie sprawozdanie końcowe z wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Na podstawie przekazanych informacji rada może wydać krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrukcje dotyczące dowolnego aspektu wykonania programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności elementów, o których mowa w art. 20, i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Jeśli jest to konieczne dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Komisja, po otrzymaniu zalecenia od rady lub działając z własnej inicjatywy, może dokonać przeglądu swojej decyzji w sprawie ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dokonać odpowiednich zmian.

Artykuł 26

Wykonanie decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania niezbędne do wykonania decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 16 ust. 8, w szczególności poprzez sprawowanie kontroli nad podmiotami, o których mowa w art. 2, poprzez podejmowanie niezbędnych środków zgodnie z art. 64 dyrektywy [...] oraz poprzez zapewnienie przestrzegania zabezpieczeń przewidzianych w tej dyrektywie. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują wszystkie decyzje skierowane do nich przez radę.

Do tych celów organy te korzystają ze swoich uprawnień przewidzianych w prawie krajowym wdrażającym dyrektywę [...] i zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pełni informują radę o wykonywaniu tych uprawnień. Wszelkie podejmowane przez nie działania są zgodne z decyzją, o której mowa w art. 16 ust. 8.

2. Jeśli krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował decyzji, o której mowa w art. 16, lub zastosował ją w sposób, który nie pozwala osiągnąć celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego

rozporządzenia, rada jest uprawniona do nakazania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją:

- a) przeniesienia na rzecz innej osoby określonych praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - b) zażądania konwersji instrumentów dłużnych, które zawierają warunki umowne dotyczące konwersji w okolicznościach przewidzianych w art. 18.
3. Instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją stosuje się do każdej podjętej decyzji, o której mowa w ust. 2. Decyzje te są nadrzędne względem wszelkich wcześniejszych decyzji w tej samej sprawie przyjętych przez organy krajowe.
 4. Podejmując działania dotyczące kwestii będących przedmiotem decyzji podjętej na podstawie ust. 2, organy krajowe stosują się do tej decyzji.

Rozdział 4

Współpraca

Artykuł 27

Obowiązek współpracy

1. Rada informuje Komisję o wszelkich działaniach, które podejmuje w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W odniesieniu do informacji otrzymanych od rady członkowie Komisji i personel Komisji podlegają wymogowi dotyczącemu tajemnicy służbowej określonemu w art. 79.
2. Przy wykonywaniu swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia, rada, Komisja, EBC oraz właściwe organy krajowe i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle ze sobą współpracują. EBC i właściwe organy krajowe przekazują radzie i Komisji wszystkie informacje niezbędne do wykonywania ich zadań.
3. Przy wykonywaniu swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia, rada, Komisja, EBC oraz właściwe organy krajowe i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują ze sobą w zakresie planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wczesnej interwencji oraz etapów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 7-26. EBC i właściwe organy krajowe przekazują radzie i Komisji wszystkie informacje niezbędne do wykonywania ich zadań.
4. Do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadkach gdy EBC zaprasza przedstawiciela rady do zasiadania w Radzie ds. Nadzoru EBC ustanowionej zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (UE) nr [...], rada wyznacza przedstawiciela.
5. Do celów niniejszego rozporządzenia, rada wyznacza przedstawiciela, który zasiada w Komitecie ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego ustanowionym zgodnie z art. 113 dyrektywy [...]
6. Rada ściśle współpracuje z Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej i Europejskim Mechanizmem Stabilności (EMS), w szczególności w przypadkach, gdy Europejski Instrument Stabilności Finansowej lub EMS przyznały lub prawdopodobnie przyznają bezpośrednie lub pośrednie wsparcie finansowe na rzecz

podmiotów mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, w szczególności w szczególnych okolicznościach, o których mowa w art. 24 ust. 9.

7. Rada i EBC przyjmują protokół ustaleń określający ogólne warunki ich wzajemnej współpracy na mocy ust. 2. Protokół ten jest poddawany regularnemu przeglądowi i jest publikowany po odpowiednim utajnieniu informacji poufnych.

Artykuł 28

Wymiana informacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zarówno rada, jak i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zobowiązane do współpracy w dobrej wierze i wymiany informacji.
2. Rada przekazuje Komisji wszystkie informacje istotne do wykonywania przez nią swoich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia i w stosownych przypadkach na mocy art. 107 TFUE.

Artykuł 29

Współpraca w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a postępowanie na poziomie grupy

Art. 12 ust. 4, 5, 6 i 15 oraz art. 80-83 dyrektywy [...] nie mają zastosowania do stosunków między krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich. Zamiast tego mają zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 30

Współpraca z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi

Jeśli grupa obejmuje podmioty mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich oraz w nieuczestniczących państwach członkowskich, bez uszczerbku dla któregokolwiek wymogu zatwierdzenia przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia, rada reprezentuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich na potrzeby współpracy z nieuczestniczącymi państwami członkowskimi zgodnie z art. 7, 8, 11, 12, 15, 50, 80 i 83 dyrektywy [...]

Artykuł 31

Współpraca z organami państw trzecich

Komisja i rada, w zakresie swoich odnośnych obowiązków, ponoszą wyłączną odpowiedzialność za zawarcie, w imieniu krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich, niewiążących umów o współpracy, o których mowa w art. 88 ust. 4 dyrektywy [...] oraz powiadamiają te organy o zawarciu takich umów zgodnie z ust. 6 tego artykułu.

Rozdział 5

Uprawnienia dochodzeniowe

Artykuł 32

Wnioski o przekazanie informacji

1. Do celów wykonywania zadań, o których mowa w art. 7, 8, 11, 16 i 17 rada może, bezpośrednio lub poprzez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zażądać od następujących osób prawnych lub fizycznych przekazania wszystkich informacji niezbędnych w celu wykonywania zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia:
 - a) podmiotów, o których mowa w art. 2;
 - b) pracowników podmiotów, o których mowa w art. 2;
 - c) stron trzecich, którym podmioty, o których mowa w art. 2, zleciły wykonywanie określonych funkcji lub działań.
2. Podmioty, o których mowa w art. 2, oraz osoby, o których mowa w ust. 1 lit. b), przekazują informacje wymagane zgodnie z ust. 1. Przepisy dotyczące tajemnicy służbowej nie zwalniają tych osób z obowiązku przekazania informacji. Przekazania wymaganych informacji nie uznaje się za naruszenie tajemnicy służbowej.
3. Jeśli rada otrzymuje informacje bezpośrednio od wspomnianych podmiotów lub osób, udostępnia je odnośnemu krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Rada może w sposób ciągły uzyskiwać informacje na temat kapitału, płynności, aktywów i zobowiązań, dotyczące dowolnej instytucji podlegającej jej uprawnieniom w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które to informacje są istotne do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Rada, właściwe organy i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą sporządzić protokół ustaleń określający procedurę wymiany informacji.
6. Właściwe organy, w tym w stosownych przypadkach EBC, i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracują z radą w celu sprawdzenia, czy niektóre lub wszystkie wymagane informacje są już dostępne. Jeśli takie informacje są dostępne, właściwe organy, w tym w stosownych przypadkach EBC, lub krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują te informacje radzie.

Artykuł 33

Dochodzenia ogólne

1. Do celów wykonywania zadań, o których mowa w art. 7, 8, 11, 16 i 17, oraz z zastrzeżeniem wszelkich innych warunków określonych w odpowiednich przepisach prawa Unii, rada może prowadzić wszelkie niezbędne dochodzenia wobec osób, o których mowa w art. 32 ust. 1, mających siedzibę lub znajdujących się w uczestniczących państwach członkowskich.

W tym celu rada ma prawo:

- a) żądać przedłożenia dokumentów;
 - b) badać księgi i rejestry osób, o których mowa w art. 32 ust. 1, oraz pobierać kopie lub wyciągi z takich ksiąg i rejestrów;
 - c) uzyskiwać wyjaśnienia w formie pisemnej lub ustnej od każdej z osób, o których mowa w art. 32 ust. 1, lub od przedstawicieli bądź pracowników tych osób;
 - d) przesłuchiwać każdą osobę, która wyrazi zgodę na przesłuchanie, w celu gromadzenia informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia.
2. Osoby, o których mowa w art. 32 ust. 1, podlegają dochodzeniom wszczynanym na podstawie decyzji rady.

W przypadku gdy dana osoba utrudnia prowadzenie dochodzenia, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym znajdują się odpowiednie lokale, udzielają, zgodnie z prawem krajowym, niezbędnej pomocy obejmującej ułatwienie dostępu rady do lokali przedsiębiorstwa osób prawnych, o których mowa w art. 32 ust. 1, aby umożliwić wykonanie wyżej wymienionych praw.

Artykuł 34

Kontrole na miejscu

1. Do celów wykonywania zadań, o których mowa w art. 7, 8, 11, 16 i 17, oraz z zastrzeżeniem innych warunków określonych w odpowiednich przepisach prawa Unii, rada może, pod warunkiem uprzedniego powiadomienia zainteresowanych krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prowadzić wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w lokalach przedsiębiorstwa osób prawnych, o których mowa w art. 32 ust. 1. W przypadku gdy wymaga tego właściwe prowadzenie i skuteczność kontroli, rada może przeprowadzać kontrole na miejscu bez uprzedniego poinformowania wspomnianych osób prawnych.
2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez radę do prowadzenia kontroli na miejscu mogą wkraczać do lokali przedsiębiorstwa i na teren osób prawnych podlegających decyzji w sprawie dochodzenia przyjętej przez radę na podstawie art. 32 ust. 2 i mają wszystkie uprawnienia określone w art. 32 ust. 1.
3. Osoby prawne, o których mowa w art. 32 ust. 1, podlegają kontrolom na miejscu na podstawie decyzji rady.
4. Urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione lub mianowane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich, w których ma być prowadzona kontrola, pod nadzorem i koordynacją rady aktywnie pomagają urzędnikom rady i innym upoważnionym przez nią osobom. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2. Urzędnicy krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zainteresowanych uczestniczących państw członkowskich mają również prawo uczestniczyć w kontrolach na miejscu.
5. W przypadku gdy urzędnicy rady i inne osoby towarzyszące upoważnione lub mianowane przez radę stwierdzają, że dana osoba sprzeciwia się kontroli zarządzonej na podstawie ust. 1, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

zainteresowanych uczestniczących państw członkowskich udzielają im niezbędnej pomocy zgodnie z prawem krajowym. W zakresie niezbędnym do celów kontroli pomoc ta obejmuje opieczutowanie lokalu przedsiębiorstwa oraz ksiąg i rejestrów. W przypadku gdy zainteresowane krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mają powyższych uprawnień, używają one swych uprawnień, aby zwrócić się o niezbędną pomoc do innych krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 35

Zezwolenie ze strony organu sądowego

1. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w art. 34 ust. 1 i 2 lub pomoc przewidziana w art. 34 ust. 5 wymagają zezwolenia ze strony organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o takie zezwolenie.
2. W przypadku gdy wystąpiono o zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja rady jest autentyczna i czy uwzględniając przedmiot kontroli, przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne. Kontrolując proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ sądowy może zwrócić się do rady o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności dotyczące powodów, dla których rada podejrzewa, że nastąpiło naruszenie aktów, o których mowa w art. 26, powagi podejrzanego naruszenia oraz sposobu, w jaki uczestniczy w nim osoba podlegająca środkom przymusu. Krajowy organ sądowy nie bada jednak konieczności kontroli ani nie żąda przekazania informacji zawartych w dokumentacji posiadanej przez radę. Zgodność z prawem decyzji rady podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Rozdział 6

Uprawnienia do nakładania sankcji

Artykuł 36

Grzywny

1. W przypadku gdy rada stwierdza, że podmiot, o którym mowa w art. 2, celowo lub przez zaniechanie popełnił jedno z naruszeń, o których mowa w ust. 2, rada nakazuje zainteresowanemu krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nałożyć grzywnę na dany podmiot, o którym mowa w art. 2, zgodnie z dyrektywą [...].
Naruszenie popełnione przez taki podmiot uznaje się za popełnione celowo, jeśli istnieją czynniki obiektywne świadczące o tym, że podmiot lub jego kadra kierownicza wyższego szczebla działali umyślnie w celu popełnienia naruszenia.
2. Na podmioty, o których mowa w art. 2, można nakładać grzywny za następujące naruszenia:
 - a) w przypadku gdy nie przedstawiają one informacji, których zażądano zgodnie z art. 32;

- b) w przypadku gdy nie poddają się one dochodzeniu ogólnemu zgodnie z art. 33 lub kontrolom na miejscu i nie przekazują informacji, których zażądano zgodnie z art. 32;
 - c) w przypadku gdy nie płacą one składek na rzecz funduszu zgodnie z art. 66 lub 67;
 - d) w przypadku gdy nie stosują się one do decyzji skierowanej do nich przez radę na podstawie art. 24.
3. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikują informacje o grzywnach nałożonych na podstawie ust. 1. W przypadku gdy taka publikacja wyrządziłaby nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikują informacje o sankcjach bez ujawniania tożsamości stron.
4. W celu ustanowienia spójnej, skutecznej i wydajnej praktyki egzekwowania przepisów, a także dla zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia, rada wydaje wytyczne w sprawie stosowania grzywien i okresowych kar pieniężnych skierowane do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 37

Okresowe kary pieniężne

1. Rada nakazuje zainteresowanemu krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nałożyć okresową karę pieniężną na dany podmiot, o którym mowa w art. 2, zgodnie z dyrektywą [...], aby skłonić:
- a) instytucję kredytową do zastosowania się do decyzji przyjętej zgodnie z art. 32;
 - b) osobę, o której mowa w art. 32 ust. 1, do przedstawienia pełnych informacji, których zażądano decyzją przyjętą na podstawie tego artykułu;
 - c) osobę, o której mowa w art. 33 ust. 1, do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do okazania pełnych rejestrów, danych, procedur lub wszelkich innych żądanych materiałów, oraz do uzupełnienia i sprostowania innych informacji przekazanych w ramach dochodzenia wszczętego decyzją przyjętą na podstawie tego artykułu;
 - d) osobę, o której mowa w art. 34 ust. 1, do poddania się kontroli na miejscu zarządzonej decyzją przyjętą na podstawie tego artykułu.
2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną wymierza się w stawkach dziennych, dopóki instytucja kredytowa lub zainteresowana osoba nie zastosuje się do odpowiednich decyzji, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d).
3. Okresową karę pieniężną można nałożyć na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

CZEŚĆ III

RAMY INSTYTUCJONALNE

TYTUŁ I

RADA

Artykuł 38

Status prawny

1. Niniejszym ustanawia się Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji. Rada jest agencją Unii Europejskiej o określonej strukturze odpowiadającej jej zadaniom. Posiada ona osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim rada posiada zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznawanym osobom prawnym na mocy prawa krajowego. Rada może w szczególności nabywać lub zbywać ruchomości i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. Radę reprezentuje jej dyrektor wykonawczy.

Artykuł 39

Skład

1. W skład rady wchodzi:
 - a) dyrektor wykonawczy;
 - b) zastępca dyrektora wykonawczego;
 - c) członek mianowany przez Komisję;
 - d) członek mianowany przez EBC;
 - e) członek mianowany przez każde uczestniczące państwo członkowskie, reprezentujący krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Kadencja dyrektora wykonawczego, zastępcy dyrektora wykonawczego oraz członków rady mianowanych przez Komisję i EBC trwa pięć lat. Z zastrzeżeniem art. 53 ust. 6 kadencja ta nie jest odnawialna.
3. Struktura administracyjna i struktura zarządzania rady obejmują:
 - a) sesję plenarną rady, która wykonuje zadania określone w art. 47;
 - b) sesję wykonawczą rady, która wykonuje zadania określone w art. 51;
 - c) dyrektora wykonawczego, który wykonuje zadania określone w art. 53.

Artykuł 40

Przestrzeganie prawa Unii

Rada działa zgodnie z prawem Unii, w szczególności z decyzjami Komisji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41

Rozliczalność

1. Rada odpowiada przed Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją za wykonanie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ust. 2–8.
2. Każdego roku rada składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu z wykonania zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem.
3. Dyrektor wykonawczy przedstawia to sprawozdanie publicznie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
4. Na wniosek Parlamentu Europejskiego dyrektor wykonawczy uczestniczy w wysłuchaniu w sprawie wykonania zadań rady w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed właściwymi komisjami Parlamentu.
5. Na wniosek Rady dyrektor wykonawczy może zostać przed nią wysłuchany w sprawie wykonania zadań rady w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Rada odpowiada w formie ustnej lub pisemnej na pytania skierowane do niej przez Parlament Europejski lub Radę, zgodnie z własnymi procedurami i w obecności przedstawicieli wszelkich uczestniczących państw członkowskich, których walutą nie jest euro.
7. Na wniosek dyrektor wykonawczy prowadzi poufne dyskusje przy drzwiach zamkniętych z przewodniczącym i wiceprzewodniczącymi właściwej komisji Parlamentu Europejskiego, jeżeli takie dyskusje są wymagane w ramach wykonywania uprawnień Parlamentu Europejskiego na mocy Traktatu. Parlament Europejski i rada zawierają porozumienie dotyczące szczegółowych warunków organizacji takich dyskusji, mając na celu zapewnienie pełnej poufności zgodnie z obowiązkami w zakresie poufności nałożonymi na EBC jako właściwy organ na mocy stosownego prawa Unii.
8. Podczas wszelkich dochodzeń prowadzonych przez Parlament rada współpracuje z Parlamentem, z zastrzeżeniem TFUE. Rada i Parlament przyjmują odpowiednie ustalenia dotyczące praktycznych warunków egzekwowania demokratycznej rozliczalności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych radzie niniejszym rozporządzeniem. Ustalenia te obejmują między innymi dostęp do informacji, współpracę przy dochodzeniach oraz informacje o procedurze wyboru dyrektora wykonawczego.

Artykuł 42

Parlamenty narodowe

1. Ze względu na zadania właściwe radzie parlamenty narodowe uczestniczących państw członkowskich w ramach swych własnych procedur mogą zwrócić się do rady o odpowiedź na piśmie na wszelkie uwagi lub pytania przedkładane przez parlamenty radzie w odniesieniu do funkcji pełnionych przez radę na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Parlament narodowy uczestniczącego państwa członkowskiego może zaprosić dyrektora wykonawczego do udziału w wymianie poglądów w związku z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instytucji kredytowych w tym państwie członkowskim, wraz z przedstawicielem krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed parlamentami narodowymi, zgodnie z prawem krajowym, za wykonywanie zadań niepowierzonych radzie ani Komisji niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 43

Niezależność

1. Przy wykonywaniu zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działają niezależnie i w interesie ogólnym.
2. Członkowie rady, o których mowa w art. 40 ust. 2, działają niezależnie i obiektywnie w interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, rządu żadnego z państw członkowskich lub do jakiegokolwiek innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmują takich instrukcji.

Artykuł 44

Siedziba

Siedzibą rady jest Bruksela w Belgii.

TYTUŁ II

SESJA PLENARNA RADY

Artykuł 45

Uczestnictwo w sesjach plenarnych

Wszyscy członkowie rady uczestniczą w jej sesjach plenarnych.

Artykuł 46

Zadania

1. Rada na sesji plenarnej:

- a) przyjmuje, do dnia 30 listopada każdego roku, roczny program prac rady na nadchodzący rok zgodnie z art. 49 ust. 1, w oparciu o projekt przedstawiony przez dyrektora wykonawczego, i przekazuje ten program do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Europejskiego Banku Centralnego;
- b) przyjmuje roczny budżet rady zgodnie z art. 59 ust. 2;
- c) podejmuje decyzje w sprawie dobrowolnych wzajemnych pożyczek między mechanizmami finansowania zgodnie z art. 68, wzajemnego wsparcia krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 72 oraz udzielania pożyczek systemowi gwarancji depozytów zgodnie z art. 73;
- d) przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności dotyczące działań rady, o których mowa w art. 42. W sprawozdaniu tym przedstawia się szczegółowe wyjaśnienia na temat wykonania budżetu;
- e) przyjmuje zasady finansowe mające zastosowanie do rady zgodnie z art. 61;
- f) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, odpowiednią w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane;
- g) przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów w odniesieniu do swych członków oraz zarządzania takimi konfliktami;
- h) przyjmuje swój regulamin;
- i) zgodnie z ust. 2 wykonuje – w odniesieniu do pracowników rady – uprawnienia powierzone organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz uprawnienia, które organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę powierzono na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników²⁵ („uprawnienia organu powołującego”);
- j) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego;
- k) mianuje księgowego, z zastrzeżeniem regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników, który jest funkcjonalnie niezależny w pełnieniu swych obowiązków;
- l) zapewnia odpowiednie działania następcze w stosunku do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań i ocen z kontroli wewnętrznych lub zewnętrznych, jak również z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
- m) podejmuje wszystkie decyzje w sprawie utworzenia struktur wewnętrznych rady oraz, w stosownych przypadkach, ich modyfikacji.

2. Rada na sesji plenarnej przyjmuje, zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników, dotyczącą przekazania odpowiednich uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu oraz określenia warunków, na jakich to przekazanie uprawnień można zawiesić. Dyrektor wykonawczy jest upoważniony do dalszego przekazania tych uprawnień.

Jeżeli wymagają tego wyjątkowe okoliczności, rada na sesji plenarnej może w drodze decyzji tymczasowo zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu oraz uprawnień dalej przez niego przekazanych i wykonywać je sama lub przekazać je jednemu ze swych członków lub pracownikowi innemu niż dyrektor wykonawczy.

Artykuł 47

Posiedzenie sesji plenarnej rady

1. Dyrektor wykonawczy zwołuje posiedzenia sesji plenarnej rady.
2. Rada na sesji plenarnej odbywa co najmniej dwa posiedzenia zwykłe w roku. Ponadto zbiera się ona z inicjatywy dyrektora wykonawczego, na wniosek Komisji lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej swych członków.
3. Rada na sesji plenarnej może zapraszać obserwatorów do doraźnego uczestnictwa w jej posiedzeniach.
4. Rada zapewnia sekretariat sesji plenarnej rady.

Artykuł 48

Proces podejmowania decyzji

1. Rada na sesji plenarnej podejmuje decyzje zwykłą większością głosów swych członków. Decyzje, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c), podejmuje się jednak większością dwóch trzecich głosów jej członków.
2. Dyrektor wykonawczy bierze udział w głosowaniu.
3. Rada przyjmuje i podaje do publicznej wiadomości swój regulamin. W regulaminie tym wprowadza się bardziej szczegółowe ustalenia dotyczące głosowania, w szczególności odnoszące się do okoliczności, w których członek może działać w imieniu innego członka, oraz obejmujące, w stosownych przypadkach, zasady regulujące kworum.

TYTUŁ III

SESJA WYKONAWCZA RADY

Artykuł 49

Uczestnictwo w sesjach wykonawczych

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 członkowie rady, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. a)–d), uczestniczą w sesjach wykonawczych rady.

2. W przypadku gdy obrady dotyczą podmiotu, o którym mowa w art. 2, lub grupy podmiotów mających siedzibę wyłącznie w jednym z uczestniczących państw członkowskich, członek mianowany przez to państwo członkowskie również uczestniczy w obradach i w procesie podejmowania decyzji zgodnie z art. 52 ust. 1 i 3.
3. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, członek mianowany przez państwo członkowskie, w którym znajduje się organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, jak również członkowie mianowani przez państwa członkowskie, w których jednostki zależne lub podmioty objęte nadzorem skonsolidowanym mają siedziby, uczestniczą w obradach i w procesie podejmowania decyzji zgodnie z art. 52 ust. 2 i 3.

Artykuł 50

Zadania

1. Radę na sesji plenarnej wspomaga sesja wykonawcza rady.
2. Rada na sesji wykonawczej:
 - a) przygotowuje decyzje, które rada ma przyjąć na sesji plenarnej;
 - b) podejmuje wszystkie decyzje dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia.

Obejmuje to:

 - (i) przedstawianie Komisji, możliwie jak najwcześniej, wszelkich istotnych informacji umożliwiających Komisji ocenę i podjęcie uzasadnionej decyzji na podstawie art. 16 ust. 6;
 - (ii) podejmowanie decyzji dotyczących części II budżetu rady przeznaczonej dla funduszu.
3. W razie potrzeby, w pilnych przypadkach, rada na sesji wykonawczej może podejmować niektóre decyzje tymczasowe w imieniu rady na sesji plenarnej, w szczególności w sprawach administracji i zarządzania, w tym w sprawach budżetowych.
4. Rada na sesji wykonawczej zbiera się z inicjatywy dyrektora wykonawczego lub na wniosek swych członków.
5. Rada na sesji plenarnej ustanawia regulamin rady obowiązujący na sesji wykonawczej.

Artykuł 51

Podejmowanie decyzji

1. W przypadku gdy obrady dotyczą indywidualnego podmiotu lub grupy mających siedzibę wyłącznie w jednym z uczestniczących państw członkowskich, rada podejmuje decyzje na sesjach wykonawczych zwykłą większością głosów członków uczestniczących w posiedzeniu. W przypadku równej liczby głosów decydujący jest głos dyrektora wykonawczego.

2. W przypadku gdy obrady dotyczą grupy transgranicznej, rada podejmuje decyzje na sesjach wykonawczych zwykłą większością głosów członków uczestniczących w posiedzeniu. Każdemu z członków rady, o których mowa w art. 40 ust. 2, oraz członkowi mianowanemu przez państwo członkowskie, w którym znajduje się organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, przysługuje jeden głos. Każdemu z pozostałych członków uczestniczących w posiedzeniu przysługuje prawo głosu równe stosunkowi jednego głosu do liczby krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich, w których jednostki zależne lub podmioty objęte nadzorem skonsolidowanym mają siedziby. W przypadku równej liczby głosów decydujący jest głos dyrektora wykonawczego.
3. Dopóki nie zostanie osiągnięty docelowy poziom finansowania, o którym mowa w art. 65, członek mianowany przez państwo członkowskie może jeden raz zażądać dalszych obrad rady, w przypadku gdy decyzja będąca przedmiotem dyskusji rzutuje na odpowiedzialność budżetową tego państwa członkowskiego.
4. Rada na sesji wykonawczej przyjmuje i podaje do publicznej wiadomości regulamin swych sesji wykonawczych.

Posiedzenia rady na sesji wykonawczej zwołuje dyrektor wykonawczy z własnej inicjatywy lub na wniosek dwóch członków; dyrektor wykonawczy przewodniczy również tym posiedzeniom. Rada może zapraszać obserwatorów do doraźnego uczestnictwa w jej sesjach wykonawczych.

TYTUŁ IV

DYREKTOR WYKONAWCZY I ZASTĘPCA DYREKTORA WYKONAWCZEGO

Artykuł 52

Mianowanie i zadania

1. Radą kieruje zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy dyrektor wykonawczy, który nie sprawuje żadnych urzędów na poziomie krajowym.
2. Dyrektor wykonawczy odpowiada za:
 - a) przygotowanie prac rady na sesjach plenarnych i wykonawczych oraz zwoływanie posiedzeń rady i przewodniczenie im;
 - b) wszystkie sprawy pracownicze;
 - c) kwestie codziennej administracji;
 - d) wykonanie budżetu rady zgodnie z art. 59 ust. 3;
 - e) zarządzanie radą;
 - f) realizację rocznego programu prac rady;
 - g) każdego roku dyrektor wykonawczy opracowuje projekt sprawozdania zawierający część dotyczącą działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz część dotyczącą spraw finansowych i administracyjnych.
3. Dyrektora wykonawczego wspomaga zastępca dyrektora wykonawczego.

Zastępca dyrektora wykonawczego pełni funkcje dyrektora wykonawczego pod jego nieobecność.

4. Dyrektor wykonawczy i zastępca dyrektora wykonawczego mianowani są w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, znajomość spraw bankowych i finansowych oraz doświadczenie w dziedzinie nadzoru finansowego i regulacji finansowych.
5. Po wysłuchaniu rady na sesji plenarnej Komisja przedstawia Radzie listę kandydatów do mianowania na stanowiska dyrektora wykonawczego i zastępcy dyrektora wykonawczego. Rada mianuje dyrektora wykonawczego i zastępcę dyrektora wykonawczego po wysłuchaniu Parlamentu Europejskiego.
6. W drodze odstępstwa od art. 40 ust. 2 kadencja pierwszego zastępcy dyrektora wykonawczego mianowanego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia trwa trzy lata; kadencja ta jest odnawialna jeden raz na okres pięciu lat. Dyrektor wykonawczy i zastępca dyrektora wykonawczego sprawują swój urząd do czasu mianowania ich następców.
7. Dyrektor wykonawczy lub zastępca dyrektora wykonawczego, których kadencja została przedłużona, nie biorą udziału w kolejnej procedurze wyboru na to samo stanowisko na koniec łącznego okresu.
8. Jeżeli dyrektor wykonawczy lub zastępca dyrektora wykonawczego przestają spełniać warunki wymagane do wykonywania ich obowiązków lub dopuścili się poważnego uchybienia, Rada może, na wniosek Komisji i po wysłuchaniu Parlamentu Europejskiego, usunąć dyrektora wykonawczego lub zastępcę dyrektora wykonawczego z urzędu.

Artykuł 53

Niezależność

1. Dyrektor wykonawczy i zastępca dyrektora wykonawczego wykonują swe zadania zgodnie z decyzjami Komisji i rady.
Biorąc udział w obradach i w procesie podejmowania decyzji w radzie, dyrektor wykonawczy i zastępca dyrektora wykonawczego nie zwracają się o instrukcje ani ich nie przyjmują od instytucji i organów Unii, lecz wyrażają swe własne poglądy i głosują niezależnie. We wspomnianych obradach i procesie podejmowania decyzji zastępca dyrektora wykonawczego nie podlega dyrektorowi wykonawczemu.
2. Ani państwa członkowskie, ani żaden inny organ publiczny lub prywatny nie starają się wpływać na dyrektora wykonawczego i zastępcę dyrektora wykonawczego w wykonywaniu ich zadań.
3. Zgodnie z regulaminem pracowniczym, o którym mowa w art. 78 ust. 6, po zakończeniu pełnienia swych funkcji dyrektor wykonawczy i zastępca dyrektora wykonawczego są nadal zobowiązani do zachowania uczciwości i rozwagi w odniesieniu do przyjmowania pewnych stanowisk lub korzyści.

TYTUŁ V

PRZEPISY FINANSOWE

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 54

Zasoby

Rada odpowiada za przeznaczenie niezbędnych zasobów finansowych i ludzkich na wykonanie zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 55

Budżet

1. Na każdy rok budżetowy, odpowiadający rokowi kalendarzowemu, opracowuje się preliminarz wszystkich dochodów i wydatków rady i uwidacznia go w budżecie rady.
2. Dochody i wydatki wykazane w budżecie rady muszą się równoważyć.
3. Budżet składa się z dwóch części: części I dotyczącej administrowania radą i części II dotyczącej funduszu.

Artykuł 56

Część I budżetu dotycząca administrowania radą

1. Na dochody części I budżetu składają się składki roczne niezbędne do pokrycia wydatków administracyjnych zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a).
2. Wydatki z części I budżetu obejmują co najmniej koszty pracownicze, koszty wynagrodzeń, koszty administracyjne, koszty infrastruktury, szkoleń zawodowych i koszty operacyjne.

Artykuł 57

Część II budżetu dotycząca funduszu

1. Na dochody części II budżetu składają się w szczególności:
 - a) składki płacone przez instytucje mające siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 62, z wyjątkiem składki rocznej, o której mowa w art. 62 ust. 1 lit. a);
 - b) pożyczki otrzymane od innych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 68 ust. 1;

- c) pożyczki otrzymane od instytucji finansowych lub innych stron trzecich zgodnie z art. 69;
 - d) dochody z inwestycji kapitałowych w odniesieniu do kwot będących w dyspozycji funduszu zgodnie z art. 70;
2. Na wydatki części II budżetu składają się:
- a) wydatki na cele wskazane w art. 71;
 - b) inwestycje zgodnie z art. 70;
 - c) odsetki zapłacone od pożyczek otrzymanych od innych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 68 ust. 1;
 - d) odsetki zapłacone od pożyczek otrzymanych od instytucji finansowych lub innych stron trzecich zgodnie z art. 69.

Artykuł 58

Ustanowienie i wykonanie budżetu

1. Do dnia 15 lutego każdego roku dyrektor wykonawczy sporządza preliminarz dochodów i wydatków rady na kolejny rok i przesyła go radzie na sesji plenarnej, do zatwierdzenia najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku.
2. Sesja plenarna rady przyjmuje budżet rady w oparciu o preliminarz. W razie potrzeby dokonuje się odpowiedniego dostosowania preliminarza.
3. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet rady.

Artykuł 59

Audyt i kontrola

1. W ramach rady tworzy się komórkę audytu wewnętrznego, który należy przeprowadzać zgodnie z odpowiednimi standardami międzynarodowymi. Audytor wewnętrzny, mianowany przez radę, odpowiada przed nią za weryfikację właściwego działania systemów wykonywania budżetu i procedur rady.
2. Audytor wewnętrzny doradza radzie w kwestii kontroli ryzyka, poprzez wydawanie niezależnych opinii na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz poprzez wydawanie zaleceń mających na celu poprawę warunków wykonywania operacji oraz wspieranie należytego zarządzania finansami.
3. Odpowiedzialność za wprowadzenie systemów i procedur kontroli wewnętrznej odpowiednich dla wykonywania jego zadań spoczywa na radzie.

Artykuł 60

Przedstawienie sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Dyrektor wykonawczy działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego.
2. Do dnia 1 marca kolejnego roku budżetowego księgowy rady przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe.

3. Do dnia 31 marca każdego roku rada na swej sesji wykonawczej przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie finansowe rady za poprzedni rok budżetowy.
4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego do wstępnego sprawozdania finansowego rady dyrektor wykonawczy sporządza na własną odpowiedzialność ostateczne sprawozdanie finansowe rady i przesyła je do zatwierdzenia radzie na sesji plenarnej.
5. Do dnia 1 lipca po upływie każdego roku budżetowego dyrektor wykonawczy przesyła ostateczne sprawozdanie finansowe Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
6. Do dnia 30 września dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi.
7. Ostateczne sprawozdanie finansowe publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej do dnia 15 listopada kolejnego roku.
8. Rada na sesji plenarnej udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium w odniesieniu do wykonania budżetu.
9. Dyrektor wykonawczy przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne w związku ze sprawozdaniem finansowym rady.

Artykuł 61

Zasady finansowe

Rada, po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym i Komisją, przyjmuje wewnętrzne przepisy finansowe określające w szczególności procedurę ustanawiania i wykonywania budżetu.

W zakresie, w jakim jest to zgodne ze szczególnym charakterem rady, przepisy finansowe są oparte na ramowym rozporządzeniu finansowym przyjętym dla organów ustanowionych na podstawie TFUE zgodnie z art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii²⁶.

Artykuł 62

Składki

1. Podmioty, o których mowa w art. 2, wpłacają składki na budżet rady zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz aktami delegowanymi w sprawie składek przyjętymi na podstawie ust. 5. Składki obejmują:
 - a) składki roczne niezbędne do pokrycia wydatków administracyjnych;
 - b) składki roczne *ex ante* niezbędne dla osiągnięcia określonego w art. 65 docelowego poziomu finansowania funduszu, obliczane zgodnie z art. 66;
 - c) nadzwyczajne składki *ex post*, obliczane zgodnie z art. 67.

²⁶ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

2. Kwoty składek ustala się na takim poziomie, aby pochodzące z nich dochody były co do zasady wystarczające dla corocznego zrównoważenia budżetu rady i dla realizacji przez fundusz jego misji.
3. Rada ustala, zgodnie z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 5, składki należne ze strony każdego podmiotu, o którym mowa w art. 2, w decyzji skierowanej do danego podmiotu. Rada stosuje zasady proceduralne, sprawozdawcze i inne, zapewniające pełne i terminowe opłacanie składek.
4. Kwoty zgromadzone zgodnie z ust. 1, 2 i 3 wykorzystuje się wyłącznie na cele niniejszego rozporządzenia.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie składek zgodnie z art. 82 w celu:
 - a) ustalenia rodzajów składek oraz celów, na które zbiera się składki, sposobu obliczania kwot składek oraz sposobu opłacania składek;
 - b) określenia zasad rejestracji, rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych zasad, o których mowa w ust. 3, niezbędnych dla zapewnienia pełnego i terminowego opłacania składek;
 - c) ustalenia systemu składek dla instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności po osiągnięciu przez fundusz poziomu docelowego;
 - d) ustalenia składek rocznych niezbędnych do pokrycia wydatków administracyjnych rady przed osiągnięciem przez nią pełnej zdolności do działania.

Artykuł 63

Środki zwalczania nadużyć finansowych

1. W celu ułatwienia prowadzonej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 walki z nadużyciami finansowymi, korupcją i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem, w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym rada osiąga zdolność do działania, przystępuje ona do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i przyjmuje odpowiednie przepisy obowiązujące względem wszystkich pracowników rady, korzystając ze wzoru przedstawionego w załączniku do tego porozumienia.
2. Trybunał Obrachunkowy sprawuje kontrolę, na podstawie dokumentów i na miejscu, nad beneficjentami, wykonawcami i podwykonawcami, którzy otrzymali unijne środki finansowe od rady.
3. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne działanie niezgodne z prawem, wpływające na interesy finansowe Unii w związku z zamówieniem finansowanym przez radę, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 i rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96.

Rozdział 2

Jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

SEKCJA 1

USTRÓJ FUNDUSZU

Artykuł 64

Przepisy ogólne

1. Niniejszym ustanawia się jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Rada korzysta z funduszu wyłącznie w celu zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów i wykonania uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w części II, tytuł I, oraz zgodnie z celami i zasadami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji regulującymi ten proces, określonymi w art. 12 i 13. W żadnych okolicznościach budżet Unii nie odpowiada za koszty lub straty funduszu.
3. Właścicielem funduszu jest rada.

Artykuł 65

Docelowy poziom finansowania

1. W okresie nie dłuższym niż 10 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostępne środki finansowe funduszu muszą osiągnąć co najmniej 1 % kwoty depozytów wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w uczestniczących państwach członkowskich, gwarantowanych na mocy dyrektywy 94/19/WE.
2. W początkowym okresie, o którym mowa w ust. 1, składki na rzecz funduszu obliczane zgodnie z art. 66 i pobierane zgodnie z art. 62 rozkłada się w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego, chyba że, zależnie od okoliczności, ich opłacanie można przyspieszyć z uwagi na korzystne warunki rynkowe lub potrzeby w zakresie finansowania.
3. Rada może przedłużyć początkowy okres o maksymalnie cztery lata, w przypadku gdy z funduszu dokonuje się łącznych wypłat większych niż 0,5 % łącznej kwoty, o której mowa w ust. 1.
4. Jeżeli po upływie początkowego okresu, o którym mowa w ust. 1, poziom dostępnych środków finansowych spadnie poniżej poziomu docelowego określonego w ust. 1, składki obliczane zgodnie z art. 66 pobiera się aż do chwili osiągnięcia poziomu docelowego. W przypadku gdy dostępne środki finansowe wynoszą mniej niż połowę poziomu docelowego, składki roczne nie mogą być niższe niż jedna czwarta poziomu docelowego.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu określenia:

- a) kryteriów rozłożenia w czasie składek na rzecz funduszu obliczanych na podstawie ust. 2;
- b) okoliczności, w których można przyspieszyć opłacanie składek na podstawie ust. 2;
- c) kryteriów ustalenia liczby lat, o jaką na podstawie ust. 3 można przedłużyć początkowy okres, o którym mowa w ust. 1;
- d) kryteriów ustalenia składek rocznych przewidzianych w ust. 4.

Artykuł 66

Składki ex ante

1. Indywidualną składkę od każdej instytucji pobiera się co najmniej raz w roku i oblicza się ją proporcjonalnie do kwoty jej zobowiązań, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, w odniesieniu do łącznych zobowiązań – z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych – wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium uczestniczących państw członkowskich.

Dostosowuje się ją odpowiednio do profilu ryzyka każdej instytucji, zgodnie z kryteriami określonymi w aktach delegowanych, o których mowa w art. 94 ust. 7 dyrektywy [...].

2. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia docelowego poziomu finansowania określonego w art. 65 mogą obejmować zobowiązania do płatności, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim stopniu ryzyka, nieobciążonych jakimikolwiek prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przeznaczone do wyłącznego wykorzystania przez radę do celów określonych w art. 71 ust. 1. Udział tych nieodwołalnych zobowiązań do płatności nie może przekraczać 30 % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z ust. 1.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu określenia:
 - a) metody obliczania indywidualnych składek, o których mowa w ust. 1;
 - b) jakości zabezpieczenia zabezpieczającego zobowiązania do płatności, o którym mowa w ust. 2;
 - c) kryteriów obliczania udziału zobowiązań do płatności, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 67

Nadzwyczajne składki ex post

1. W przypadku gdy dostępne środki finansowe nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu, rada zgodnie z art. 62 pobiera nadzwyczajne składki *ex post* od instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium uczestniczących państw członkowskich, w celu pokrycia dodatkowych kwot. Wysokość

nadzwyczajnych składek *ex post* przypadających na poszczególne instytucje oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 66.

2. Zgodnie z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 3, rada może całkowicie lub częściowo zwolnić daną instytucję z obowiązku opłacenia składek *ex post* zgodnie z ust. 1, jeżeli suma płatności, o których mowa w art. 66 i w ust. 1 niniejszego artykułu stanowiłaby zagrożenie dla zaspokojenia roszczeń innych wierzycieli przeciwko tej instytucji. Zwolnienia takiego nie przyznaje się na okres dłuższy niż 6 miesięcy, lecz można je przedłużyć na wniosek instytucji.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu określenia okoliczności i warunków, w jakich podmiot, o którym mowa w art. 2, może zostać częściowo lub całkowicie zwolniony ze składek *ex post* na podstawie ust. 2.

Artykuł 68

Dobrowolne wzajemne pożyczki między mechanizmami finansowania

1. Rada może wystąpić z wnioskiem o pożyczkę dla funduszu od wszystkich pozostałych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w nieuczestniczących państwach członkowskich, w przypadku gdy:
 - a) kwoty pobrane zgodnie z art. 66 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu;
 - b) nadzwyczajne składki *ex post* przewidziane w art. 67 nie są bezpośrednio dostępne;
 - c) alternatywne sposoby finansowania przewidziane w art. 69 nie są bezpośrednio dostępne na rozsądnych warunkach.
2. Wspomniane mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję w sprawie takiego wniosku zgodnie z art. 97 dyrektywy [...]. Warunki udzielania pożyczek podlegają art. 97 ust. 3 lit. a), b) i c) te same dyrektywy [...].

Artykuł 69

Alternatywne sposoby finansowania

1. Rada może zawierać na rzecz funduszu umowy pożyczki lub umowy dotyczące innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji finansowych lub innych osób trzecich, w przypadku gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 66 i 67 nie są bezpośrednio dostępne lub nie wystarczają do pokrycia wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu.
2. Pożyczki i inne rodzaje wsparcia, o których mowa w ust. 1, odzyskuje się w pełni zgodnie z art. 62 przed upływem okresu zapadalności pożyczki.
3. Wszelkie wydatki poniesione w wyniku korzystania z pożyczek, o których mowa w ust. 1, muszą być ponoszone przez samą radę, a nie z budżetu Unii ani przez uczestniczące państwa członkowskie.

SEKCJA 2

ADMINISTROWANIE FUNDUSZEM

Artykuł 70

Inwestycje

1. Rada administruje funduszem i może zwracać się do Komisji o wykonanie niektórych zadań dotyczących administrowania funduszem.
2. Kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody zasilają wyłącznie fundusz.
3. Rada inwestuje kwoty będące w dyspozycji funduszu w obligacje uczestniczących państw członkowskich lub organizacji międzyrządowych, bądź w wysoce płynne aktywa o wysokiej wartości kredytowej. Inwestycje powinny być wystarczająco zróżnicowane pod względem geograficznym. Zwrot z tych inwestycji zasila fundusz.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie szczegółowych zasad administrowania funduszem, zgodnie z procedurą określoną w art. 82.

SEKCJA 3

WYKORZYSTANIE FUNDUSZU

Artykuł 71

Misja funduszu

1. W ramach określonych przez Komisję, przy stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów, o których mowa w art. 2, rada może wykorzystywać fundusz w następujących celach:
 - a) gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej jednostek zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;
 - b) udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej jednostkom zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami;
 - c) nabywania aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
 - d) wnoszenia kapitału na rzecz instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;
 - e) wypłaty rekompensat akcjonariuszom lub wierzycielom, jeżeli, według oceny na podstawie art. 17 ust. 5, otrzymali mniejszą płatność za udzielone kredyty niż by otrzymali, według wyceny na podstawie art. 17 ust. 16, w wyniku likwidacji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego

- f) wniesienia wkładu na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w miejsce wkładów, które otrzymano by w drodze umorzenia w odniesieniu do niektórych wierzycieli, gdy stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia wyłączyć niektórych wierzycieli z zakresu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 24 ust. 3;
 - g) podejmowania dowolnej kombinacji działań, o których mowa w lit. a)–f).
2. Fundusz może być wykorzystywany do podejmowania działań, o których mowa w lit. a)–g), również w odniesieniu do nabywcy w kontekście instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa.
 3. Funduszu nie wykorzystuje się bezpośrednio do pokrycia strat instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 2, ani do dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 2. W przypadku gdy wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 1 pośrednio powoduje przeniesienie części strat instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 2, do funduszu, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 24.
 4. Rada nie może posiadać kapitału wniesionego zgodnie z ust. 1 lit. f) przez okres dłuższy niż 5 lat.

Artykuł 72

Wzajemne wsparcie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy dotyczącej instytucji w nieuczestniczących państwach członkowskich

W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, dotyczącej z jednej strony instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w co najmniej jednym z uczestniczących państw członkowskich, a z drugiej strony instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w co najmniej jednym z nieuczestniczących państw członkowskich, fundusz wnosi wkład na rzecz finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 98 dyrektywy [...].

Artykuł 73

Wykorzystanie systemów gwarancji depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W przypadku gdy rada podejmuje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz pod warunkiem że działania te gwarantują, iż deponenci mają ciągły dostęp do swoich depozytów, uczestniczące państwa członkowskie zapewniają, by system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, odpowiadał za kwoty określone w art. 99 ust. 1 i 4 dyrektywy [...].
2. Określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów odpowiada zgodnie z ust. 1, spełnia warunki ustanowione w art. 17.
3. Przed podjęciem decyzji, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w sprawie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów odpowiada zgodnie z warunkami

ustanowionymi w art. 39 ust. 3 lit. d) dyrektywy [...], rada konsultuje się z danym systemem gwarancji depozytów, w pełni uwzględniając pilny charakter sprawy.

4. W przypadku gdy zasoby systemu gwarancji depozytów nie są wystarczające do pokrycia płatności, które mają być dokonane na rzecz deponentów, a inne zasoby nie są bezpośrednio dostępne ze strony odpowiedniego uczestniczącego państwa członkowskiego, fundusz może pożyczyć niezbędne zasoby temu systemowi gwarancji depozytów, pod warunkiem że spełnione są wszystkie warunki określone w art. 10 dyrektywy 94/19/WE.

TYTUŁ VI

INNE PRZEPISY

Artykuł 74

Przywileje i immunitety

Do rady i jej pracowników stosuje się Protokół (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 75

Języki

1. Do rady stosuje się rozporządzenie Rady nr 1²⁷.
2. Decyzję w sprawie wewnętrznych ustaleń językowych dotyczących rady podejmuje rada.
3. Rada może postanowić, których języków urzędowych używać w przypadku wysyłania dokumentów do instytucji lub organów Unii.
4. Rada może uzgodnić z każdym krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji język lub języki, w których sporządza się dokumenty wysyłane do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przez te organy.
5. Usługi tłumaczeniowe niezbędne dla funkcjonowania rady świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 76

Personel rady

1. Do pracowników rady, w tym do dyrektora wykonawczego i zastępcy dyrektora wykonawczego, stosuje się regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia innych pracowników oraz przepisy przyjęte za porozumieniem instytucji Unii w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników.

²⁷ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385.

2. Rada, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 77

Wymiana pracowników

1. Rada może korzystać z oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych pracowników niezatrudnionych przez radę.
2. Rada na sesji plenarnej przyjmuje odpowiednią decyzję określającą zasady wymiany i oddelegowania pracowników z krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do rady i pomiędzy tymi organami.
3. Rada może utworzyć wewnętrzne zespoły ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składające się z pracowników krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich.

Artykuł 78

Odpowiedzialność rady

1. Odpowiedzialność umowną rady reguluje prawo właściwe danej umowy.
2. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do wydawania wyroków na podstawie wszelkich klauzul arbitrażowych stanowiących część umów zawartych przez radę.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej rada, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla przepisów ustawowych dotyczących odpowiedzialności organów publicznych państw członkowskich, naprawia wszelkie szkody wyrządzone przez nią lub przez jej pracowników w trakcie pełnienia ich obowiązków – w szczególności przy wykonywaniu funkcji z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – obejmujących działania lub zaniechania w ramach wspierania zagranicznych procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Rada rekompensuje krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odszkodowanie, które zasądził od niego sąd krajowy, lub które, w porozumieniu z radą, organ ten zobowiązał się wypłacić zgodnie z ugodą, będące skutkiem działania lub zaniechania popełnionego przez tenże krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w trakcie jakiegokolwiek restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi naruszenie prawa Unii, niniejszego rozporządzenia, decyzji Komisji lub decyzji rady, bądź stanowi oczywisty i poważny błąd w ocenie.
5. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy we wszelkich sporach dotyczących ust. 3 i 4. Roszczenia wynikające z odpowiedzialności pozaumownej ulegają przedawnieniu z upływem pięciu lat od zdarzenia stanowiącego podstawę tej odpowiedzialności.
6. Osobistą odpowiedzialność pracowników rady wobec rady regulują przepisy ustanowione w mającym do nich zastosowanie regulaminie pracowniczym lub warunkach zatrudnienia innych pracowników.

Artykuł 79

Tajemnica służbowa i wymiana informacji

1. Członkowie rady, pracownicy rady i pracownicy zatrudnieni w drodze wymiany z uczestniczącymi państwami członkowskimi lub oddelegowani przez te państwa, wykonujący obowiązki z zakresu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podlegają wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej na podstawie art. 339 TFUE oraz odpowiednich przepisów prawodawstwa Unii, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji.
2. Rada dopilnowuje, by osoby, które bezpośrednio lub pośrednio, stale lub dorywczo, świadczą jakiegokolwiek usługi związane z wykonywaniem jej obowiązków, podlegały równoważnym wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej.
3. Do celów wykonywania zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem rada jest upoważniona, w granicach i na warunkach określonych w odpowiednich przepisach Unii, do wymiany informacji z krajowymi lub europejskimi urzędami i organami, w przypadkach gdy odpowiednie przepisy Unii umożliwiają właściwym organom krajowym ujawnianie informacji tym podmiotom, lub gdy państwa członkowskie mogą przewidywać takie ujawnienie na mocy odpowiednich przepisów Unii.

Artykuł 80

Przejrzystość

1. Do dokumentów posiadanych przez radę stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁸.
2. Rada, w ciągu sześciu miesięcy od dnia jej pierwszego posiedzenia, przyjmuje szczegółowe zasady dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Decyzje podjęte przez radę na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, po odwołaniu, w stosownych przypadkach, do organu odwoławczego, zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio w art. 228 i 263 TFUE.
4. Przetwarzanie danych osobowych przez radę podlega rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁹. Przetwarzanie danych osobowych przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlega dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁰.

²⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

²⁹ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

³⁰ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

Artykuł 81

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz informacji szczególnie chronionych niebędących informacjami niejawnymi

Rada stosuje zasady bezpieczeństwa zawarte w przepisach bezpieczeństwa Komisji dotyczących ochrony informacji niejawnych Unii Europejskiej (EUCI) oraz informacji szczególnie chronionych niebędących informacjami niejawnymi, określone w załączniku do decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom. Stosowanie zasad bezpieczeństwa obejmuje stosowanie przepisów dotyczących wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji.

CZEŚĆ IV

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 82

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się na czas nieokreślony od dnia, o którym mowa w art. 88.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 62 ust. 5, art. 65 ust. 5, art. 66 ust. 3, art. 67 ust. 3 i art. 70 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 62 ust. 5, art. 65 ust. 5, art. 66 ust. 3, art. 67 ust. 3 i art. 70 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 83

Przegląd

1. Do dnia 31 grudnia 2016 r., a następnie co pięć lat, Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w którym to sprawozdaniu szczególny nacisk kładzie się na obserwację potencjalnych skutków dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W sprawozdaniu tym ocenia się:
 - a) funkcjonowanie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wpływ prowadzonych w jego ramach działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na interesy Unii jako całości oraz na spójność i integralność rynku wewnętrznego usług finansowych, w tym ewentualny wpływ na struktury krajowych systemów bankowych w obrębie Unii, z uwzględnieniem skuteczności ustaleń dotyczących współpracy i wymiany informacji w obrębie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomiędzy jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a jednolitym mechanizmem nadzorczym oraz pomiędzy jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwymi organami krajowymi nieuczestniczących państw członkowskich;

- b) skuteczność ustaleń dotyczących niezależności i rozliczalności;
 - c) wzajemne relacje między radą a Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego;
 - d) wzajemne relacje między radą a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nieuczestniczących państw członkowskich oraz wpływ jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na te państwa członkowskie.
2. Sprawozdanie przesyła się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach Komisja sporządza towarzyszące wnioski.

Artykuł 84

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »właściwe organy« oznaczają:

- (i) właściwe organy określone w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i w dyrektywie 2007/64/WE oraz właściwe organy, o których mowa w dyrektywie 2009/110/WE;
- (ii) w odniesieniu do dyrektyw 2002/65/WE i 2005/60/WE – organy właściwe w sprawie zapewnienia przestrzegania przez instytucje kredytowe i finansowe wymogów tych dyrektyw;
- (iii) w odniesieniu do systemów gwarantowania depozytów, organy, które zarządzają systemami gwarantowania depozytów na podstawie dyrektywy 94/19/WE, lub w przypadku gdy funkcjonowaniem systemu gwarantowania depozytów zarządza spółka prywatna – organ publiczny nadzorujący takie systemy na podstawie tej dyrektywy;
- (iv) w odniesieniu do art. 62 ust. 5, art. 65 ust. 5, art. 66 ust. 3, 67 ust. 4 i art. 70 ust. 4, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 3 tej dyrektywy oraz Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../...”.

2. W art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Urząd może – dla zwiększenia skuteczności i spójności wyników – organizować i przeprowadzać wzajemne oceny wymiany informacji oraz wspólnych działań rady, o której mowa w rozporządzeniu w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich nieuczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prowadzonych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych. W tym celu Urząd opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie.”.

3. W art. 40 ust. 6 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„W celu podejmowania działań wchodzących w zakres art. 62 ust. 5, art. 65 ust. 5, art. 66 ust. 3, 67 ust. 4 i art. 70 ust. 4 dyrektor wykonawczy europejskiej rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest obserwatorem przy Radzie Organów Nadzoru.”.

Artykuł 85

Zastąpienie krajowych mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Począwszy od daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w art. 88 akapit drugi, fundusz uważa się za mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich w rozumieniu tytułu VII dyrektywy [...].

Artykuł 86

Umowa w sprawie siedziby i warunki działania

1. W umowie w sprawie siedziby pomiędzy radą a przyjmującym państwem członkowskim, zawartej po uzyskaniu zatwierdzenia przez radę na sesji plenarnej i nie później niż 2 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, określa się niezbędne ustalenia dotyczące umiejscowienia rady w przyjmującym państwie członkowskim i obiektów, które ma udostępnić to państwo członkowskie, oraz szczegółowe zasady obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim w stosunku do dyrektora wykonawczego, członków rady na sesji plenarnej, pracowników rady i członków ich rodzin.
2. Państwo członkowskie przyjmujące radę stwarza możliwie najlepsze warunki dla zapewnienia funkcjonowania rady, w tym wielojęzyczny system kształcenia o orientacji europejskiej oraz odpowiednie połączenia transportowe.

Artykuł 87

Rozpoczęcie działalności rady

1. Rada osiąga pełną zdolność do działania do dnia 1 stycznia 2015 r.
2. Komisja odpowiada za utworzenie i początkowe działanie rady do chwili osiągnięcia przez radę zdolności operacyjnej do wykonywania własnego budżetu. W tym celu:
 - a) do chwili objęcia obowiązków przez dyrektora wykonawczego po jego mianowaniu przez Radę zgodnie z art. 53 Komisja może wyznaczyć urzędnika Komisji do działania w charakterze tymczasowego dyrektora wykonawczego i wykonywania obowiązków wyznaczonych dyrektorowi wykonawczemu;
 - b) w drodze odstępstwa od art. 47 ust. 1 lit. i) i do chwili przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 47 ust. 2, tymczasowy dyrektor wykonawczy wykonuje uprawnienia organu powołującego;
 - c) Komisja może udzielić radzie pomocy, w szczególności poprzez oddelegowanie urzędników Komisji do prowadzenia działań tej agencji pod kierownictwem tymczasowego dyrektora wykonawczego lub dyrektora wykonawczego;

- d) Komisja pobiera w imieniu rady składki roczne, o których mowa w art. 62 ust. 5 lit. d).
3. Tymczasowy dyrektor wykonawczy może zatwierdzać wszystkie płatności pokrywane ze środków zapisanych w budżecie rady i może zawierać umowy, w tym umowy o pracę.

Artykuł 88

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuły 7–23 i art. 25–38 stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Artykuł 24 stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³¹

Rynek wewnętrzny – rynki finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³²
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. *Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie*

- Wzmocnienie wewnętrznego rynku usług bankowych przy jednoczesnym utrzymaniu równych warunków prowadzenia działalności.
- Utrzymanie stabilności systemu finansowego i zaufania do banków, zapewnienie ciągłości podstawowych usług finansowych, uniknięcie rozprzestrzeniania się problemów.
- Ograniczenie do minimum strat dla całego społeczeństwa, a szczególności dla podatników, ochrona deponentów i ograniczenie pokusy nadużycia.

1.4.2. *Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

W świetle powyższych celów ogólnych istotne jest osiągnięcie następujących celów szczegółowych:

Przygotowanie i zapobieganie:

- lepsze przygotowanie organów nadzoru i banków na sytuacje kryzysowe oraz
- stworzenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego banku.

Wczesna interwencja:

- ulepszenie ram dla podejmowania środków wczesnej interwencji przez organy nadzoru bankowego.

³¹ ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań - ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

³² O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja banków:

- zapewnienie możliwości szybkiego i solidnego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków objętych jednolitym mechanizmem nadzorczym;
- zapewnienie zainteresowanym stronom pewności prawa w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

Finansowanie:

- stworzenie jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który będzie w stanie skutecznie pokryć straty, charakteryzujące się asymetrią pod względem miejsca ich wystąpienia w unijnym systemie bankowym;
- zapewnienie pokrycia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będących na progu upadłości w całości z wkładów instytucji finansowych, po dokonaniu umorzenia lub konwersji wierzytelności akcjonariuszy i wierzycieli.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

- Przerwanie negatywnego sprzężenia zwrotnego między państwami a ich bankami.
- Zapewnienie wszystkim przedsiębiorstwom w całej unii bankowej sprawiedliwych warunków finansowania przez banki i dostępu do kredytów bankowych.
- Ograniczenie do minimum strat deponentów, rządów i podatników wynikających z naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dużych banków o znaczeniu systemowym.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

- Spread rentowności długoterminowych obligacji skarbowych między państwami członkowskimi.
- Liczba banków objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
- Koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, obejmujące wypłaty z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- Zmiany w udziale długu podlegającego umorzeniu lub konwersji w bankach.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Zgodnie z przygotowanym przez Komisję Planem działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej oraz sprawozdaniem czterech przewodniczących z 2012 r. zintegrowane ramy finansowe, czyli „unia bankowa”, stanowią główny element działań w zakresie polityki mających na celu ponowne wprowadzenie Europie na ścieżkę ożywienia i wzrostu gospodarczego. Brak koordynacji w działaniach krajów podejmowanych w odpowiedzi na upadłość banków zwiększył rozdrobnienie wewnętrznego rynku udzielania pożyczek i finansowania. Cierpi na tym prowadzenie wspólnej polityki pieniężnej, a

wyodrębnianie instytucji ogranicza możliwości udzielania pożyczek przedsiębiorstwom i konsumentom.

Sytuacja ta jest szczególnie dotkliwa w strefie euro. W świetle tego, że możliwości zastosowania instrumentów polityki pieniężnej w celu rozwiązania problemów w sektorze bankowym są ograniczone, korzystanie z krajowych środków budżetowych na potrzeby zarządzania upadłością banków nadal prowadzi do negatywnego sprzężenia zwrotnego pomiędzy bankami a państwami. Przedsiębiorstwa z państw członkowskich postrzeganych jako posiadające ograniczone możliwości ratowania banków znajdujących się w trudnej sytuacji na swoim terytorium znacznie tracą na konkurencyjności. Ponadto, co uwidocznił kryzys, problemy w niektórych państwach członkowskich strefy euro mogą szybko rozprzestrzenić się – z powodu wątpliwości inwestorów i powiązań finansowych – na inne państwa, postrzegane przez rynki jako podatne na podobne ryzyko.

W konkluzjach z grudnia 2012 r. Rada Europejska stwierdziła, że „w sytuacji gdy nadzór bankowy zostaje faktycznie przeniesiony do jednolitego mechanizmu nadzorczego, konieczny będzie jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dysponujący niezbędnymi uprawnieniami, tak by restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja dowolnego banku w uczestniczących państwach członkowskich mogła zostać przeprowadzona z wykorzystaniem odpowiednich narzędzi”.

Szybkie postępy w tworzeniu unii bankowej są niezbędne do zapewnienia stabilności finansowej i wzrostu gospodarczego w strefie euro. W oparciu o solidne ramy regulacyjne obowiązujące w 28 państwach członkowskich tworzących rynek wewnętrzny (jednolity zbiór przepisów) Komisja Europejska zastosowała całościowe podejście i zaproponowała plan działania na rzecz unii bankowej zawierający szereg instrumentów i działań, dotyczący 17 państw członkowskich należących obecnie do strefy euro, ale do którego przystąpić mogą również pozostałe państwa członkowskie.

Pierwszy element tego planu, tj. jednolity mechanizm nadzorczy, obejmujący banki w strefie euro oraz banki z państw członkowskich, które zamierzają do niego przystąpić, uprawnia EBC do wykonywania kluczowych zadań nadzorczych w odniesieniu do tych banków.

Inny kluczowy element unii bankowej, tj. przyjęty w 2012 r. wniosek w sprawie dyrektywy ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków), jest obecnie negocjowany przez współtawodawców. W dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków ustanowione zostaną przepisy dotyczące sposobu przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rynku wewnętrznym oraz określone zostaną uprawnienia krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także procedury umożliwiające przeprowadzanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej integracja unijnych rynków bankowych wymaga mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólnego dla całej strefy euro, służącego rozwiązywaniu problemów banków znajdujących się w trudnej sytuacji, a ten sposób ograniczaniu ryzyka wystąpienia efektu domina w celu

utrzymania stabilności finansowej w strefie euro z korzyścią dla całego rynku wewnętrznego.

Zgodnie z planem działania Komisji z 2012 r. długoterminowym celem jest stworzenie unii bankowej obejmującej banki ze wszystkich państw członkowskich. Sprawowanie bezpośredniego nadzoru przez EBC w połączeniu z jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla banków oraz skuteczne i solidne systemy gwarancji depozytów we wszystkich państwach członkowskich przyczynią się do utrzymania zaufania w trwałą stabilność Unii.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TUE, w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, Unia podejmuje działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zarówno na poziomie centralnym, jak i regionalnym oraz lokalnym, i jeśli ze względu na zakres lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Jedynie działania na szczeblu europejskim mogą zagwarantować, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja banków będących na progu upadłości zostanie przeprowadzona w sposób niedyskryminujący i zgodnie z jednolitym zbiorem przepisów w celu poprawy funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej oraz rynku wewnętrznego. Pomimo głębokiej integracji unijnego sektora bankowego znaczne rozbieżności pomiędzy decyzjami w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na szczeblu krajowym mogą prowadzić do powstania niedopuszczalnych zagrożeń dla stabilności finansowej.

Jedna waluta wymaga jednolitego nadzoru oraz jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w strefie euro, w celu uniknięcia szkodliwego rozdrobnienia gospodarczego. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie bardziej efektywny niż sieć krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności w przypadku transgranicznych grup bankowych, w odniesieniu do których szybkość i koordynacja są niezbędne dla ograniczenia kosztów do minimum oraz przywrócenia zaufania. Mechanizm ten przyniesie również znaczne korzyści skali, a także pozwoli na uniknięcie negatywnych skutków zewnętrznych, jakie mogą wynikać z decyzji podejmowanych na szczeblu wyłącznie krajowym.

1.5.3. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Pierwszy element tego planu, tj. jednolity mechanizm nadzorczy, obejmujący banki w strefie euro oraz banki z państw członkowskich, które zamierzają do niego przystąpić, uprawnia EBC do wykonywania kluczowych zadań nadzorczych w odniesieniu do tych banków.

Inny kluczowy element unii bankowej, tj. przyjęty w 2012 r. wniosek w sprawie dyrektywy ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków), jest obecnie negocjowany przez współustawodawców. W dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków ustanowione zostaną przepisy dotyczące sposobu przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rynku

wewnętrznym oraz określone zostaną uprawnienia krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także procedury umożliwiające przeprowadzanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej integracja unijnych rynków bankowych wymaga mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólnego dla całej strefy euro, służącego rozwiązywaniu problemów banków znajdujących się w trudnej sytuacji, a ten sposób ograniczaniu ryzyka wystąpienia efektu domina w celu utrzymania stabilności finansowej w strefie euro z korzyścią dla całego rynku wewnętrznego.

Zgodnie z planem działania Komisji z 2012 r. długoterminowym celem jest stworzenie unii bankowej obejmującej banki ze wszystkich państw członkowskich. Sprawowanie bezpośredniego nadzoru przez EBC w połączeniu z jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla banków oraz skuteczne i solidne systemy gwarancji depozytów we wszystkich państwach członkowskich przyczynią się do utrzymania zaufania w trwałą stabilność Unii.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

- Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**
 - Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
 - Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.
- Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**
 - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2014 r. do końca 2014 r.,
 - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania³³

- Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję
 - przez jej departamenty, w tym jej personel w delegaturach Unii;
 - przez agencje wykonawcze.
- Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:
 - państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
 - organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
 - EBI i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
 - organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
 - organom prawa publicznego;
 - podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
 - podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
 - osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
 - *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

³³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Artykuł 47 rozporządzenia stanowi, że rada odpowiada przed Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w zakresie wykonania niniejszego rozporządzenia i jest zobowiązana m.in. do przedkładania co roku Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu sprawozdania z wykonania zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Wniosek nie wiąże się z nowym ryzykiem związanym ze zgodnym z przepisami, gospodarnym, wydajnym i skutecznym wykorzystaniem środków budżetowych.

W ramach wewnętrznego zarządzania ryzykiem należy jednak uwzględnić szczególny charakter mechanizmu finansowania rady. W przeciwieństwie do wielu innych organów powołanych przez Wspólnoty, usługi świadczone przez radę będą finansowane wyłącznie przez instytucje finansowe.

Co więcej, rada będzie odpowiedzialna za zapewnienie zarządzania jednolitym bankowym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Będzie to wymagało opracowania i ustanowienia szeregu procedur kontroli wewnętrznej.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Ramy i przepisy dotyczące kontroli wewnętrznej powinny odpowiadać tego rodzaju ramom i przepisom stosowanym przez inne organy powołane przez Komisję, z wyjątkiem zarządzania jednolitym bankowym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które będzie wymagało ustanowienia odrębnych przepisów.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędów

Kontrole wewnętrzne powinny być ujęte w procedurach rady dotyczących wywiązywania się z jej obowiązków oraz wykonywania powierzonych jej zadań. Koszty tych procedur nie przekraczają korzyści wynikających z unikania poważnych błędów.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Do celów zwalczania nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności, do rady zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

Rada przystąpi do Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz bezzwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu rady.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF

mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez radę oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

Artykuły 58-63 niniejszego rozporządzenia ustanawiają przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetu rady, a także określają obowiązujące zasady finansowe.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Poniższa analiza zawiera szacunki dotyczące łącznych kosztów działania rady i jej administracji (dalej „rada”), zgodnie z niniejszym wnioskiem, a także kosztów, jakie poniesie Komisja.

Wydatki Rady będą finansowane wyłącznie przez instytucje finansowe objęte europejskim mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Około 6 000 banków w strefie euro, poza roczną składką na rzecz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, będzie uiszczać ustaloną na stałym poziomie część tej kwoty na pokrycie w całości wydatków budżetowych Rady. Wysokość składki oraz budżet rady będą zatwierdzane co roku. Wysokość składki na finansowanie rady będzie dostosowywana co roku w celu zapewnienia jej zrównoważonego budżetu.

Rada będzie wykonywać zadania związane z przygotowaniem oraz przeprowadzeniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ze składkami na rzecz funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zarządzaniem tym funduszem. Jeśli chodzi o przygotowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rada sporządzi plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub dokona ich przeglądu, będzie uczestniczyć w transgranicznych kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przygotuje faktyczną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację. W odniesieniu do znacznej liczby instytucji i grup rada, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, będzie zobowiązana do sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określających działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą zostać podjęte, jeśli spełnione zostaną warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a co najmniej raz w roku dokona przeglądu tych planów i – w stosownych przypadkach – ich aktualizacji. Zadaniem rady będzie również ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup oraz usunięcie ewentualnych istotnych przeszkód w odniesieniu do możliwości jej przeprowadzenia.

Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą również zobowiązane do sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innych podmiotów i grup, a ich przeglądu dokona rada. Jeżeli grupa obejmuje również podmioty z siedzibą poza uczestniczącymi państwami członkowskimi, rada reprezentuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczących państw członkowskich w kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawia się na potrzeby zapewnienia współpracy i koordynacji między właściwymi organami, a do ich zadań należy m.in. udział w opracowywaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przeprowadzeniu faktycznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli Komisja podejmie decyzję o objęciu podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, rada będzie monitorować przeprowadzanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dokona oceny wykonalności planu reorganizacji działalności podmiotu.

Jeśli chodzi o fundusz, rada będzie pobierać roczne składki od ponad 6 000 instytucji, a także zapewni, aby wysokość składki od poszczególnych banków została ustalona na odpowiednim poziomie, aby składki te były terminowo uiszczane, a kwoty nieuiszczane – skutecznie odzyskiwane. W tym celu rada dokona kontroli dokumentacji banków. Łączna kwota składek podlegających poborowi i zarządzaniu wyniesie ponad połowę rocznego budżetu Unii. Rada będzie również musiała zarządzać środkami w sposób ograniczający ryzyko do minimum oraz tak, aby w stosownych przypadkach istniała możliwość ich szybkiego udostępnienia na potrzeby sfinansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Będzie to wymagało przemyślanej, długoterminowej strategii inwestycyjnej, uwzględniającej m.in. rodzaj, zakres geograficzny oraz termin wymagalności inwestycji. Te podstawowe funkcje rady będą oczywiście wspierane przez funkcje pomocnicze, takie jak IT czy komunikacja.

Główne założenia

Szacunki dotyczące liczby pracowników i struktury kosztów rady:

- Oczekuje się, że rada uzyska pełną operacyjność pod koniec pierwszego roku działalności, co oznacza, że wszyscy pracownicy będą musieli zostać zatrudnieni w pierwszym roku działalności: szacuje się, że wpływ na budżet wyniesie 50 % w pierwszym roku działalności i 100 % począwszy od drugiego roku działalności.
- Ze względu na brak krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o dużym dorobku w Europie, podstawą oszacowania potrzeb w zakresie zasobów ludzkich rady było porównanie zadań rady z zadaniami amerykańskiej Federalnej Korporacji Ubezpieczenia Depozytów (FDIC) – zob. tabela 1 poniżej.
- Kwoty gwarantowanych depozytów oraz docelowa wielkość funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w USA i strefie euro są porównywalne, podczas gdy wartość aktywów banków objętych mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest znacznie wyższa w strefie euro niż w USA.
- Jeśli chodzi o koszty ogólne, dokonano porównania z Europejskimi Urzędami Nadzoru. Jednak z uwagi na to, że udział kosztów ogólnych w Europejskich Urzędach Nadzoru jest znacznie wyższy niż oszacowano w wyniku porównania z FDIC, zastosowano ostrożniejszy z tych wskaźników, tj. 11,5 %. Dalsze założenia i wyjaśnienia dotyczące porównania z FDIC przedstawiono w tabeli 1. W roku 2012 FDIC posiadała 7 476 ekwiwalentów pełnego czasu pracy.
- Ponieważ FDIC posiada szersze uprawnienia niż rada, w porównaniu uwzględniono jedynie stosowne wydziały FDIC.
- Porównanie wykazało, że szacunkowa liczba potrzebnych pracowników to 309. Należy podkreślić, że 21 % pracowników FDIC jest zatrudnionych na czas określony. Przy możliwie ostrożnym założeniu, zgodnie z którym w okresach niekryzysowych FDIC nie potrzebowałaby pracowników zatrudnionych na czas określony, docelowa liczba pracowników rady w okresach niekryzysowych zmniejszyłaby się o 75 (do 244). Ważne jest więc zapewnienie, aby rada dysponowała wystarczającą elastycznością w zatrudnianiu dodatkowych pracowników bądź zlecaniu niektórych zadań podmiotom zewnętrznym.
- Zaleca się następujący podział pracowników:
 - 80 % pracowników zatrudnionych na czas określony (68 % AD i 12 % AST);
 - 10 % oddelegowanych ekspertów krajowych;
 - 10 % pracowników kontraktowych.

- Regulamin pracowniczy urzędników UE będzie miał zastosowanie, co zostało odzwierciedlone w stawkach na jednego pracownika:
 - średni roczny koszt pracownika zatrudnionego na czas określony: 131 000 EUR;
 - średni roczny oddelegowanego eksperta krajowego: 78 000 EUR;
 - średni roczny koszt pracownika kontraktowego: 70 000 EUR.

Oprócz wynagrodzenia, koszt ten obejmuje koszty pośrednie takie jak eksploatacja budynku, szkolenia, IT oraz koszty infrastruktury socjalnej i medycznej.

- Z uwagi na to, że na tym etapie siedziba rady nie jest jeszcze znana, zastosowano współczynnik korekty wynagrodzeń w wysokości 1. Siedziba rady w innym państwie wymagałaby przeliczenia kosztów.
- Wysokość innych wydatków związanych z personelem, a także wydatków administracyjnych i operacyjnych oszacowano na podstawie porównania z obecną strukturą kosztów Europejskich Urzędów Nadzoru.
- Oczekuje się, że wydatki operacyjne wyniosą ok. 25 % łącznych kosztów rady i zostaną poniesione w szczególności na opracowanie i obsługę systemów informacyjnych, budowanie relacji z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wspólnej kultury nadzoru w ramach europejskiego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który będzie wymagał ścisłej i skutecznej współpracy między radą a krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji głównie zaangażowanymi w wykonywanie decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- Szacunkową strukturę kosztów rady przedstawiono w tabeli 2 poniżej.

Tabela 1. Szacunki dotyczące liczby potrzebnych pracowników Rady na podstawie struktury i personelu amerykańskiej Federalnej Korporacji Ubezpieczenia Depozytów (FDIC)

	FDIC ¹	RADA
Charakterystyka		
Liczba banków	7,181 ²	6,008 ³
Wartość aktywów ogółem	14 451 USD (w mld, 2012 r.)	29 994 EUR (w mld, 2011 r.)
Wartość gwarantowanych depozytów ogółem	6 027 USD (w mld, marzec 2013 r.)	5 514 EUR (w mld, 2011 r.)
Docelowa wielkość funduszu	81 USD (w mld)	55 EUR (w mld)
Instytucje znajdujące się w trudnej sytuacji w latach 2008-2012	465	90 ⁴
Personel		
Pracownicy ogółem (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, 2012 r., % pracowników w siedzibie)	7 476 (28,6 %)	
a) Pracownicy wydziału ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz upadłości (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, 2012 r.)	1 428	82 (liczba szacunkowa) ⁵
b) Pracownicy wydziału ds.	176	88 (liczba szacunkowa) ⁶

	finansów (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, 2012 r.)		
c)	Pracownicy biura ds. złożonych instytucji (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, 2012 r.)	148	74 (liczba szacunkowa) ⁷
d)	Pracownicy wydziału prawnego (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, 2012 r., % pracowników ogółem)	716 / 9,6 %	30 / 9,6 % (liczba szacunkowa) ⁸
e)	Liczba pracowników powyższych wydziałów ogółem (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, 2012 r., suma a), b), c) i d))	2 468	274
f)	Pracownicy funkcji pomocniczych (IT, komunikacja itp.) (liczba/ % pracowników ogółem)	863 / 11,5%	35 / 11,5 % (liczba szacunkowa)
g)	Liczba pracowników rady ogółem (suma e) i f))		309 (liczba szacunkowa)
h)	Pracownicy zatrudnieni na czas określony (% pracowników ogółem, 2012 r.)	21 % ⁹	21 %
i)	Liczba pracowników rady zatrudnionych na czas nieokreślony		244 (liczba szacunkowa)
¹	Źródło: www.fdic.gov.		
²	Liczba członków Funduszu Ubezpieczenia Depozytów, 2012 r.		
³	Liczba instytucji kredytowych w UE-17 w styczniu 2013 r. Źródło: EBC.		
⁴	Źródło: dokument roboczy służb Komisji „Fakty i liczby dotyczące pomocy państwa w państwach członkowskich UE, aktualizacja za rok 2012”. Faktyczna liczba instytucji w strefie euro znajdujących się w trudnej sytuacji jest wyższa, ponieważ instytucje, które ogłosiły upadłość, ale nie otrzymały pomocy państwa, nie zostały uwzględnione.		
⁵	Szacuje się, że 20 % pracowników zajmuje się restrukturyzacjami i uporządkowanymi likwidacjami, a 80 % upadłościami. Rada zajmowałaby się wyłącznie restrukturyzacjami i uporządkowanymi likwidacjami. Na podstawie podziału na szczebel centralny i regionalny w FDIC przyjęto, że 28,6 % pracowników zajmujących się restrukturyzacjami i uporządkowanymi likwidacjami będzie pracować na szczeblu centralnym rady, a 71,4 % na szczeblu krajowym. Jest to ostrożne założenie, uwzględniając, że we wniosku przewiduje się, że wszystkie zadania związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją pozostaną na szczeblu rady, natomiast na poziomie krajowym odbywać się będzie jedynie wykonywanie decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego monitorowanie będzie się odbywać na szczeblu centralnym.		
⁶	Zadania wydziału ds. finansów FDIC wykonywane są na szczeblu centralnym. Wydział ten zajmuje się nie tylko poborem składek i zarządzaniem funduszem, ale także bardziej ogólnymi zadaniami, takimi jak kontrola, operacje finansowe i planowanie finansowe. Z tego względu szacuje się, że 50 % liczby pracowników wydziału ds. finansów FDIC będzie potrzebnych na szczeblu centralnym rady na potrzeby zarządzania składkami i funduszem.		

7	Za opracowanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dużych banków w strefie euro odpowiada rada. Rada może zwrócić się do krajowych organów o przedstawienie projektu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z powyższym szacuje się, że 50 % pracowników rady będzie pracować na szczeblu centralnym.
8	Wydział prawny FDIC zajmuje się nie tylko restrukturyzacjami, uporządkowanymi likwidacjami i upadłościami oraz zarządzaniem funduszem, ale realizuje także np. zadania nadzorcze FDIC. W związku tym, na potrzeby oszacowania liczby potrzebnych pracowników rady, zastosowano odsetek pracowników wydziału prawnego w stosunku do liczby pracowników ogółem.
9	Odsetek pracowników zatrudnionych na czas określony obliczono na podstawie liczby pracowników FDIC ogółem, wyłączając pracowników wydziału ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz upadłości, którzy są zatrudnieni głównie na szczeblu regionalnym.

Tabela 2. Szacunkowa struktura kosztów rady na podstawie 309 pracowników

Dane w mln EUR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Koszty personelu (w tym wynagrodzenia i dodatki oraz powiązane wydatki, takie jak koszty związane z eksploatacją budynków, koszty mebli i IT)	18	37	38	38	39	40	41
Inne koszty związane z zasobami ludzkimi (koszty rekrutacji, wydatki na podróże służbowe, inne koszty związane z personelem zewnętrznym (pracownicy tymczasowi, zewnętrzni usługodawcy)...))	3	3	3	3	3	3	3
Wydatki na zasoby ludzkie i wydatki powiązane – suma cząstkowa	22	40	41	42	43	43	44
Wydatki administracyjne (wydatki na telekomunikację, komunikację i publikacje, koszty posiedzeń i inne)	3	5	5	5	5	5	5
Wydatki administracyjne – suma cząstkowa	3	5	5	5	5	5	5
Pozostałe wydatki (zarządzanie, projekty IT, współpraca z właściwymi organami z Europy i państw trzecich, wspólne projekty i warsztaty z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innymi stosownymi podmiotami itp.)							
Pozostałe wydatki – suma cząstkowa	8	16	16	16	16	17	17
Wydatki ogółem	33	61	62	63	64	65	66

Jednolity bankowy fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- Docelową wielkość jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala się na 1 % gwarantowanych depozytów w systemie bankowym uczestniczących państw członkowskich. Na podstawie danych z 2011 r. dotyczących banków szacunkowa docelowa wielkość funduszu wyniesie około 55 mld EUR.
- Uczestniczące banki opłacać będą swoją skorygowaną o ryzyko składkę na rzecz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w okresie 10 lat. W ten sposób roczna akumulacja środków na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację wyniesie około 5,5 mld EUR, nie uwzględniając dochodów i ewentualnych wydatków.
- W liczbach bezwzględnych składki największych banków na rzecz jednolitego bankowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą miały największą wartość. W przybliżeniu, nie uwzględniając profilu ryzyka banków, zgodnie z szacunkami służb Komisji na podstawie danych za 2011 r., 17 największych europejskich banków łącznie przekaże około 40 % ogółu składek wszystkich banków na rzecz funduszu.
- W odniesieniu do zarządzania funduszem należy zauważyć, że szacunki kosztów ponoszonych przez radę uwzględniają jedynie wydatki związane z zasobami ludzkimi. Uznaje się, że inne koszty, takie jak koszty inwestycji, zostaną bezpośrednio pokryte ze środków funduszu.

Wpływ finansowy na poziomie Komisji:

- Szacuje się, że w pierwszym roku działalności (2014 r.) na potrzeby ustanowienia, a następnie w okresie rozruchu (około 6 miesięcy) rady, której siedziba ma znajdować się w Brukseli, na poziomie Komisji konieczna będzie tymczasowa alokacja 15 stanowisk specjalistów z zakresu zasobów ludzkich, kwestii budżetowych i innych kwestii administracyjnych dotyczących ustanowienia rady. Poniższa ocena finansowa może zmienić się w zależności od ostatecznego wyboru siedziby rady.
- Począwszy od roku 2015 r. szacuje się, że w ramach Komisji, na wykonywanie zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem, w szczególności na przygotowywanie decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może być potrzebnych 10 stanowisk. Uzależnione to będzie od decyzji podjętej w sprawie rocznej procedury budżetowej.

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Szacuje się, że na potrzeby ustanowienia, a następnie w okresie rozruchu rady w pierwszym roku działalności (2014 r.) potrzebnych będzie 15 stanowisk na poziomie Komisji.

Począwszy od roku 2015 r. w ramach Komisji potrzebnych będzie 10 stanowisk na wykonywanie zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem, w szczególności na przygotowywanie decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	[...][Treść.....]
---	-------	----------------------------

Dyrekcja Generalna: <.....>				Rok N ³⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
• Środki operacyjne											
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązani a	(1)									
	Środki na płatności	(2)									
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązani a	(1a)									
	Środki na płatności	(2a)									

³⁴ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁵										
Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <....>	Środki na zobowiązania	=1+ 1a +3								
	Środki na płatności	=2+ 2a +3								

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <...> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6								

³⁵ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	Środki na płatności	=5+ 6								
--	------------------------	----------	--	--	--	--	--	--	--	--

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
Komisja									
• Zasoby ludzkie		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Pozostałe wydatki administracyjne – wydatki na podróże służbowe		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
OGÓŁEM Komisja	Środki	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Środki na płatności	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ³⁶	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³⁷																			
Produkt																			
Produkt																			
Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																			

³⁶ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

³⁷ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cele szczegółowe ...”.

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
KOSZT OGÓLEM																		

3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ³⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
--	---------------------	---------	---------	---------	---	--	--	--------

—

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Pozostałe wydatki administracyjne	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

—

Poza DZIAŁEM 5³⁹ wieloletnich ram finansowych	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
Zasoby ludzkie	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
Pozostałe wydatki administracyjne	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.

—

OGÓLEM	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³⁸

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁹

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁴⁰							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁴¹	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
GÓLEM	15	10	10	10	10	10	10

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Zob. opis powyżej
Personel zewnętrzny	

⁴⁰ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy, SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy, JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴¹ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁴²

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁴² Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego (w okresie 2007-2013).

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴³						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁴³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.